

Den Europæiske Unions Tidende

C 64

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

8. marts 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV	<i>Oplysninger</i>	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2008/C 64/01	Orientering om forelæggelse af præjudicielle spørgsmål fra de nationale retter — Supplement som følge af ikrafttrædelsen af den præjudicielle hasteprocedure, der finder anvendelse på forelæggelser vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed	1
2008/C 64/02	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 51 af 23.2.2008	3
V	<i>Udtalelser</i>	
	RETLIGE PROCEDURER	
	Domstolen	
2008/C 64/03	Sag C-152/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. januar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — artikel 18 EF, 39 EF og 43 EF — national lovgivning — betingelser for tilskud til opførelse eller erhvervelse af en bolig, der er beregnet til beboelse — krav om beliggenhed på vedkommende medlemsstats område)	4
2008/C 64/04	Sag C-299/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. oktober 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Annulations-søgsmål — social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 4, stk. 2a, og artikel 10a — bilag IIa — forordning (EF) nr. 647/2005 — særlige ikke-bidragspligtige ydelser)	4

DA

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2008/C 64/05	Sag C-6/06 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. november 2007 — Cofradia de pescadores »San Pedro« de Bermeo m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Den Franske Republik (Appel — Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold — princippet om relativ stabilitet, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — formaliteten — appellen delvis forkastet, delvis afvist — kontraappel — påstand om delvis ophævelse af en af Retten afsagt dom, i det omfang det heri fastslås, at det er uforholdende at træffe afgørelse om en formalitetsindsigelse mod et søgsmål, hvori Retten frifinder sagsøgte efter prøvelse af realiteten — manglende søgsmålsinteresse — retskraft)	5
2008/C 64/06	Forenede sager C-37/06 og C-58/06: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. januar 2008 — Viamex Agrar Handels GmbH (sag C-37/06) og Zuchtvieh-Kontor GmbH (ZVK) (sag C-58/06) mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (Forordning (EF) nr. 615/98 — direktiv 91/628/EØF — eksportrestitutioner — beskyttelse af kvæg under transport — udbetaling af eksportrestitutioner for kvæg er betinget af, at bestemmelserne i direktiv 91/628/EØF overholdes — proportionalitetsprincippet — fortabelse af retten til restitution)	6
2008/C 64/07	Sag C-70/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. januar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — dom for traktatbrud — manglende opfyldelse — økonomisk sanktion)	6
2008/C 64/08	Sag C-211/06 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. januar 2008 — Herta Adam mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — tjenestemænd — løn — udlandstillæg — betingelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i vedtægtens bilag VII — begrebet »tjeneste for en anden stat«)	7
2008/C 64/09	Sag C-246/06: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. januar 2008 — Josefa Velasco Navarro mod Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Spanien)) (Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 80/987/EØF ændret ved direktiv 2002/74/EF — direkte virkning — godtgørelse for uberettiget afskedigelse aftalt ved indenretligt forlig — betaling sikret af garantiinstitutionen — betaling betinget af retsafgørelse)	7
2008/C 64/10	Sag C-256/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. januar 2008 — Theodor Jäger mod Finanzamt Kusel-Landstuhl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof (Tyskland)) (Frie kapitalbevægelser — EF-traktatens artikel 73 B og 73 D (nu artikel 56 EF og 58 EF) — arveafgift — værdiansættelse af aktiver omfattet af arven — land- og skovbrugsmæssigt aktiv beliggende i en anden medlemsstat — mindre gunstig metode for værdiansættelse af aktiv og for beregning af skyldig afgift)	8
2008/C 64/11	Sag C-257/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. januar 2008 — Roby Profumi Srl mod Comune di Parma (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Artikel 28 EF — direktiv 76/768/EØF — beskyttelse af sundheden — kosmetiske midler — import — meddelelse til importstatens myndigheder af oplysninger vedrørende kosmetiske midler)	9
2008/C 64/12	Sag C-275/06: Domstolens dom (Store Afdeling) af 29. januar 2008 — Productores de Música de España (Promusicae) mod Telefónica de España SAU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil nº 5 de Madrid — Spanien) (Informationssamfundet — pligter for udbydere af tjenesteydelser — bevarelse og videregivelse af visse trafikdata — videregivelsespligt — grænser — beskyttelse af kommunikationshemmeligheden i forbindelse med email korrespondance — forenelighed med ophavsret og beslægtede rettigheder — ret til en effektiv beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder)	9

2008/C 64/13	Sag C-294/06: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. januar 2008 — The Queen, Ezgi Payir, Burhan Akyuz, Birol Ozturk mod Secretary of State for the Home Department (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal, Det Forenede Kongerige) (Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — fri bevægelighed for arbejdstagere — Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — artikel 6, stk. 1, første led — arbejdstager med tilknytning til det lovlige arbejdsmarked — indrejsetilladelse som studerende eller au pair-ansat — betydning for opholdsretten) 10	10
2008/C 64/14	Sag C-387/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. januar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republiken Finland (Traktatbrud — telekommunikationssektoren — artikel 8, stk. 1, stk. 2, litra b), og stk. 3, litra c), i direktiv 2002/21/EF (rammedirektiv) — artikel 8, stk. 1 og 4, i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektiv) — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — faste og mobile telenet — opkaldsterminering — indgående trafik — begrænsning af den nationale kommunikationsreguleringsmyndigheds beføjelser) 10	10
2008/C 64/15	Sag C-532/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. januar 2008 — Emm. G. Lianakis AE, Sima Anonymi Techniki Etaireia Meleton kai Epivlepseon, Nikolaos Vlachopoulos mod Dimos Alexandroupolis, Planitiki AE, Aikaterini Georgoula, Dimitrios Vasios, N. Loukatos kai Synergates AE Meleton, Eratosthenis Meletitiki AE, A. Pantazis- Pan. Kyriopoulou kai syn/tes os »Filon« OE, Nikolaos Sideris (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulío tis Epikrateias — Grækenland) (Direktiv 92/50/EØF — offentlige tjenesteydelsesaftaler — udførelse af en undersøgelse af matrikelmåling, byplanlægning og gennemførelse heraf i et beboelseskvarter — kriterier, der kan fastsættes som »kriterier for kvalitativ udvælgelse« eller som »kriterier for tildeling af ordren« — økonomisk mest fordelagtige bud — iagttagelse af de kriterier for tildeling af ordren, der er fastsat i udbudsbetingelserne eller i udbudsbekendtgørelsen — senere fastsættelse af vægtningskoefficienter og underkriterier for kriterier for tildeling af ordren — princippet om ligebehandling af erhvervsdrivende og om gennemsigtighed) 11	11
2008/C 64/16	Sag C-19/07: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. januar 2008 — Paul Chevassus-Marche mod Groupe Danone, Société Kro beer brands SA (BKSA) og Société Evian eaux minérales d'Evian SA (SAEME) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation (Frankrig)) (Tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 86/653/EØF — selvstændige handelsagenter — ret til provision for en agent, der er blevet overdraget et bestemt geografisk område — forretninger afsluttet uden agenturgiverens medvirken) 11	11
2008/C 64/17	Sag C-105/07: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. januar 2008 — N.V. Lammers & Van Cleeff mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien)) (Etableringsret — frie kapitalbevægelser — skattelovgivning — selskabsskat — renter betalt af et datterselskab som vederlag for midler udlånt af moderselskabet etableret i en anden medlemsstat — renters omkvalificering til skattepligtigt udbytte — ingen omkvalificering, hvis renterne betales til et hjemmehørende selskab) 12	12
2008/C 64/18	Sag C-342/07: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 17. januar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 2002/91/EF — energipolitik — energibesparelse — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 12	12
2008/C 64/19	Sag C-421/06: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 8. november 2007 — Fratelli Martini & C. SpA og Cargill Srl mod Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Ministero della Salute og Ministero delle Attività Produttive (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — dom, hvorved Domstolen fastslog, at en fællesskabsretlig bestemmelse var ugyldig — institutionernes forpligtelser — veterinærpoliti — foderblandinger — angivelse på etiketten af vægtprocenter for de i foderet anvendte fodermidler med en tolerance på ± 15 % af den angivne værdi — forbud mod at vildlede forbrugeren) 13	13

2008/C 64/20	Sag C-505/06: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 7. december 2007 — Agenzia Dogane Circoscrizione Doganale di Genova mod Euricom SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria regionale di Genova — Italien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — EF-toldkodeks — aktiv forædling — associeringsaftale — forudgående udførsel af ris til et tredjeland, som er bundet af en aftale om præferencetoldbehandling — toldkodeksens artikel 216)	14
2008/C 64/21	Sag C-122/07 P: Domstolens kendelse af 29. november 2007 — Eurostrategies SPRL mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — kendelse om slettelse — ophævelse — omkostninger)	14
2008/C 64/22	Sag C-134/07: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 10. december 2007 — Piotr Kawala mod Gmina Miasta Jaworzna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Jaworznie — Republikken Polen) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — intern afgift, der er højere for varer, der er importeret fra en anden medlemsstat, end for en lignende vare, der købes i landet — artikel 90, stk. 1, EF — gebyr for den første indregistrering, der pålægges importerede brugte motorkøretøjer)	15
2008/C 64/23	Sag C-191/07 P: Appel iværksat den 3. april 2007 af Jean Yves Sellier til prøvelse af kendelse afsagt den 15. januar 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-276/06, Sellier mod Kommissionen	15
2008/C 64/24	Sag C-503/07 P: Appel iværksat den 19. november 2007 af Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH til prøvelse af kendelse afsagt den 11. september 2007 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-28/07, Fels-Werke GmbH, Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH, Spanner-Zement GmbH & Co. KG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	15
2008/C 64/25	Sag C-537/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social de Madrid (Spanien) den 3. december 2007 — Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) og Alcampo SA	16
2008/C 64/26	Sag C-546/07: Sag anlagt den 5. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	17
2008/C 64/27	Sag C-549/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 11. december 2007 — Friederike Wallentin-Hermann mod Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA	18
2008/C 64/28	Sag C-551/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 11. december 2007 — Deniz Sahin mod Bundesminister für Inneres	19
2008/C 64/29	Sag C-553/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 12. december 2007 — College van burgemeester en wethouders van Rotterdam mod M.E.E. Rijkeboer	20
2008/C 64/30	Sag C-557/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 14. december 2007 — LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH mod Tele2 Telecommunication GmbH	20
2008/C 64/31	Sag C-560/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Halduskohus (Republikken Estland) den 18. december 2007 — Balbiino AS mod Põllumajandusministeerium og Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus	20
2008/C 64/32	Sag C-561/07: Sag anlagt den 18. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	21

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 64/33	Sag C-562/07: Sag anlagt den 19. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	22
2008/C 64/34	Sag C-565/07 P: Appel iværksat den 31. december 2007 af AMS Advanced Medical Services GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 18. oktober 2007 i sag T-425/03, AMS Advanced Medical Services GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	23
2008/C 64/35	Sag C-566/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 21. december 2007 — Staatssecretaris van Financiën mod Stadeco BV	23
2008/C 64/36	Sag C-567/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 27. december 2007 — Minister voor Wonen, Wijken en Integratie mod Woningstichting Sint Servatius	24
2008/C 64/37	Sag C-568/07: Sag anlagt den 21. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	25
2008/C 64/38	Sag C-569/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Special Commissioners, London (Det Forenede Kongerige) den 24. december 2007 — HSBC Holdings plc og Vidacos Nominees Ltd mod Commissioners of Her Majesty's Revenue & Custom	27
2008/C 64/39	Sag C-573/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 28. december 2007 — Sea s.r.l. mod Comune di Ponte Nossia	27
2008/C 64/40	Sag C-1/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 2. januar 2008 — Athesia Druck srl mod Ministero delle Finanze og Agenzia delle Entrate	28
2008/C 64/41	Sag C-5/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Højesteret (Danmark) den 4. januar 2008 — Infopaq International A/S mod Danske Dagblades Forening	28
2008/C 64/42	Sag C-6/08 P: Appel iværksat den 2. januar 2008 af U.S. Steel Košice, s.r.o. til prøvelse af kendelse afsagt den 1. oktober 2007 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-27/07, U.S. Steel Košice, s.r.o. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	29
2008/C 64/43	Sag C-19/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammarrätten i Stockholm (Sverige) den 21. januar 2008 — Migrationsverket mod Edgar Petrosian, Nelli Petrosian, Svetlana Petrosian, David Petrosian og Maxime Petrosian	30
2008/C 64/44	Sag C-21/08 P: Appel iværksat den 22. januar 2008 af Sunplus Technology Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 15. november 2007 i sag T-38/04 — Sunplus Technology Co. Ltd mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	31
2008/C 64/45	Sag C-245/05: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 20. november 2007 — Metro International GmbH mod Hauptzollamt Düsseldorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf, Tyskland)	31
2008/C 64/46	Sag C-296/05: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. november 2007 — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie mod I. Günes (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State, Nederlandene)	31
2008/C 64/47	Sag C-493/06: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 11. december 2007 — Tesco Stores Ltd mod MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 64/48	Sag C-210/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	32
2008/C 64/49	Sag C-345/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	32
2008/C 64/50	Sag C-346/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	32
Retten i Første Instans		
2008/C 64/51	Sag T-85/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. januar 2008 — Strack mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesproceduren for 2001-2002 — bedømmelsesprocedurernes lovlighed)	33
2008/C 64/52	Sag T-380/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. januar 2008 — Terezakis mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende bygningen af Athens nye internationale lufthavn i Spata — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af kommercielle interesser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med revision — delvis aktindsigt)	33
2008/C 64/53	Sag T-394/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. januar 2008 — Strack mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2003 — tildeling af forfremmelsespoints — afslag på forfremmelse)	34
2008/C 64/54	Sag T-46/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. januar 2008 — Kommissionen mod Environmental Management Consultants (Voldgiftsklausul — tilbagebetaling af udbetalte beløb — morarenter — udeblivelsessag)	34
2008/C 64/55	Sag T-88/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. januar 2008 — Dorel Juvenile Group mod KHIM (SAFETY 1 ST) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket SAFETY 1 ST — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	35
2008/C 64/56	Sag T-95/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 31. januar 2008 — Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana mod KHIM — Nador Cott Protection (Nadorcott) (Plantesorter — klage til EF-Sortsmyndighedens appelkammer — afvisning — ikke individuelt berørt — effektiv retsbeskyttelse — begrundelsespligt)	35
2008/C 64/57	Sag T-106/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. januar 2008 — Demp mod KHIM — BAU HOW (BAU HOW) (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om BAU HOW som EF-figurmærke — ældre nationalt figurmærke BAUHAUS — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra a) og b), og artikel 73 i forordning (EF) nr. 40/94)	36
2008/C 64/58	Sag T-128/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. januar 2008 — Japan Tobacco mod KHIM — Torrefacção Camelo (CAMELO) (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-figurmærket CAMELO — ældre nationalt figurmærke CAMEL — relativ registreringshindring — ingen risiko for utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg og renommé og ingen risiko for at dette skades — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 — ingen tilsidesættelse af reglerne for klageproceduren — artikel 74 i forordning nr. 40/94)	36

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 64/59	Sag T-206/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 29. januar 2008 — Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware mod Rådet (Dumping — import af strygebrætter med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Ukraine — virksomhed undergivet markedsøkonomisk behandling — ret til forsvar — artikel 2, stk. 7, litra c), og artikel 20, stk. 5, i forordning (EF) nr. 384/96) 37	37
2008/C 64/60	Sag T-403/03: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 7. januar 2008 — Marmara Import-Export mod KHIM — Marmara Zeytin Tarım Satis (marmara) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagemtagelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse) 37	37
2008/C 64/61	Sag T-430/03: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 20. december 2007 — Dascalu mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — mellemdom — uforment at træffe afgørelse) 38	38
2008/C 64/62	Sag T-113/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — Atlantic Container Line m.fl. mod Kommissionen (Opfyldelse af en dom fra Retten — godtgørelse af omkostningerne til bankgaranti, som er stillet med henblik på udsættelse med betaling af en af Kommissionen pålagt bøde, der efterfølgende er blevet annulleret af Retten — annullations- og erstatningssøgsmål — Fællesskabets ansvar uden for kontrakt — manglende direkte årsagsforbindelse mellem institutionens uretmæssige adfærd og den påberåbte skade) 38	38
2008/C 64/63	Sag T-245/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. januar 2008 — Kommissionen mod Lior m.fl. (Voldgiftsklausul — Rettens kompetence — sag anlagt mod en europæisk økonomisk firmagrube og mod dens medlemmer og tidligere medlemmer — delvis inkompetence) 39	39
2008/C 64/64	Sag T-375/07 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 7. januar 2008 — Pellegrini mod Kommissionen (Foreløbige forholdsregler — Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold — Kommissionens undladelse — foreløbig betaling af det erstatningsbeløb, der er nedlagt påstand om i hovedsagen — fumus boni juris foreligger ikke) 39	39
2008/C 64/65	Sag T-422/07: Sag anlagt den 16. november 2007 — DJEBEL mod Kommissionen 40	40
2008/C 64/66	Sag T-465/07: Sag anlagt den 20. december 2007 — Salej i Technologie Buczek mod Kommissionen 41	41
2008/C 64/67	Sag T-470/07: Sag anlagt den 19. december 2007 — Dow Agrosiences BV m.fl. mod Kommissionen 41	41
2008/C 64/68	Sag T-473/07 P: Appel iværksat den 21. december 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 10. oktober 2007 af EU-Personaleretten i sag F-107/06, Berrisford mod Kommissionen 42	42
2008/C 64/69	Sag T-477/07: Sag anlagt den 17. december 2007 — Cofra mod Kommissionen 43	43
2008/C 64/70	Sag T-479/07: Sag anlagt den 17. december 2007 — Nuova Agricast mod Kommissionen 43	43
2008/C 64/71	Sag T-480/07: Sag anlagt den 17. december 2007 — SIMSA mod Kommissionen 43	43
2008/C 64/72	Sag T-481/07: Sag anlagt den 21. december 2007 — Deltalinqs og SVZ mod Kommissionen 43	43
2008/C 64/73	Sag T-488/07: Sag anlagt den 20. december 2007 — Cabel Hall Citrus mod KHIM — Casur (EGLÉFRUIT) 44	44
2008/C 64/74	Sag T-489/07: Sag anlagt den 21. december 2007 — Insight Direct USA mod KHIM — Net Insight (Insight) 44	44

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 64/75	Sag T-490/07: Sag anlagt den 21. december 2007 — Notartel mod KHIM — SAT.1 SatellitenFernsehen (R.U.N.)	45
2008/C 64/76	Sag T-491/07: Sag anlagt den 27. december 2007 — CB mod Kommissionen	46
2008/C 64/77	Sag T-492/07 P: Appel iværksat den 28. december 2007 af Carlos Sanchez Ferriz m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt den 17. oktober 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-115/06, Sanchez Ferriz m.fl. mod Kommissionen	47
2008/C 64/78	Sag T-494/07: Sag anlagt den 28. december 2007 — Italien mod Kommissionen	47
2008/C 64/79	Sag T-495/07: Sag anlagt den 20. december 2007 — Productos Asfálticos mod Kommissionen	48
2008/C 64/80	Sag T-496/07: Sag anlagt den 18. december 2007 — Repsol YPF Lubricantes y especialidades m.fl. mod Kommissionen	49
2008/C 64/81	Sag T-497/07: Sag anlagt den 20. december 2007 — Compañía Española de Petróleos mod Kommissionen	50
2008/C 64/82	Sag T-499/07: Sag anlagt den 27. december 2007 — Republikken Bulgarien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	50
2008/C 64/83	Sag T-500/07: Sag anlagt den 27. december 2007 — Republikken Bulgarien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	51
2008/C 64/84	Sag T-501/07: Sag anlagt den 24. december 2007 — RS Arbeitsschutz mod KHIM — RS Components (RS)	53
2008/C 64/85	Sag T-1/08: Sag anlagt den 8. januar 2008 — Buczek Automotive mod Kommissionen	53
2008/C 64/86	Sag T-2/08: Sag anlagt den 2. januar 2008 — Landesanstalt für Medien Nordrhein-Westfalen mod Kommissionen	54
2008/C 64/87	Sag T-3/08: Sag anlagt den 2. januar 2008 — Coedo Suárez mod Rådet	54
2008/C 64/88	Sag T-5/08: Sag anlagt den 4. januar 2008 — Nestlé mod KHIM — Master Beverage Industries (Golden Eagle)	55
2008/C 64/89	Sag T-6/08: Sag anlagt den 4. januar 2008 — Nestlé mod KHIM — Master Beverage Industries (Golden Eagle Deluxe)	55
2008/C 64/90	Sag T-7/08: Sag anlagt den 4. januar 2008 — Nestlé mod KHIM — Master Beverage Industries (Golden Eagle Deluxe)	56
2008/C 64/91	Sag T-8/08: Sag anlagt den 2. januar 2008 — Piccoli mod KHIM (gengivelse af en muslingeskal)	57
2008/C 64/92	Sag T-9/08: Sag anlagt den 7. januar 2008 — Volkswagen mod KHIM (CAR SILHOUETTE III)	57
2008/C 64/93	Sag T-10/08: Sag anlagt den 7. januar 2008 — Kwang Yang Motor mod KHIM — Honda Giken Kogyo (gengivelse af en forbrændingsmotor)	58
2008/C 64/94	Sag T-11/08: Sag anlagt den 7. januar 2008 — Kwang Yang Motor mod KHIM — Honda Giken Kogyo (gengivelse af forbrændingsmotor)	58

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 64/95	Sag T-12/08 P: Appel iværksat den 4. januar 2008 af M til prøvelse af dom afsagt den 19. oktober 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-23/07, M mod Det Europæiske Lægemiddelagentur	59
2008/C 64/96	Sag T-16/08: Sag anlagt den 11. januar 2008 — Perfetti Van Melle mod KHIM — Cloetta Fazer (CENTER SHOCK)	59
2008/C 64/97	Sag T-17/08 P: Appel iværksat den 14. januar 2008 af Marta Andreasen til prøvelse af dom afsagt den 8. november 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-40/05, Marta Andreasen mod Kommissionen	60
2008/C 64/98	Sag T-20/08: Sag anlagt den 8. januar 2008 — Evets mod KHIM (DANELECTRO)	61
2008/C 64/99	Sag T-21/08: Sag anlagt den 8. januar 2008 — Evets mod KHIM (QWIK TUNE)	61
2008/C 64/100	Sag T-24/08: Sag anlagt den 16. januar 2008 — Weldebräu mod KHIM — Kofola Holding (en flaskes form)	62
2008/C 64/101	Sag T-25/08: Sag anlagt den 11. januar 2008 — Katjes Fassin mod KHIM (Yoghurt-Gums)	62
2008/C 64/102	Sag T-417/03: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. januar 2008 — Fédération Internationale des Maisons de l'Europe mod Kommissionen	63
2008/C 64/103	Sag T-313/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. november 2007 — Microsoft mod Kommissionen	63

Retten for EU-Personalesager

2008/C 64/104	Sag F-109/07: EU-Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) den 12. december 2007 — Kerelov mod Kommissionen (Tjenestemænd — åbenbart, at sagen må afvises — artikel 44, stk. 1, litra c), i procesreglementet for Retten i Første Instans)	64
2008/C 64/105	Sag F-110/07: EU-Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) den 12. december 2007 — Kerelov mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Personalesag — åbenbart, at sagen må afvises — artikel 44, stk. 1, litra c), i procesreglementet for Retten i Første Instans)	64
2008/C 64/106	Sag F-111/07: EU-Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 12. december 2007 — Kerelov mod Kommissionen (Personalesag — åbenbart, at sagen må afvises — artikel 44, stk. 1, litra c), i procesreglementet for Retten i Første Instans)	64
2008/C 64/107	Sag F-116/07: Sag anlagt den 8. oktober 2007 — Tomas mod Parlamentet	65
2008/C 64/108	Sag F-122/07: Sag anlagt den 25. oktober 2007 — Marcuccio mod Kommissionen	65
2008/C 64/109	Sag F-134/07: Sag anlagt den 3. december 2007 — Adjemian m.fl. mod Kommissionen	66
2008/C 64/110	Sag F-146/07: Sag anlagt den 29. december 2007 — Marcuccio mod Kommissionen	67
2008/C 64/111	Sag F-1/08: Sag anlagt den 2. januar 2008 — Bart Nijs mod Revisionsretten	68
2008/C 64/112	Sag F-3/08: Sag anlagt den 3. januar 2008 — Marcuccio mod Kommissionen	68
2008/C 64/113	Sag F-5/08: Sag anlagt den 10. januar 2008 — Brune mod Kommissionen	69

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 64/114	Sag F-7/08: Sag anlagt den 14. januar 2008 — Schönberger mod Parlamentet	69
2008/C 64/115	Sag F-9/08: Sag anlagt den 18. januar 2008 — Rosenbaum mod Kommissionen	70
2008/C 64/116	Sag F-10/08: Sag anlagt den 21. januar 2008 — Aayhan m.fl. mod Parlamentet	70
2008/C 64/117	Sag F-106/06: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling) den 22. januar 2008 — Erbežnik mod Parlamentet	71
2008/C 64/118	Sag F-62/07: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling) den 23. januar 2008 — De Fays mod Kommissionen	71
2008/C 64/119	Sag F-123/07: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 23. januar 2008 — De Fays mod Kommissionen	71

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

ORIENTERING

om forelæggelse af præjudicielle spørgsmål fra de nationale retter

SUPPLEMENT

som følge af ikrafttrædelsen af den præjudicielle hasteprocedure, der finder anvendelse på forelæggelser vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed

(2008/C 64/01)

1. Denne orientering supplerer den eksisterende orientering om forelæggelse af præjudicielle spørgsmål fra de nationale retter ⁽¹⁾, idet den indeholder en række praktiske oplysninger vedrørende den nye præjudicielle hasteprocedure, der finder anvendelse på forelæggelser vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Proceduren er reguleret i artikel 23a i protokollen vedrørende statuten for Domstolen og artikel 104b i Domstolens procesreglement ⁽²⁾.

2. Formålet med disse oplysninger er at bistå de nationale retter, når de påtænker at anmode om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure, og lette Domstolens anvendelse af denne procedure. Ligesom oplysningerne i den eksisterende orientering er de på ingen måde bindende.

Betingelserne for at anvende den præjudicielle hasteprocedure

3. Den præjudicielle hasteprocedure kan kun anvendes inden for de områder, der er omfattet af afsnit VI (artikel 29-42) i traktaten om Den Europæiske Union, om politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, og afsnit IV (artikel 61-69) i EF-traktatens tredje del, om visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den frie bevægelighed for personer, herunder civilretligt samarbejde.

4. Indgivelse af en anmodning om præjudiciel afgørelse medfører principielt, at sagen for den forelæggende ret udsættes, indtil Domstolen har truffet afgørelse. Den forelæggende ret har imidlertid fortsat kompetence til at træffe retssikrende foranstaltninger med henblik på at beskytte parternes interesser, mens Domstolens dom afventes, særligt i forhold til en national forvaltningsakt udstedt på grundlag af en fællesskabsretsakt, som er genstand for en præjudiciel forelæggelse, der rejser spørgsmål om dennes gyldighed.

5. Beslutning om iværksættelse af hasteproceduren træffes af Domstolen. Som udgangspunkt træffes en sådan beslutning kun efter begrundet anmodning fra den forelæggende ret. Domstolen kan undtagelsesvis af egen drift beslutte at undergive en forelæggelse den præjudicielle hasteprocedure, hvis dette forekommer påkrævet.

6. Med hasteproceduren forenkles de forskellige trin i proceduren for Domstolen. Anvendelsen af hasteproceduren indebærer imidlertid en stor belastning for Domstolen samt for parterne og øvrige procesdeltagere, navnlig medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Jf. EUT C 143 af 11.6.2005, s. 1-4.

⁽²⁾ Jf. EUT L 24 af 29.1.2008, s. 39-43.

7. Der bør derfor kun anmodes om anvendelse af denne procedure under omstændigheder, hvor det er absolut nødvendigt, at Domstolen træffer afgørelse vedrørende forelæggelsen snarest muligt. Bl.a. på grund af at fællesskabsreglerne vedrørende området med fred, sikkerhed og retfærdighed er meget forskelligartede og under stadig udvikling, er det ikke muligt her at foretage en udtømmende opregning af sådanne omstændigheder, men en national ret vil eksempelvis kunne overveje at anmode om, at den præjudicielle hasteprocedure anvendes i følgende situationer: når en person er fængslet eller på anden måde frihedsberøvet, og svaret på det rejste spørgsmål er afgørende for bedømmelsen af denne persons retsstilling, eller når en sag vedrører forældremyndighed, og kompetencen for den ret, for hvilken sagen er indbragt i medfør af fællesskabsretten, afhænger af svaret på det præjudicielle spørgsmål.

Anmodningen om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure

8. For at Domstolen hurtigt kan tage stilling til, om den præjudicielle hasteprocedure skal iværksættes, skal anmodningen indeholde en fremstilling af de retlige og faktiske omstændigheder, som godtgør sagens hastende karakter, navnlig hvilke risici det indebærer, hvis forelæggelsen følger den sædvanlige præjudicielle procedure.

9. Så vidt muligt angiver den forelæggende ret i korte træk sin opfattelse af, hvordan det eller de præjudicielle spørgsmål skal besvares. Dette letter såvel parternes og øvrige procesdeltageres stillingtagen som Domstolens afgørelse og bidrager dermed til en hurtig afvikling af proceduren.

10. En anmodning om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure bør fremsættes i en sådan form, at Domstolens Justitskontor umiddelbart kan konstatere, at sagen kræver en særlig behandling. Anmodningen bør derfor fremsættes i et andet dokument end selve forelæggelsesafgørelsen eller i et følgebrev, hvoraf anmodningen udtrykkeligt fremgår.

11. Hvad angår selve forelæggelsesafgørelsen henvises der til de oplysninger, som allerede findes i punkt 20-24 i orienteringen om forelæggelse af præjudicielle spørgsmål fra de nationale retter. I en hastesag er det så meget desto vigtigere, at forelæggelsesafgørelsen er kortfattet, som dette bidrager til en hurtig afvikling af proceduren.

Korrespondance mellem Domstolen, den nationale ret og parterne

12. Med henblik på Domstolens kommunikation med den nationale ret og parterne i sagen for denne anmodes nationale retter, som anmoder om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure, om at oplyse en e-mail-adresse eller eventuelt et telefaxnummer, som Domstolen kan benytte, samt partsrepræsentanternes e-mail-adresser eller eventuelt deres telefaxnumre.

13. En kopi af den underskrevne forelæggelsesafgørelse og anmodningen om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure kan indledningsvis sendes til Domstolen pr. e-mail (ECJ-Registry@curia.europa.eu) eller pr. telefax (+352 43 37 66). Behandlingen af anmodningerne om præjudiciel afgørelse og anvendelse af hasteproceduren kan indledes, så snart en sådan kopi er modtaget. De originale dokumenter skal dog fremsendes til Domstolens Justitskontor snarest muligt.

(2008/C 64/02)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 51 af 23.2.2008

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 37 af 9.2.2008

EUT C 22 af 26.1.2008

EUT C 8 af 12.1.2008

EUT C 315 af 22.12.2007

EUT C 297 af 8.12.2007

EUT C 283 af 24.11.2007

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. januar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-152/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 18 EF, 39 EF og 43 EF — national lovgivning — betingelser for tilskud til opførelse eller erhvervelse af en bolig, der er beregnet til beboelse — krav om beliggenhed på vedkommende medlemsstats område)

(2008/C 64/03)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og K. Gross, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og C. Schulze-Bahr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 18 EF, 39 EF og 43 EF — national lovgivning, som fastsætter tildeling af ejerboligtilskud (Eigenheimzulage) til opførelse eller erhvervelse af ejendomme udelukkende til fuldt skattepligtige i denne medlemsstat og udelukkende til boliger beliggende i denne stat

Konklusion

1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 18 EF, 39 EF og 43 EF, idet den i § 2, stk. 1, første punktum, i lov om tilskud til ejerboliger (Eigenheimzulagen-gesetz) i den affattelse, som er offentliggjort i 1997, som ændret ved følgelov til budgettet af 2004 (Haushaltsbegleitgesetz 2004), udelukker ejendomme beliggende i andre medlemsstater fra det ejerboligtilskud, som tildeles fuldt indkomstskattepligtige.

2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 132 af 28.5.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. oktober 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-299/05) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 4, stk. 2a, og artikel 10a — bilag IIa — forordning (EF) nr. 647/2005 — særlige ikke-bidragspligtige ydelser)

(2008/C 64/04)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M.-J. Jonczy, D. Martin og V. Kreuschitz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved G. Ricci og A. Troupiotis, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Veiga, J. Leppo og G. Curmi, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Republikken Finland (ved T. Pynnä, J. Heliskoski og E. Bygglin, som befuldmægtigede), Kongeriget Sverige (ved A. Kruse og R. Sobocki, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved E. O'Neill og C. Vajda, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulation af bestemmelserne i bilag I, punkt 2, til forordning (EF) nr. 647/2005 af 13. april 2005 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 vedrørende W. Finland, litra b), X. Sverige, litra c), samt Y. Det Forenede Kongerige, litra d), e) og f) (EFT L 117, s. 1) — særlige ikke-bidragsspligtige ydelser

Konklusion

- Bestemmelserne i bilag I, punkt 2, til Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 647/2005 af 13. april 2005 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71, der findes i afsnittene vedrørende »Finland«, litra b), »Sverige«, litra c), og »Det Forenede Kongerige«, litra d)-f), annulleres.
- Virkningerne af opførelsen af invaliditetsydelsen i afsnittet vedrørende »Det Forenede Kongerige«, litra d), i bilag IIa til Rådets forordning nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved forordning nr. 647/2005, opretholdes for så vidt angår denne ydelses mobilitetsdel alene, for at der inden for en rimelig frist kan træffes de fornødne foranstaltninger til at sikre opførelsen af denne del i det nævnte bilag.
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger og betaler, hver for en halvdel, Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger.
- Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 243 af 1.10.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. november 2007 — Cofradia de pescadores »San Pedro« de Bermeo m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Den Franske Republik

(Sag C-6/06 P) (¹)

(Appel — Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold — princippet om relativ stabilitet, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — formaliteten — appellen delvis forkastet, delvis afvist — kontraappel — påstand om delvis ophævelse af en af Retten afsagt dom, i det omfang det heri fastslås, at det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse om en formalitetsindsigelse mod et søgsmål, hvori Retten frifinder sagsøgte efter prøvelse af realiteten — manglende søgsmålsinteresse — retskraft)

(2008/C 64/05)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Cofradia de pescadores »San Pedro« de Bermeo m.fl. (ved abogado M. Troncoso Ferrer)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Florindo Gijón og M. Balta, som befuldmægtigede), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved F. Jimeno Fernández, som befuldmægtiget) og Den Franske Republik

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 19. oktober 2005, Cofradía de pescadores de »San Pedro« de Bermeo m.fl. mod Rådet (sag T-415/03), i hvilken Retten frifandt Rådet i et erstatningssøgsmål med påstand om erstatning for den skade, appellanterne hævder at have lidt som følge af Rådets godkendelse af overførsel af en del af den kvote, der er tildelt Den Portugisiske Republik, til Den Franske Republik

Konklusion

1) Hovedappellen, der er iværksat af Cofradia de pescadores »San Pedro« de Bermeo og de andre appellanter, hvis navne fremgår af bilaget til dom afsagt af Det Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 19. oktober 2005, Cofradía de pescadores de »San Pedro« de Bermeo m.fl. mod Rådet (sag T-415/03), forkastes.

2) Kontraappellen, der er iværksat af Rådet for Den Europæiske Union, forkastes.

3) *Cofradia de pescadores »San Pedro« de Bermeo og de andre appel-
lanter, hvis navne fremgår af bilaget til dom afsagt af Det Europæ-
iske Fællesskabers Ret i Første Instans den 19. oktober 2005,
Cofradia de pescadores de »San Pedro« de Bermeo m.fl. mod Rådet
(sag T-415/03), samt Rådet for Den Europæiske Union bærer
deres egne omkostninger.*

4) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 60 af 11.3.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. januar 2008 — Viamex Agrar Handels GmbH (sag C-37/06) og Zuchtvieh-Kontor GmbH (ZVK) (sag C-58/06) mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Forenede sager C-37/06 og C-58/06) (¹)

(Forordning (EF) nr. 615/98 — direktiv 91/628/EØF — eksportrestitutioner — beskyttelse af kvæg under transport — udbetaling af eksportrestitutioner for kvæg er betinget af, at bestemmelserne i direktiv 91/628/EØF overholdes — proportionalitetsprincippet — fortabelse af retten til restitution)

(2008/C 64/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Viamex Agrar Handels GmbH (sag C-37/06) og Zuchtvieh-Kontor GmbH (ZVK) (sag C-58/06)

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — gyldigheden af artikel 1 og artikel 5, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 615/98 af 18. marts 1998 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportrestitutioner for så vidt angår kvægs velfærd under transport (EFT L 82, s. 19) — betaling af eksportrestitutioner for kvæg betinget af overholdelse af bestemmelserne i Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og

91/496/EØF (EFT L 340, s. 17) — fortabelse af retten til restitution som følge af manglende overholdelse af den foreskrevne hvileperiode under transporten af kvæg

Konklusion

1) Gennemgangen af det første spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 615/98 af 18. marts 1998 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportrestitutioner for så vidt angår kvægs velfærd under transport.

2) Gennemgangen af det andet spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 615/98 i forhold til proportionalitetsprincippet. Det tilkommer den forelæggende ret at kontrollere, at de kompetente myndigheder har anvendt de relevante bestemmelser i forordning nr. 615/98 i overensstemmelse med dette princip.

(¹) EUT C 96 af 22.4.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. januar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-70/06) (¹)

(Traktatbrud — dom for traktatbrud — manglende opfyldelse — økonomisk sanktion)

(2008/C 64/07)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X. Lewis, A. Caeiros og P. Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Fernandes, P. Fragoso Martins og J.A. de Oliveira, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — artikel 228 EF — manglende opfyldelse af Domstolens dom af 14. oktober 2004 i sag C-275/03 — ukorrekt gennemførelse af Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33) — påstand om fastsættelse af tvangsbøde

Konklusion

- 1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 228, stk. 1, EF, idet den ikke truffet de fornødne foranstaltninger til opfyldelse af dommen af 14. oktober 2004, Kommissionen mod Portugal (sag C-275/03), og følgelig ikke har ophævet lovdekret nr. 48 051 af 21. november 1967, hvorefter erstatning på grund af overtrædelse af fællesskabsretten vedrørende offentlige kontrakter eller af nationale bestemmelser til gennemførelse heraf er betinget af, at de skadelidte personer godtgør, at de retsstridige handlinger er udført uagtsomt eller ved forsætlig forsømmelse.
- 2) Den Portugisiske Republik indbetaler til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, på kontoen »Det Europæiske Fællesskabs egne indtægter«, en tvangsbøde på 19 392 EUR pr. dags forsinkelse med iværksættelse af fornødne foranstaltninger til at sikre den fuldstændige opfyldelse af dommen af 14. oktober 2004, Kommissionen mod Portugal, beregnet fra afsigelsen af nærværende dom og indtil den fuldstændige opfyldelse af nævnte dom af 14. oktober 2004.
- 3) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 8.4.2006.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. januar 2008 — Herta Adam mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-211/06 P) ⁽¹⁾

(Appel — tjenestemænd — løn — udlandstillæg — betingelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i vedtægtens bilag VII — begrebet »tjeneste for en anden stat«)

(2008/C 64/08)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Herta Adam (ved avocats S. Orlandi og J.-N. Louis)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 22. februar 2006 i sag T-342/04, Herta Adam mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt sagsøgte for en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 22. september 2003 om ikke at yde sagsøgeren det udlandstillæg, der er fastsat i artikel 4 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Herta Adam betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 15.7.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. januar 2008 — Josefa Velasco Navarro mod Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Spanien))

(Sag C-246/06) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 80/987/EØF ændret ved direktiv 2002/74/EF — direkte virkning — godtgørelse for uberettiget afskedigelse aftalt ved indenretligt forlig — betaling sikret af garantiinstitutionen — betaling betinget af retsafgørelse)

(2008/C 64/09)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Josefa Velasco Navarro

Sagsøgt: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Social Único de Algeciras — fortolkning af Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT L 283, s. 23), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 (EFT L 270, s. 10) — rækkevidden af den af garantiinstitutionen ydede garanti — erstatning ved ansættelsesforholdets ophør — national lovgivning, hvorefter en sådan erstatning kræver en dom eller administrativ afgørelse — direkte virkning af direktivet, som ændret, ved insolvens erklæret i tidsrummet mellem ikrafttrædelsen af direktiv 2002/74 og udløbet af fristen for dettes gennemførelse

Konklusion

- 1) Såfremt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens ikke er blevet gennemført i national ret den 8. oktober 2005, kan den eventuelle direkte virkning af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, som ændret ved direktiv 2002/74, under alle omstændigheder ikke påberåbes i forbindelse med insolvenstilfælde, som er indtrådt før dette tidspunkt.
- 2) Når de nationale retsforskrifter henhører under anvendelsesområdet for direktiv 80/987, som ændret ved direktiv 2002/47, er den nationale ret forpligtet til — hvad angår insolvenstilfælde indtrådt mellem ikrafttrædelsestidspunktet for direktiv 2002/74 og tidspunktet for udløbet af direktivets gennemførelsesfrist — at sikre, at anvendelsen af de nationale retsforskrifter er forenelig med princippet om forbud mod forskelsbehandling, som er anerkendt i Fællesskabets retsorden.

(¹) EUT C 212 af 2.9.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. januar 2008 — Theodor Jäger mod Finanzamt Kusel-Landstuhl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof (Tyskland))

(Sag C-256/06) (¹)

(Frie kapitalbevægelser — EF-traktatens artikel 73 B og 73 D (nu artikel 56 EF og 58 EF) — arveafgift — værdiansættelse af aktiver omfattet af arven — land- og skovbrugsmæssigt aktiv beliggende i en anden medlemsstat — mindre gunstig metode for værdiansættelse af aktiv og for beregning af skyldig afgift)

(2008/C 64/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Theodor Jäger

Sagsøgt: Finanzamt Kusel-Landstuhl

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af EF-traktatens artikel 56 — nationale regler om arveafgift — anvendelse af forskellige metoder for værdiansættelse af land- og skovbrugsmæssige arealer, alt efter om disse arealer er beliggende i indlandet eller i en anden medlemsstat, samt anvendelse af et fribeløb for erhvervelse af arealer beliggende i indlandet, hvilket fører til en højere afgift, når arven omfatter land- og skovbrugsmæssige arealer, der er beliggende i en anden medlemsstat end i tilfælde af, at samtlige aktiver er beliggende i indlandet.

Konklusion

EF-traktatens artikel 73 B, stk. 1 (nu artikel 56, stk. 1, EF), sammenholdt med EF-traktatens artikel 73 D (nu artikel 58 EF), skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som med henblik på beregning af afgift på arv bestående i aktiver beliggende i denne medlemsstat og et land- og skovbrugsmæssigt aktiv beliggende i en anden medlemsstat,

— bestemmer, at aktivet beliggende i en anden medlemsstat skal indgå til dets handelsværdi, mens værdien af et indenlandsk land- og skovbrugsmæssigt aktiv fastsættes ved en særlig værdiansættelses-procedure, der fører til et gennemsnitligt resultat på blot 10 % af aktivets handelsværdi, og

— udelukkende anvender et tingsligt fribeløb på indenlandske land- og skovbrugsmæssige aktiver, og at værdien af disse aktiver kun indgår med 60 %.

(¹) EUT C 224 af 16.9.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. januar 2008 — Roby Profumi Srl mod Comune di Parma (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-257/06) (¹)

(Artikel 28 EF — direktiv 76/768/EØF — beskyttelse af sundheden — kosmetiske midler — import — meddelelse til importstatens myndigheder af oplysninger vedrørende kosmetiske midler)

(2008/C 64/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Roby Profumi Srl

Sagsøgt: Comune di Parma

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte supreme di cassazione — fortolkning af artikel 28 EF og artikel 7 i Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler (EFT L 262, s. 169), som ændret ved Rådets direktiv 93/35/EØF af 14. juni 1993 (EFT L 151, s. 32) — varer fra andre medlemslande, som er klar til at blive bragt i omsætning — nationale bestemmelser, der forpligter en importør til at angive en fuldstændig og detaljeret liste over de stoffer, der er indeholdt i varen

Konklusion

Artikel 7 i Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler, som ændret ved Rådets direktiv 93/35/EØF af 14. juni 1993, er ikke til hinder for en national bestemmelse, som med henblik på hurtig og korrekt lægebehandling i tilfælde af helbredsforstyrrelse pålægger importøren af kosmetiske midler at meddele sundhedsministeriet og regionen virksomhedens (firma)navn, dens hovedsæde og hoved-

sædet for fabrikationsenheden samt en udtømmende og detaljeret liste over de anvendte og de i disse midler indeholdte stoffer.

(¹) EUT C 212 af 2.9.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 29. januar 2008 — Productores de Música de España (Promusicae) mod Telefónica de España SAU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil n° 5 de Madrid — Spanien)

(Sag C-275/06) (¹)

(Informationssamfundet — pligter for udbydere af tjenesteydelser — bevarelse og videregivelse af visse trafikdata — videregivelsespligt — grænser — beskyttelse af kommunikationshemmeligheden i forbindelse med email korrespondance — forenelighed med ophavsret og beslægtede rettigheder — ret til en effektiv beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder)

(2008/C 64/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil n° 5 de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Productores de Música de España (Promusicae)

Sagsøgt: Telefónica de España SAU

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Mercantil n° 5 de Madrid — fortolkning af artikel 5, stk. 2, og artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT L 178, s. 1), artikel 8, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informations-samfundet (EFT L 167, s. 10), og artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157, s. 45) — behandling af data, der skabes ved kommunikationer, som etableres i forbindelse med leveringen af en informationssamfundstjeneste — pligt for netoperatører og tjenesteydere inden for elektronisk kommunikation, leverandører af adgang til telekommunikationsnet og leverandører af dataoplagringstjenester til at opbevare og stille de nævnte data til rådighed — finder ikke anvendelse i civile retssager

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om privatlivets fred og elektronisk kommunikation) pålægger ikke medlemsstaterne i en situation som den i hovedsagen foreliggende at fastsætte pligten til at videregive personoplysninger med henblik på at sikre den effektive beskyttelse af ophavsretten under en civil retssag. Fællesskabsretten kræver imidlertid, at medlemsstaterne under gennemførelsen af de ovennævnte direktiver påser, at de lægger en fortolkning af disse direktiver til grund, som gør det muligt at sikre den rette afvejning af de forskellige grundlæggende rettigheder, der er beskyttet af Fællesskabets retsorden. Under iværksættelsen af foranstaltningerne til gennemførelse af de nævnte direktiver påhviler det herefter ikke blot myndighederne og domstolene i medlemsstaterne at fortolke deres nationale ret på en måde, der er forenelig med disse direktiver, men også, at de ikke lægger en fortolkning heraf til grund, som kommer i konflikt med disse grundlæggende rettigheder eller med andre almindelige fællesskabsretlige principper, såsom proportionalitetsprincippet.

(¹) EUT C 212 af 2.9.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. januar 2008 — The Queen, Ezgi Payir, Burhan Akyuz, Birol Ozturk mod Secretary of State for the Home Department (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal, Det Forenede Kongerige)

(Sag C-294/06) (¹)

(Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — fri bevægelighed for arbejdstagere — Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — artikel 6, stk. 1, første led — arbejdstager med tilknytning til det lovlige arbejdsmarked — indrejsetilladelse som studerende eller au pair-ansat — betydning for opholdsretten)

(2008/C 64/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: The Queen, Ezgi Payir, Burhan Akyuz, Birol Ozturk.

Sagsøgt: Secretary of State for the Home Department

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal — fortolkning af artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80 fra Associeringsrådet EØF/Tyrkiet — begrebet arbejdstager med tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat — tyrkisk statsborger, der var ansat som au pair, og som havde fået opholdstilladelse i to år med henblik på at udføre dette erhverv — tyrkiske statsborgere, der har en opholdstilladelse med henblik på at studere og en arbejdstilladelse, der berettiger vedkommende til beskæftigelse i op til 20 timer ugentligt pr. skoleår

Konklusion

Den omstændighed, at en tyrkisk statsborger har fået indrejsetilladelse til en medlemsstats område som au pair-ansat eller som studerende, udelukker ikke, at den pågældende kan være »arbejdstager« og være tilknyttet »det lovlige arbejdsmarked« i denne medlemsstat i den forstand, hvori disse udtryk er anvendt i artikel 6, stk. 1, i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen. Denne omstændighed kan derfor ikke være til hinder for, at den pågældende statsborger påberåber sig denne bestemmelse med henblik på at få fornyet sin arbejdstilladelse og opnå en hertil svarende opholdstilladelse.

(¹) EUT C 237 af 30.9.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. januar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-387/06) (¹)

(Traktatbrud — telekommunikationssektoren — artikel 8, stk. 1, stk. 2, litra b), og stk. 3, litra c), i direktiv 2002/21/EF (rammedirektiv) — artikel 8, stk. 1 og 4, i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektiv) — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — faste og mobile telenet — opkaldsterminering — indgående trafik — begrænsning af den nationale kommunikationsreguleringsmyndigheds beføjelser)

(2008/C 64/14)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Huttunen og M. Shotter, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland (ved A. Guimaraes-Purokoski, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 1, stk. 2, litra b), og stk. 3, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 108, s. 33) og i henhold til artikel 8, stk. 1 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektiv) (EFT L 108, s. 7)

Konklusion

- 1) Den Finske Republik frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Republikken Finland bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 294 af 2.12.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. januar 2008 — Emm. G. Lianakis AE, Sima Anonymi Techniki Etaireia Meleton kai Epivlepseon, Nikolaos Vlachopoulos mod Dimos Alexandroupolis, Planitiki AE, Aikaterini Georgoula, Dimitrios Vasios, N. Loukatos kai Synergates AE Meleton, Eratosthenis Meletitiki AE, A. Pantazis- Pan. Kyriopoulou kai syn/tes os »Filon« OE, Nikolaos Sideris (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulío tis Epikrateias — Grækenland)

(Sag C-532/06) (¹)

(Direktiv 92/50/EØF — offentlige tjenesteydelsesaftaler — udførelse af en undersøgelse af matrikelmåling, byplanlægning og gennemførelse heraf i et beboelseskvarter — kriterier, der kan fastsættes som »kriterier for kvalitativ udvælgelse« eller som »kriterier for tildeling af ordren« — økonomisk mest fordelagtige bud — iagttagelse af de kriterier for tildeling af ordren, der er fastsat i udbudsbetingelserne eller i udbudsbe- kendtgørelsen — senere fastsættelse af vægtningskoefficienter og underkriterier for kriterier for tildeling af ordren — princippet om ligebehandling af erhvervsdrivende og om gennemsigtighed)

(2008/C 64/15)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulío tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Emm. G. Lianakis AE, Sima Anonymi Techniki Etaireia Meleton kai Epivlepseon, Nikolaos Vlachopoulos

Sagsøgte: Dimos Alexandroupolis, Planitiki AE, Aikaterini Georgoula, Dimitrios Vasios, N. Loukatos kai Synergates AE Meleton, Eratosthenis Meletitiki AE, A. Pantazis- Pan. Kyriopoulou kai syn/tes os »Filon« OE, Nikolaos Sideris

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Symvoulío tis Epikra- tias — fortolkning af artikel 36 i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1) — kriterier for tildeling af kontrakten — efterfølgende fastsættelse, under tildelingsproceduren, af hvert kriteriums præcise vægt- ning

Konklusion

Artikel 36, stk. 2, i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjene- steydelsesaftaler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997, sammenholdt med princippet om ligebehandling af de erhvervsdrivende og den gennemsigtighedsfor- pligtelse, som følger heraf, er til hinder for, at den ordregivende myndighed inden for rammerne af en udbudsprocedure efterfølgende fastsætter vægtningskoefficienter og underkriterier for de kriterier for tildeling af ordren, der er anført i udbudsbetingelserne eller i udbudsbe- kendtgørelsen.

(¹) EUT C 56 af 10.3.2007.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. januar 2008 — Paul Chevassus-Marche mod Groupe Danone, Société Kro beer brands SA (BKSA) og Société Evian eaux minérales d'Evian SA (SAEME) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation (Frankrig))

(Sag C-19/07) (¹)

(Tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 86/653/EØF — selvstændige handelsagenter — ret til provision for en agent, der er blevet overdraget et bestemt geografisk område — forretninger afsluttet uden agenturgiverens medvirken)

(2008/C 64/16)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Paul Chevassus-Marche

Sagsøgte: Groupe Danone, Société Kro beer brands SA (BKSA) og Société Evian eaux minérales d'Evian SA (SAEME)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de Cassation — fortolkning af artikel 7, stk. 2, i direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter (EFT L 382, s. 17) — brud på agenturkontrakt — skyldig provision til den handelsagent, der var overdraget et bestemt geografisk område eller en bestemt kundekreds — spørgsmål om ret til denne provision, når agenturgiveren ikke har udøvet direkte eller indirekte kontrol over de operationer, som er gennemført mellem tredjemand og en kunde, der tilhører det geografiske område, der er overdraget agenten

Konklusion

Artikel 7, stk. 2, første led, i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter skal fortolkes således, at en handelsagent, der har fået overdraget et bestemt geografisk område, ikke har ret til provision af forretninger, der afsluttes af kunder, der hører til dette område, med en tredjemand uden agenturgiverens direkte eller indirekte medvirken.

(¹) EUT C 69 af 24.3.2007.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. januar 2008 — N.V. Lammers & Van Cleeff mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien))

(Sag C-105/07) (¹)

(Etableringsret — frie kapitalbevægelser — skattelovgivning — selskabsskat — renter betalt af et datterselskab som vederlag for midler udlånt af moderselskabet etableret i en anden medlemsstat — renters omkvalificering til skattepligtigt udbytte — ingen omkvalificering, hvis renterne betales til et hjemmehørende selskab)

(2008/C 64/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: N.V. Lammers & Van Cleeff

Sagsøgt: Belgische Staat

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — fortolkning af artikel 12 EF, 43 EF, 46 EF, 48 EF, 56 EF og 58 EF — national skattelovgivning, der omdefinierer renter, som betales af et datterselskab af midler udlånt af moderselskabet, der har hjemsted i en anden medlemsstat, til skattepligtigt udbytte, men ikke renter, der betales til et selskab, som har hjemsted i indlandet

Konklusion

Artikel 43 EF og 48 EF er til hinder for en national lovgivning som den, der er omhandlet i hovedsagen, hvorefter renter, som et selskab hjemmehørende i en medlemsstat betaler til et bestyrelsesmedlem, der er et selskab etableret i en anden medlemsstat, omkvalificeres til udbytte og derfor beskattes som udbytte, når de rentebærende forskuds samlede beløb er højere end den indbetalte kapital forhøjet med de beskattede reserver ved begyndelsen af beskatningsperioden, mens disse renter under samme omstændigheder ikke omkvalificeres til udbytte og derfor ikke beskattes som udbytte, når de betales til et bestyrelsesmedlem, som er et selskab etableret i samme medlemsstat.

(¹) EUT C 95 af 28.4.2007.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 17. januar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-342/07) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2002/91/EF — energipolitik — energibesparelse — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2008/C 64/18)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia og M.B. Schima, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved N. Dafniou, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af alle de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne (EFT 2003 L 1, s. 65)

Konklusion

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 211 af 8.9.2007.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 8. november 2007 — Fratelli Martini & C. SpA og Cargill Srl mod Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Ministero della Salute og Ministero delle Attività Produttive (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-421/06) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — dom, hvorved Domstolen fastslog, at en fællesskabsretlig bestemmelse var ugyldig — institutionernes forpligtelser — veterinærpoliti — foderblandinger — angivelse på etiketten af vægtprocenter for de i foderet anvendte fodermidler med en tolerance på ± 15 % af den angivne værdi — forbud mod at vildlede forbrugeren)

(2008/C 64/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Fratelli Martini & C. SpA og Cargill Srl

Sagsøgte: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Ministero della Salute og Ministero delle Attività Produttive

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — virkningen af Domstolens dom i de forenede sager C-453/03, C-11/04, C-12/04 og C-194/04 (ABNA m.fl.), hvorved det blev fastslået, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/2/EF af 28. januar 2002 om ændring af Rådets direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger og om ophævelse af Kommissionens direktiv 91/357/EØF (EFT L 63, s. 23) var delvis ugyldigt — institutionernes forpligtelse til at vedtage en ny retsakt

Konklusion

1) Artikel 1, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/2/EF af 28. januar 2002 om ændring af Rådets direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger og om ophævelse af Kommissionens direktiv 91/357/EØF, der fastsætter forpligtelsen til på etiketten til foderblandinger at anføre vægtprocenter for de i foderet anvendte fodermidler med en tolerance på ± 15 % af den angivne værdi for så vidt angår disse procenter, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er i strid med artikel 8 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed, der bl.a. har til formål at forhindre, at mærkning af og præsentationsmåder for foderstoffer vildleder forbrugeren.

2) Eftersom artikel 1, stk. 1, litra b), i direktiv 2002/2 fastsatte en selvstændig forpligtelse uden forbindelse til de forpligtelser, der er fastsat i direktivets øvrige bestemmelser, har den omstændighed, at Domstolen ved dom af 6. december 2005, ABNA m.fl. (forenede sager C-453/03, C-11/04, C-12/04 og C-194/04) erklærede den pågældende bestemmelse ugyldig, ikke skabt et retligt tomrum eller en manglende sammenhæng, der gør det nødvendigt for fællesskabsinstitutionerne at vedtage materielle ændringer af direktiv 2002/2.

Under alle omstændigheder følger ugyldigheden af en fællesskabsretlig bestemmelse direkte af den dom, hvorved Domstolen fastslår den, og det påhviler såvel medlemsstaternes myndigheder som retter at drage konsekvenserne heraf i deres nationale retsorden.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 7. december 2007 — Agenzia Dogane Circonsrizione Doganale di Genova mod Euricom SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria regionale di Genova — Italien)

(Sag C-505/06) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — EF-toldkodeks — aktiv forædling — associeringsaftale — forudgående udførsel af ris til et tredjeland, som er bundet af en aftale om præferencetoldbehandling — toldkodeksens artikel 216)

(2008/C 64/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria regionale di Genova

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenzia Dogane Circonsrizione Doganale di Genova

Sagsøgt: Euricom SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Commissione tributaria regionale di Genova — fortolkning af artikel 114, artikel 115, stk. 1 og 3, og artikel 216 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — ris, der er udført i henhold til proceduren for aktiv forædling til et tredjeland, som er bundet af en aftale om præferencetoldbehandling

Konklusion

Artikel 216 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000, finder anvendelse på de i nævnte forordnings artikel 115, stk. 1, litra b), anførte procedurer til aktiv forædling, hvorunder forædlingsprodukterne er blevet udført fra Det Europæiske Fællesskab forud for indførslen af indførselsvarerne.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007.

Domstolens kendelse af 29. november 2007 — Eurostrategies SPRL mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-122/07 P) ⁽¹⁾

(Appel — kendelse om slettelse — ophævelse — omkostninger)

(2008/C 64/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Eurostrategies SPRL (ved R. Lang og solicitor S. Crosby)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Costa de Oliveira og M.I. Hadjiyiannis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af formanden for Fjerde Afdeling ved Retten i Første Instans den 1. december 2006 i sag T-203/06, Eurostrategies mod Kommissionen, hvorved Retten slettede sagen fra Rettens register og pålagde appellantten at betale sagens omkostninger.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Eurostrategies SPRL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 28.4.2007.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 10. december 2007 — Piotr Kawala mod Gmina Miasta Jaworzna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Jaworznie — Republikken Polen)

(Sag C-134/07) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — intern afgift, der er højere for varer, der er importeret fra en anden medlemsstat, end for en lignende vare, der købes i landet — artikel 90, stk. 1, EF — gebyr for den første indregistrering, der pålægges importerede brugte motorkøretøjer)

(2008/C 64/22)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Jaworznie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Piotr Kawala

Sagsøgt: Gmina Miasta Jaworzna

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Sąd Rejonowy w Jaworznie — fortolkning af artikel 90 EF — gebyr for udstedelsen af en køretøjsattest ved den første indregistrering i medlemsstaten, og hvis beløb langt overstiger det gebyr, der opkræves for en kopi af køretøjsattesten — princippet om interne afgifters neutralitet under hensyn til konkurrencen mellem varer, som allerede befinder sig på det nationale marked, og indførte varer

Konklusion

Artikel 90, stk. 1, EF skal fortolkes således, at det er til hinder for et gebyr som det, der er fastsat i § 1, stk. 1, i ministeriet for infrastrukturs bekendtgørelse af 28. juli 2003 vedrørende størrelsen af gebyret for registreringsattest, der i praksis påhviler den første registrering af et brugt motorkøretøj, der importeres fra en anden medlemsstat, og ikke påhviler erhvervelsen i Polen af et brugt køretøj, i det omfang dette allerede er registreret i Polen.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 28.4.2007.

Appel iværksat den 3. april 2007 af Jean Yves Sellier til prøvelse af kendelse afsagt den 15. januar 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-276/06, Sellier mod Kommissionen

(Sag C-191/07 P)

(2008/C 64/23)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Jean Yves Sellier (ved avocat J.Y. Leeman)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Ved kendelse af 18. september 2007, har Domstolen (Sjette Afdeling) forkastet appellen og tilpligtet Jean Yves Sellier at bære sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 19. november 2007 af Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH til prøvelse af kendelse afsagt den 11. september 2007 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-28/07, Fels-Werke GmbH, Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH, Spenner-Zement GmbH & Co. KG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-503/07 P)

(2008/C 64/24)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Saint-Gobain Deutschland GmbH (ved Rechtsanwälte H. Posser og S. Altenschmidt)

De andre parter i appelsagen: Fels-Werke GmbH, Spenner-Zement GmbH & Co. KG, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt den 11. september 2007 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-28/07 (Fels-Werke m.fl. mod Kommissionen) ophæves i det omfang den vedrører appellanten.
- Annulatio af artikel 1, stk. 2, Kommissionens beslutning af 29. november 2006 om den nationale plan for tildeling af kvoter for drivhusgasemissioner, som Tyskland har forelagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (dokumentnummer ikke offentliggjort), for så vidt som den fastslår, at de tildelingsgarantier fra den første handleperiode, der beskrives i kapitel 6.2 i Tysklands nationale kvotetildelingsplan under overskriften »Tildelinger i henhold til § 8 ZuG 2007«, er uforenelige med direktiv 2003/87/EF.
- Artikel 2, stk. 2, i denne beslutning annulleres, for så vidt som bestemmelsen indeholder retningslinjer for Forbundsrepublikken Tyskland for anvendelsen af de tildelingsgarantier fra den første handleperiode, der beskrives i kapitel 6.2 i Tysklands nationale kvotetildelingsplan under overskriften »Tildelinger i henhold til § 8 ZuG 2007«, og herved også foreskriver, at der gælder den samme opfyldelsesfaktor som for andre tilsvarende bestående anlæg.
- Den i punkt 1 nævnte kendelse ophæves, og sagen hjemvises til Retten i Første Instans.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Retten har ved den appellerede kendelse afvist, at appellanten er individuelt berørt, og som følge heraf afvist at realitetsbehandle appellans annullationssøgsmål til prøvelse af dele af Kommissionens beslutning af 29. november 2006 om den af Tyskland forelagte nationale plan for tildeling af kvoter for drivhusgasemissioner.

Appellanten har til støtte for appellen gjort gældende, at såvel processuelle regler, der skal tjene appellans interesser, som den materielle fællesskabsretsnorm i artikel 230, stk. 4, EF er tilsidesat.

For det første har Retten tilsidesat såvel princippet om en retfærdig rettergang som kontradiktionsprincippet. Afgørelsen om, at appellanten ikke er individuelt berørt, er nemlig i det væsentlige begrundet med, at appellanten ikke har kunnet bevise sit påstånde tilhørsforhold til en lukket kreds af operatører, og især at appellanten ikke har kunnet fremlægge en liste med

operatører, der er begunstiget af § 8, stk. 1, ZuG 2007. Retten har imidlertid på intet tidspunkt under sagen opfordret appellanten til at fremlægge en liste med virksomheder omfattet af tildelingsgarantien. Appellanten kan heller ikke af andre grunde forventes at kunne indse relevansen af en sådan liste, da den afgrænsede og lukkede karakter af kredsen af operatører omfattet af tildelingsgarantien allerede følger af ZuG 2007's bindende retlige struktur, som er anført over for Retten. Hertil kommer, at Retten ved at kræve fremlæggelse af en sådan liste stiller appellanten over for en opgave, der reelt er umulig at opfylde.

For det andet har Retten tilsidesat artikel 230, stk. 4, EF ved uretmæssigt at afvise, at appellanten er individuelt berørt. Den personkreds, der er omfattet af den anfægtede beslutning, ligger nemlig ikke — som Retten har anført — blot »mere eller mindre« fast, men defineres endegyldigt uden videre ud fra allerede bestående faktiske forhold og kan dermed logisk set ikke udvides. Med hensyn til operatørerne omfattet af tildelingsgarantien i § 8 ZuG 2007 kunne den anfægtede beslutning derudover også anses for et kompleks af individuelle beslutninger, da det er hver enkelt af dem forbudt at videreføre tildelingsgarantien.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social de Madrid (Spanien) den 3. december 2007 — Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) og Alcampo SA

(Sag C-537/07)

(2008/C 64/25)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho

Sagsøgt: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) og Alcampo SA

Præjudicielle spørgsmål

1) Det ønskes oplyst, om det henset til den lighedsfremmende karakter af den forældreorlov, som bevilges arbejdstagere i en form og af en varighed, som medlemsstaterne frit har fastsat under overholdelse af minimumskraverne i direktiv 96/34/EF (⁽¹⁾), kan tillades, at en sådan forældreorlov, der afholdes i form af nedsat arbejdstid og løn på grund af pasning af mindreårige børn, berører de rettigheder, som den kvindelige eller mandlige arbejdstager, der har en sådan forældreorlov, er i færd med at erhverve, og om borgerne over for en medlemsstats offentlige myndigheder kan påberåbe sig princippet om, at erhvervede rettigheder eller rettigheder, som arbejdstageren er i færd med at erhverve, ikke må berøres.

2) Det ønskes nærmere bestemt oplyst, om udtrykket »erhvervede rettigheder eller rettigheder, som arbejdstageren er i færd med at erhverve« i § 2, stk. 6, i rammeaftalen om forældreorlov [...] kun omfatter rettigheder vedrørende arbejdsvilkårene og alene berører ansættelsesforholdet som fastlagt i kontrakten med arbejdsgiveren, eller om det også omfatter bevarelse af erhvervede rettigheder eller rettigheder, som arbejdstageren er i færd med at erhverve, vedrørende social sikring, og om kravet om »opretholdelsen af rettigheder med hensyn til sociale sikringsydelser [...] [af betydning] for retten til de forskellige sociale sikringsydelser« i § 2, stk. 8, i rammeaftalen om forældreorlov [...] kan anses for opfyldt ved den i sagen omhandlede ordning, som de nationale myndigheder har anvendt, samt om denne ret til opretholdelse af rettigheder vedrørende socialsikringsydelser kan påberåbes i forhold til en medlemsstats offentlige myndigheder, fordi den har et tilstrækkeligt præcist og konkret indhold.

3) Dernæst spørges det, om fællesskabsbestemmelserne tillader en national lovgivning, hvorefter arbejdstageren i en periode med nedsat arbejdstid på grund af forældreorlov vil få en mindre erhvervsudtygtighedspension, end hun ville have fået, før hun tog en sådan orlov, og hvorefter udbetaling og optjening af fremtidige ydelser ligeledes nedsættes i forhold til den reducerede arbejdstid og den lavere løn.

4) Det ønskes oplyst, om kravet om, at de nationale retter fortolker den nationale ret i overensstemmelse med forpligtelserne i henhold til direktivet, således at det i videst muligt omfang sikres, at formålene med fællesskabsbestemmelserne opfyldes, også gælder for så vidt angår opretholdelsen af rettigheder med hensyn til sociale sikringsydelser under afholdelse af forældreorlov, og nærmere bestemt i tilfælde, hvor denne er tildelt i form af deltid eller nedsat arbejdstid som i den foreliggende sag.

5) Endelig ønskes det oplyst, om det forhold, at en arbejdstager får tilkendt og udbetalt lavere socialsikringsydelser i en

periode med forældreorlov, under de konkrete omstændigheder i sagen kan anses for at udgøre en direkte eller indirekte forskelsbehandling i strid med bestemmelserne i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 (⁽²⁾) om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring og ligeledes i strid med den almindelige tradition i medlemsstaterne for ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling af mænd og kvinder, for så vidt som ligebehandlingsprincippet ikke kun gælder for arbejdsvilkårene, men også for det offentliges foranstaltninger med henblik på social beskyttelse af arbejdstagerne.

(⁽¹⁾) Rådets direktiv af 3.6.1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, EFT L 145, s. 4.

(⁽²⁾) EFT 1979 L 6, s. 24.

Sag anlagt den 5. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-546/07)

(2008/C 64/26)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og P. Dejmek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås at, Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF og »stand still«-klausulen i kapitel 2, »Fri bevægelighed for personer«, nr. 13, i bilag XII, der er omhandlet i artikel 24 i tiltrædelsesakten af 16. april 2003, idet den

a) i sin forvaltningspraksis fortolker udtrykket »virksomhed fra den anden part« i artikel 1, stk. 1, i den tysk-polske regeringsoverenskomst af 31. januar 1990 om udstationering af arbejdstagere fra polske virksomheder til udførelse af entrepriseaftaler som »tysk virksomhed«, og

- b) i medfør af den såkaldte arbejdsmarkedsbeskyttelses-klausul efter den 16. april 2003, dvs. efter datoen for undertegnelsen af EU-tiltrædelsestraktaten for Polen, har udvidet de regionale begrænsninger for arbejdstageres adgang.

— Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- A. Udstationering af polske arbejdstagere til udførelse af entrepriseraftaler i Tyskland er omhandlet i en overenskomst af 31. januar 1990 mellem Forbundsrepublikken Tysklands regering og den polske regering om udstationering af arbejdstagere fra polske virksomheder til udførelse af entrepriseraftaler. I henhold til tysk forvaltningspraksis fortolkes udtrykket »virksomhed fra den anden part« i artikel 1, stk. 1, i nævnte overenskomst som »tysk virksomhed«.
- B. Heraf følger, at det udelukkende er tyske virksomheder, der i henhold til overenskomsten kan indgå entrepriseraftaler. For virksomheder fra andre medlemsstater, der vil udføre arbejde i Tyskland, er der derfor kun et alternativ, nemlig at stifte et tysk datterselskab. Virksomheder fra andre medlemsstater afholdes derved fra at gøre brug af retten til fri udveksling af tjenesteydelser i henhold til artikel 49 EF, med henblik på for arbejder, der skal udføres i Forbundsrepublikken Tyskland, at indgå entrepriseraftaler med polske virksomheder i henhold til den tysk-polske overenskomst. Det drejer sig således om en direkte forskelsbehandling af virksomheder fra andre medlemsstater end Tyskland på grundlag af statsborgerskab henholdsvis virksomhedernes hjemsted.
- C. I henhold til artikel 46 EF, sammenholdt med artikel 55 EF, kan særlige diskriminerende regler kun begrundes i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Det fremgår af fast retspraksis, at det er en forudsætning for at kunne anvende begrebet den offentlige orden i artikel 46 EF som begrundelse, at det er nødvendigt at opretholde en forskelsbehandling foranstaltning med henblik på at imødegå en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod et grundlæggende samfundshensyn.
- D. Disse forudsætninger er ikke opfyldt i det foreliggende tilfælde. En begrænsning til virksomheder med hjemsted i Tyskland er ikke krævet for overvågning af den forskriftsmæssige gennemførelse af overenskomsten, da alle tilbud i forvejen skal meddeles de tyske myndigheder. Hvad angår gennemførelsen af ordregiverens hæftelse for betaling af socialsikringsbidrag og retsforfølgningen af retsstridige handlinger, er disse spørgsmål ikke specifikt knyttet til entrepriseraftalen, men indgår derimod i den almindelige kontekst ved levering af tjenesteydelser i Tyskland gennem virksomheder fra andre medlemsstater. Det er heller ikke påvist, hvorfra en

åbning af den bilaterale overenskomst for virksomheder fra andre medlemsstater skulle kunne medføre en urigtig anvendelse eller omgåelse af overgangsbestemmelserne i tiltrædelsestraktaten. Frygten for en uretmæssig udnyttelse af overgangsbestemmelserne indebærer under ingen omstændigheder en tilstrækkelig alvorlig trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed til, at den vil kunne begrunde en diskriminerende begrænsning af den fri udveksling af tjenesteydelser.

- E. Det fremgår af ordlyden af »stand still«-klausulen i kapitel 2, nr. 13, i bilag XII, der er omhandlet i artikel 24 i tiltrædelsesakten af 16. april 2003, at »stand still«-forpligtelsen er absolut, og enhver forringelse af adgangen til det tyske arbejdsmarked for polske arbejdstagere i forhold til situationen den 16. april 2003 er forbudt. I henhold til den såkaldte arbejdsmarkeds-klausul, som kontinuerligt kommer til anvendelse i Bundesagentur für Arbeits forvaltningspraksis ville entrepriseraftaler i princippet ikke blive godkendt, for så vidt som de skal gennemføres i et agenturdistrikt, hvori arbejdsløshedsprocenten i gennemsnit i de seneste seks måneder har ligget mindst 30 % over arbejdsløshedsprocenten i Forbundsrepublikken Tyskland. Oversigten over de agenturdistrikter, der er omfattet af bestemmelsen, opdateres kvartalsvis. Følgelig er arbejdsmarkeds-klausulen i strid med »stand still«-klausulen i tiltrædelsesakten, da der efter den 16. april 2003 er optaget nye agenturdistrikter på oversigten over spærrede distrikter.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Handelsgericht Wien (Østrig) den 11. december 2007 —
Friederike Wallentin-Hermann mod Alitalia — Linee Aeree
Italiane SpA**

(Sag C-549/07)

(2008/C 64/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Friederike Wallentin-Hermann

Sagsøgt: Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA

Præjudicielle spørgsmål

1. Foreligger der usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91⁽¹⁾ og under hensyntagen til betragtning 14 til forordningen, når en teknisk fejl ved luftfartøjet, navnlig en motorskade, medfører aflysning af flyafgangen, og skal fortolkningen af grunden til aflysning foretages efter forordningens artikel 5, stk. 3, som omhandlet i Montreal-aftalens bestemmelser (artikel 19)?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, foreligger der da usædvanlige omstændigheder som omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 3, hos luftfartsselskaber, som oftere end gennemsnittet begrundes aflysninger af flyafgange med tekniske problemer, alene på grund af deres hyppighed?
3. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, har et luftfartsselskab da truffet alle »forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes«, såfremt det godtgør, at det har foretaget den vedligeholdelse af luftfartøjet, der kræves i henhold til loven, og er dette tilstrækkeligt til, at luftfartsselskabet fritages fra pligten til at udbetale godtgørelse efter forordningens artikel 5, stk. 3, sammenholdt med artikel 7?
4. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, er usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 5, stk. 3, da force majeure eller naturbegivenheder, som ikke skyldes et teknisk problem og dermed ligger uden for luftfartsselskabets sfære?

⁽¹⁾ EFT L 46, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 11. december 2007 —
Deniz Sahin mod Bundesminister für Inneres**

(Sag C-551/07)

(2008/C 64/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deniz Sahin

Sagsøgt: Bundesminister für Inneres

Præjudicielle spørgsmål

1. a) Skal artikel 3, stk. 1, artikel 6, stk. 2, samt artikel 7, stk. 1, litra d), og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF⁽¹⁾ — i det følgende »direktivet« — fortolkes således, at det også omfatter familiemedlemmer i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i direktivets artikel 2, nr. 2, der er kommet til værtsmedlemsstaten uafhængigt af unionsborgeren (direktivets artikel 2, nr. 3) og først dér er blevet familiemedlem til eller har etableret et familieliv med unionsborgeren?
- b) Hvis dette er tilfældet, er det da ydermere en betingelse, at familiemedlemmet på det tidspunkt, hvor familietskab eller familielivet etableres, opholder sig lovligt i værtsmedlemsstaten? Er det i bekræftende fald tilstrækkeligt til, at der foreligger lovligt ophold, at familiemedlemmet alene har opholdsret i kraft af sin status som asylansøger?
- c) Hvis det følger af svarene på spørgsmål 1, litra a) og b), at der ikke af direktivet kan udledes en opholdsret for et familiemedlem, der »kun« har ret til ophold i sin egenskab af asylansøger, og som er kommet til værtsmedlemsstaten uafhængigt af unionsborgeren og først dér har etableret familietskab eller familielivet med unionsborgeren, kan der da ikke desto mindre i en situation, der er kendetegnet ved, at familiemedlemmet har opholdt sig i værtsmedlemsstaten i knapt fire år og dér har været gift i et år med en unionsborger — med hvem han har levet sammen i ca. tre og et halvt år, og med hvem han har et 20 måneder gammelt fællesbarn — i lyset af den grundlæggende ret til respekt for familielivet udledes en opholdsret af artikel 18 EF, henholdsvis artikel 39 EF?
2. Er direktivets artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, til hinder for nationale retsfor skrifter, hvorefter familiemedlemmer til en unionsborger, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, og som har en opholdsret i medfør af fællesskabsretten, særligt direktivets artikel 7, stk. 2, ikke kan få udstedt et opholdskort (»opholdskort for familiemedlem til en unionsborger«) alene af den grund, at de er berettiget til (foreløbigt) ophold i værtsmedlemsstaten i henhold til bestemmelser i denne stats asyllovgivning?

⁽¹⁾ EUT L 158, s. 77.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 12. december 2007 — College van burgemeester en wethouders van Rotterdam mod M.E.E. Rijkeboer

(Sag C-553/07)

(2008/C 64/29)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Appellant: College van burgemeester en wethouders van Rotterdam

Indstævnt: M.E.E. Rijkeboer

Præjudicielt spørgsmål

Er den i den nederlandske lov om den kommunale forvaltnings håndtering af personoplysninger fastsatte begrænsning af adgangen til indsigt i oplysninger til ét år forud for indgivelsen af den pågældende anmodning, forenelig med artikel 12, litra a), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾, eventuelt sammenholdt med direktivets artikel 6, stk. 1, litra e), og proportionalitetsprincippet?

⁽¹⁾ EFT L 281, s. 31.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 14. december 2007 — LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH mod Tele2 Telecommunication GmbH

(Sag C-557/07)

(2008/C 64/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH

Sagsøgt: Tele2 Telecommunication GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal begrebet »mellemmand«, som anvendes i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet ⁽¹⁾, fortolkes således, at det også omfatter en Access Provider, som muliggør brugerens adgang til internettet gennem en dynamisk IP-adresse, men ikke selv stiller nogle tjenester (»services«) til rådighed, som eksempelvis e-mail, FTP eller en File Sharing-tjeneste, og heller ikke udøver nogen retlig eller faktisk kontrol over den af brugeren anvendte tjeneste?
2. Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, spørges:

Skal artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder ⁽²⁾, sammenholdt med artikel 6 og 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor fortolkes (indskrænkende) på en måde, så den ikke tillader videregivelsen af personlige trafikdata til tredjemand med henblik på civilretlig forfølgelse af attesterede krænkelse af ophavsretlige enerettigheder (udnyttelsesretten og retten til at bruge sit værk)?

⁽¹⁾ EFT L 167, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 157, s. 45.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Halduskohus (Republikken Estland) den 18. december 2007 — Balbiino AS mod Põllumajandusministeerium og Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

(Sag C-560/07)

(2008/C 64/31)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tallinna Halduskohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Balbiino AS

Sagsøgt: Põllumajandusministeerium og Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten, navnlig artikel 6, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2004 ⁽¹⁾, sammenholdt med betragtning 3 til Kommissionens forordning (EF) nr. 832/2005 ⁽²⁾, og artikel 4, stk. 1 og 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1972/2003 ⁽³⁾ til hinder for, at størrelsen af en markedsaktørs overskudslager fastsættes således, at det gennemsnitlige lager pr. 1. maj i de sidste — højst — fire aktivitetsår, som går forud for 1. maj 2004, multipliceret med 1,2 (som overførselslager) automatisk fratrækkes overskudslageret?

I bekræftende fald ville det da forholde sig anderledes, såfremt størrelsen af overførselslageret og overskudslageret kunne fastsættes under hensyntagen til en vækst i markedsaktørens produktions-, forarbejdnings- eller salgsmængde, den tid det tager landbrugsprodukter at modne færdig, tidspunktet, hvor lagrene blev opbygget, eller andre forhold, som er uafhængige af markedsaktøren?

- 2) Er det i overensstemmelse med EU-rettens formål, navnlig Kommissionens forordning (EF) nr. 1972/2003, at hele det lager af landbrugsprodukter, som var i markedsaktørens besiddelse pr. 1. maj 2004, anses for markedsaktørens overskudslager?
- 3) Såfremt markedsaktøren begyndte at drive virksomhed med handel med de pågældende landbrugsprodukter mindre end ét år inden 1. maj 2004, er EU-retten, navnlig artikel 6 i Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2004, da til hinder for, at den pågældende markedsaktør selv skal bevise, at størrelsen af det lager af landbrugsprodukter, som var i hans besiddelse den 1. maj 2004, svarer til det lager af landbrugsprodukter, som han sædvanligvis producerer, sælger, eller på anden vis overdrager eller erhverver mod eller uden betaling?

I bekræftende fald ville det da forholde sig anderledes, såfremt forvaltningsorganet uanset markedsaktørens bevispligt er forpligtet til at lægge markedsaktørens erklæring vedrørende landbrugsprodukterne til grund ved fastsættelsen af markedsaktørens overførselslager og overskudslager, idet der tages hensyn til den vækst i markedsaktørens produktions-, forarbejdnings- eller salgsmængde, der har fundet sted efter 1. maj 2004?

- 4) Er opkrævningen af afgift på overskudslagre i overensstemmelse med formålet i Kommissionens forordning (EF) nr. 1972/2003 og Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2004, såfremt det fastslås, at markedsaktøren havde et overskudslager den 1. maj 2004, men han godtgør, at han ved afsætningen af overskudslageret efter 1. maj 2004 ikke har opnået konkrete fordele i form af en prisforskel?

- 5) Kan artikel 6, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2004, hvorefter der ved fastsættelsen af mængden af

sukker, isoglucose og fruktose bl.a. tages hensyn til lagerfaciliteternes kapacitet, fortolkes således, at såfremt en markedsaktørs lagerfaciliteters kapacitet er blevet øget i løbet af det år, der går forud for tiltrædelsen, giver dette grundlag for en nedsættelse af det overskudslager af landbrugsprodukter, som var i en markedsaktørs besiddelse pr. 1. maj 2004, uanset dennes erhvervsaktivitet, forarbejdningsmængde og størrelsen af lagrene af landbrugsprodukter i de aktivitetsår, der går forud for 1. maj 2004, og i de to år, der følger efter 1. maj 2004?

- 6) Er artikel 10 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1972/2003 til hinder for, at der med en afgiftsafgørelse opkræves afgift på overskudslagre af en markedsaktør, såfremt afgiftsafgørelsen blev truffet i forordningens anvendelsesperiode, den 30. april 2007, men i henhold til national ret først er blevet retskraftig i forhold til markedsaktøren efter udløbet af kommissionsforordningens anvendelsesperiode, og der ikke i national ret ikke gælder en frist for opkrævning af afgift på overskudslagre?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2004 af 14.1.2004 om overgangsforanstaltninger for sukker som følge af Tjekkiet, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet tiltrædelse, EUT L 9, s. 8.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 832/2005 af 31.5.2005 om bestemmelse af overskudsmængderne af sukker, isoglucose og fruktose for Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet, EUT L 138, s. 3.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1972/2003 af 10.11.2003 om overgangsforanstaltninger for samhandelen med landbrugsprodukter som følge af Tjekkiet, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet tiltrædelse, EUT L 293, s. 3.

Sag anlagt den 18. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-561/07)

(2008/C 64/32)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Enegren og L. Pignataro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 2001/23/EF, idet den har opretholdt bestemmelserne i artikel 47, stk. 5 og 6, i lov nr. 428 af 29. december 1990 i tilfælde af en »krisesituation«, jf. artikel 2, stk. 5, litra c), i lov nr. 675 af 12. august 1977, således at arbejdstagernes rettigheder i henhold til direktivets artikel 3 og 4 ikke er beskyttet i tilfælde af overførsler af virksomheder, hvor det er fastslået, at der foreligger en »krisesituation«.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at bestemmelserne i lov nr. 428/1990 (artikel 47, stk. 5 og 6) udgør en tilsidesættelse af direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter⁽¹⁾, da de arbejdstagere i virksomheden, som er optaget i ordningen i kassen for særlig lønintegration, der overføres til erhververen, mister rettighederne i henhold til artikel 2112 i den italienske codice civile, bortset fra eventuelle garantier i henhold til den faglige aftale (den »gunstigere behandling« der er omhandlet i artikel 47, stk. 5).

Dette betyder, at de arbejdstagere i en virksomhed, som er optaget i ordningen for særlig lønintegration (herefter »CIGS«) med henblik på en krisesituation, ikke i tilfælde af overførsel af virksomheden er omfattet af de garantier, der stilles i direktivets artikel 3 og 4.

For så vidt angår artikel 47, stk. 6, fastsættes det i denne bestemmelse, at de arbejdstagere, der ikke ansættes af erhververen, forpagteren eller den nye bestyrer, har en fortrinsret med hensyn til ansættelser, som disse sidstnævnte foretager i løbet af en periode på et år fra overførslen eller i en længere periode, der er fastsat i de kollektive overenskomster. Artikel 2112 i codice civile finder ikke anvendelse på ovennævnte arbejdstagere, der ansættes af erhververen, forpagteren eller den nye bestyrer efter virksomhedens overførsel.

Den italienske regering har ikke bestridt Kommissionens vurdering, hvorefter de arbejdstagere i virksomheden, som er optaget i CIGS-ordningen med henblik på en krisesituation, ikke i tilfælde af overførsel af virksomheden er omfattet af de garantier,

der stilles i direktivets artikel 3 og 4. Regeringen har ikke desto mindre gjort gældende, at direktivets artikel 5, stk. 3, finder anvendelse i det foreliggende tilfælde.

Kommissionen har i stævningen påpeget, at det i henhold til denne bestemmelse er tilladt ved overførsel af en virksomhed, hvor overdrageren befinder sig i en alvorlig økonomisk krise, at aftale ændringer i arbejdstagerens løn- og arbejdsvilkår med henblik på at bevare beskæftigelsesmuligheder ved at sikre, at virksomheden eller bedriften eller en del af virksomheden eller bedriften kan overleve. Denne bestemmelse giver imidlertid kun medlemsstaterne ret til at tillade erhververen og arbejdstagernes repræsentanter at aftale ændringer i løn- og arbejdsvilkår under visse omstændigheder og ikke til at udelukke, at direktivets artikel 3 og 4 finder anvendelse, som det er tilfældet med artikel 47, stk. 5 og 6, i lov nr. 428/90.

⁽¹⁾ EFT L 82, s. 16.

Sag anlagt den 19. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-562/07)

(2008/C 64/33)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og I. Martinez del Peral Cagigal, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 39 og 56 samt EØS-aftalens artikel 28 og 40, da det frem til den 31. december 2006 uligeligt har behandlet kapitalgevinster realiseret af personer uden, henholdsvis med bopæl i Spanien.

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til den spanske lovgivning, som var i kraft frem til den 31. december 2006, blev kapitalgevinster for ikke-bosiddende personer beskattet med en proportional sats på 35 %, mens kapitalgevinster for bosiddende personer blev beskattet med en progressiv sats, dersom kapitalbesidderne forblev deres ejendom for en periode på mindre end et år, og en proportional sats på 15 %, hvis ejerskabsperioden varede over et år. Som følge heraf var skattebyrden for ikke-bosiddende personer, der solgte deres aktiver efter udløbet af et år efter aktivernes erhvervelse, altid større. I tilfælde af salg af aktiverne inden for et år efter aktivernes erhvervelse var skattebyrden for ikke-bosiddende personer også større, med undtagelse af den situation, hvor den gennemsnitlige sats, som anvendtes på bosiddende skattepligtige personer, oversteg 35 % (hvilket ville indebære en meget stor kapitalgevinst).

Ifølge Kommissionen er der ikke nogen objektiv forskel mellem situationerne for disse to kategorier af skattepligtige personer, således at den større skattebyrde for ikke-bosiddende personer udgør forskelsbehandling, der uberettiget begrænser arbejdskraftens frie bevægelighed og de frie kapitalbevægelser som omhandlet i EF-traktatens artikel 39 og 56 samt EØS-aftalens artikel 28 og 40.

Appel iværksat den 31. december 2007 af AMS Advanced Medical Services GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 18. oktober 2007 i sag T-425/03, AMS Advanced Medical Services GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-565/07 P)

(2008/C 64/34)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: AMS Advanced Medical Services GmbH (ved Rechtsanwältin S. Schäffler)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og American Medical Systems, Inc.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten den 18. oktober 2007 ophæves.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og American Medical Systems, Inc. tilpligtes at betale omkostningerne både i sagen for Retten og i sagen for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen vedrører Rettens urigtige anvendelse af fællesskabsretten. Retten afviste, at appellanten først under sagen for appelkammeret kunne fremsætte begæring om, at indsigeren skulle godtgøre brugen af varemærket. Retten misforstod derved princippet om funktionel kontinuitet mellem Harmoniseringskontorets instanser og tilsidesatte artikel 43, stk. 2 og 3, samt artikel 74 i forordning (EF) nr. 40/94.

I medfør af princippet om funktionel kontinuitet mellem Harmoniseringskontorets instanser skulle appelkammeret have taget hensyn til alle appellants anbringender, der blev gjort gældende både i sagen for Indsigelsesafdelingen og i sagen for appelkammeret.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 21. december 2007 — Staatssecretaris van Financiën mod Stadeco BV

(Sag C-566/07)

(2008/C 64/35)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Appellant: Staatssecretaris van Financiën

Indstævnt: Stadeco BV

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal sjette direktivs artikel 21, stk. 1, litra c) ⁽¹⁾, fortolkes således, at der ikke opstår momspligt i den medlemsstat, hvor udstederen af en faktura har bopæl eller er hjemmehørende, hvis udstederen anfører moms på fakturaen i relation til virksomhed, som i overensstemmelse med den fælles momsordning skal anses for udført i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?
2. Hvis dette spørgsmål besvares benægtende: har medlemsstaterne — når en faktura som omhandlet i sjette direktivs artikel 21, stk. 1, litra c), er udstedt til en aftager af tjenesteydelser, som ikke havde ret til momsfradrag (og hvor der følgelig ikke opstår nogen risiko for tab af afgiftsindtægter) — da ret til at betinge tilbagebetaling af den fejlagtigt fakturerede moms, der er skyldig i medfør af nævnte bestemmelse, af at den afgiftspligtige person tilsender sin kunde en ny faktura, hvori der ikke er anført moms?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 27. december 2007 — Minister voor Wonen, Wijken en Integratie mod Woningstichting Sint Servatius

(Sag C-567/07)

(2008/C 64/36)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister voor Wonen, Wijken en Integratie

Sagsøgt: Woningstichting Sint Servatius

Præjudicielle spørgsmål

1. Er der tale om en restriktion for de frie kapitalbevægelser som omhandlet i artikel 56 EF, hvis en virksomhed — der i henhold til loven er godkendt til at varetage hensynet til

alment boligbyggeri i Nederlandene, som til dette formål kan gøre krav på offentlige midler, og som i henhold til loven udelukkende må drive virksomhed inden for dette område, og som i princippet har sit virkeområde inden for Nederlandene (herefter en »godkendt institution«) — ikke uden forudgående tilladelse fra ministeren må udøve grænseoverskridende virksomhed?

- 2.a. Kan hensynet til alment boligbyggeri i en medlemsstat anses for et hensyn til den offentlige orden som omhandlet i artikel 58 EF?
- 2.b. Kan hensynet til alment boligbyggeri i en medlemsstat anses for et i EF-Domstolens praksis anerkendt tvingende alment hensyn?
- 2.c. Kan nærmere bestemt hensynet til, at alment boligbyggeri i en medlemsstat er effektivt og kan finansieres, anses for et hensyn til den offentlige orden som omhandlet i artikel 58 EF eller for et i EF-Domstolens praksis anerkendt tvingende alment hensyn?
- 3.a. Hvis det forudsættes, at kravet om forudgående tilladelse til en tilladt institution som omhandlet i første spørgsmål udgør en restriktion, som er begrundet i en af begrundelser, der er omhandlet i spørgsmål 2a, 2b og 2c, er kravet da nødvendigt og forholdsmæssigt?
- 3.b. Har en medlemsstat ved anvendelsen af denne begrundelse en vid skønsmæssig ved fastsættelsen af rækkevidden af den pågældende almindelige økonomiske interesse og af, hvorledes denne interesse varetages? Er det i den forbindelse også af betydning, at Fællesskabet ingen eller næsten ingen beføjelse har på området for alment boligbyggeri?
- 4.a. Kan en medlemsstat til begrundelse af en restriktion for de frie kapitalbevægelser ved siden af eller i forbindelse med de i artikel 58 EF nævnte og de i EF-Domstolens praksis anerkendte tvingende almene hensyn samtidig påberåbe sig artikel 86, stk. 2, EF, såfremt den pågældende virksomhed er indrømmet særlige rettigheder, og denne virksomhed har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse?
- 4.b. Har de almene hensyn, der er omhandlet i artikel 58 EF, og de i EF-Domstolens praksis anerkendte tvingende almene hensyn samme indhold som den almindelige økonomiske interesse, der er omhandlet i artikel 86, stk. 2, EF?
- 4.c. Har den pågældende medlemsstats påberåbelse af artikel 86, stk. 2, EF, hvorved der lægges vægt på, at den pågældende virksomhed, der er indrømmet særlige rettigheder, udfører opgaver af almindelig økonomisk interesse, større vægt i sammenhold med påberåbelsen af de almene hensyn, der er omhandlet i artikel 58 EF, og de i EF-Domstolens praksis anerkendte tvingende almene hensyn?

5.a. Kan virksomheder, såsom godkendte virksomheder som omhandlet i første spørgsmål, der på den ene side skal anvende hele sin formue til alment boligbyggeri, men på den anden side også udøver kommerciel virksomhed med hensyn til alment boligbyggeri, med hensyn til samtlige eller en del af virksomhedens opgaver anses for virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som omhandlet i artikel 86, stk. 2, EF?

5.b. Er det for en bekræftende besvarelse af spørgsmål 5.a. nødvendigt, at den pågældende virksomhed fører et særskilt regnskab, hvoraf klart fremgår, hvilke udgifter og hvilke indkomster, der er forbundet med på den ene side de sociale og på den anden side de kommercielle aktiviteter, og at denne forpligtelse fremgår af en national lovbestemmelse? Skal det dermed sikres, at de finansielle midler fra en medlemsstat udelukkende anvendes til de sociale aktiviteter og disses videreførelse?

6.a. Såfremt en godkendt institution som omhandlet i første spørgsmål med hensyn til samtlige eller en del af institutionens aktiviteter kan anses for en virksomhed, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som omhandlet i artikel 86, stk. 2, EF, kan den omstændighed, at den har fået overdraget at udføre sådanne tjenesteydelser, da begrunde, at den godkendte institution pålægges en restriktion for de frie kapitalbevægelser som omhandlet i artikel 56 EF?

6.b. Har en medlemsstat ved anvendelsen af denne begrundelse en vid skønsmæssig ved fastsættelsen af rækkevidden af den pågældende almindelige økonomiske interesse og af, hvorledes denne interesse varetages? Er det i den forbindelse også af betydning, at Fællesskabet ingen eller næsten ingen beføjelse har på området for alment boligbyggeri?

7.a. Kan den omstændighed, at en medlemsstat stiller finansielle midler til rådighed for visse virksomheder som omhandlet i artikel 86, stk. 2, EF, medføre, at det er nødvendigt at begrænse den territoriale udstrækning af virksomhedernes aktiviteter for at modvirke, at disse finansielle midler skulle udgøre ulovlig statsstøtte, og at virksomhederne ved anvendelse af disse midler i en anden medlemsstat på ikke-markedskonforme betingelser konkurrerer med virksomheder i denne medlemsstat?

7.b. Kan en medlemsstat, som i dette tilfælde Nederlandene, pålægge en godkendt institution, som omhandlet i første spørgsmål, der ønsker at udføre boligbyggerivirksomhed af almen og kommerciel art i en anden medlemsstat, et krav om forudgående tilladelse, såfremt der i førstnævnte medlemsstat endnu ikke består nogen lovmæssig forpligtelse til at holde disse to typer virksomhed adskilt? Er kravet om en forudgående tilladelse i dette tilfælde en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i forhold til formålet om at overholde artikel 87 EF og 88 EF?

Sag anlagt den 21. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-568/07)

(2008/C 64/37)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Zavvos og E. Traversa)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat forpligtelser i henhold til artikel 43 EF og 48 EF, idet den ikke har gennemført de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom afsagt den 21. april 2005 i sag C-140/03.
- Den Helleniske Republik pålægges at betale Kommissionen en bøde på 70 956 EUR for hver dags forsinkelse med opfyldelsen af dommen i sag C-140/03 fra den dag, hvor der afsiges dom i nærværende sag, indtil den dag, hvor dommen i sag C-140/03 er blevet opfyldt.
- Den Helleniske Republik pålægges at betale Kommissionen et samlet beløb, hvis størrelse fastsættes ved at multiplicere et dagligt beløb med antallet af de dage, i hvilke forpligtelserne ikke er opfyldt, fra den dag, hvor der blev afsagt dom i sag C-140/03, indtil afsigelse af dommen i nærværende sag.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. I dom afsagt den 21. april 2005 i sag C-140/03, Kommissionen mod Den Italienske Republik angående begrænsninger for åbning og drift af optikerforretninger i strid med artikel 43 EF og 48 EF, kendte De Europæiske Fællesskabers Domstol følgende for ret:

- »1) Den Helleniske Republik har tilsidesat artikel 43 EF, idet den har udstedt og opretholdt lov nr. 971/79 om udøvelse af erhvervet som optiker og om forretninger for optiske artikler, der ikke tillader en autoriseret optiker som fysisk person at drive mere end én optikerforretning.

- 2) Den Hellske Republik har tilsidesat artikel 43 EF og 48 EF, idet den har udstedt og opretholdt lov nr. 971/79 og lov nr. 2646/98 om en national ordning for socialforsorg og øvrige bestemmelser, hvorefter en juridisk person kun kan oprette en optikerforretning i Grækenland på betingelse af
- at tilladelsen til at oprette og drive optikerforretning er udstedt i en autoriseret optikers/fysisk persons navn, at den person, der har tilladelsen til at drive forretning, deltager med mindst 50 % i selskabskapital og i selskabets fortjeneste og tab, og at selskabet har form af et ansvarligt handelsselskab eller et kommanditselskab
 - at den pågældende optiker højst deltager i et andet selskab, der ejer en optikerforretning, forudsat at tilladelsen til at oprette og drive forretningen er udstedt til en anden autoriseret optiker.
- 3) Den Hellske Republik betaler sagens omkostninger.»
2. Artikel 228 EF bestemmer, at såfremt Domstolen fastslår, at en medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til denne traktat, skal denne stat gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.
3. Ved skrivelse af 9. juni 2005 opfordrede Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber den græske regering til at træffe foranstaltninger til opfyldelse af nævnte dom fra Domstolen. Kommissionen fastslog også i denne skrivelse, at lov nr. 3204/2003 ikke kunne udgøre et tilfredsstillende svar på Domstolens dom, i hvert fald ikke for så vidt angår det andet klagepunkt, eftersom retten til at oprette og drive en optikerforretning i henhold til denne lov fortsat hovedsagelig tilkommer optikere.
4. Den græske regering svarede ved skrivelse af 11. august 2005. Den anførte heri, at flere bestemmelser i lov nr. 971/1979 var blevet ændret, samt at artikel 27, stk. 4, i lov nr. 2646/1998 var blevet ophævet. Den græske regering anførte navnlig, at den nye artikel 6, stk. 6, i lov nr. 971/1979 gjorde det muligt for fysiske personer med autorisation som optiker og selskaber at drive mere end en forretning, såfremt driften heraf varetoges af en optiker, som var i besiddelse af den relevante autorisation.
5. Den nye artikel 7, stk. 1, i lov nr. 971/1979 gør det muligt for selskaber, uanset deres juridiske form, at åbne optikerforretninger, såfremt: 1) for så vidt angår personlige selskaber, at flertallet af selskabsdeltagerne og butiksbestyreren eller flertallet af butiksbestyrere, er autoriserede optikere; 2) for så vidt angår anpartsselskaber, at mere end halvdelen af selskabsdeltagerne, som ejer mere end halvdelen af selskabskapitalen, er autoriserede optikere, og 3) for så vidt angår aktieselskaber, at mindst 51 % af aktiekapitalen ejes af optikere, som er borgere i Den Europæiske Union og besidder de kvalifikationer, som er fastsat i lov nr. 971/1979 og i præsidentdekret nr. 231/1998 og 165/2000, som ændret ved præsidentdekret nr. 373/2001.
6. Kommissionen gør gældende, at den nye artikel 7, stk. 1, i lov nr. 971/1979 ikke udgør et tilfredsstillende svar på det andet klagepunkt. Bestemmelsen indeholder fortsat et krav om, at optikerforretninger skal ejes af autoriserede optikere, eftersom disse fortsat enten skal udgøre flertallet af selskabsdeltagerne eller besidde mere end halvdelen af selskabskapitalen.
7. Der består følgelig stadig begrænsning for udøvelsen af den frie etableringsret i Grækenland for selskaber i andre medlemsstater, for så vidt som disse under ingen omstændigheder alene kan være ejer af en optikerforretning. Denne begrænsning kan ikke begrundes i nødvendigheden af at sikre et højt beskyttelsesniveau for folkesundheden. Som Domstolen fastslog i sag C-140/03, kan dette mål »opnås ved foranstaltninger, der er mindre restriktive for fysiske og juridiske personers etableringsfrihed, som f.eks. ved krav om tilstedeværelse af autoriserede optikere som ansatte eller medejere i hver optikerforretning, regler om ansvar som følge af tredjemands handlinger, såvel som regler, der pålægger en erhvervsforsikring« (præmis 35).
8. Kommissionen mener derfor, at Den Hellske Republik med den nye bestemmelse i artikel 7, stk. 1, i lov nr. 971/1979 fortsat tilsidesætter forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 43 EF og 48 EF. De bestemmelser, som Den Hellske Republik har indført, udgør derfor kun en delvis opfyldelse af Domstolens dom angivet ovenfor under punkt 1.
9. På dette grundlag mener Kommissionen, at Den Hellske Republik endnu ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde Domstolens dom af 21. april 2005 i sag C-140/03, Kommissionen mod Den Hellske Republik, angående begrænsninger for åbning og drift af optikerforretninger i strid med artikel 43 EF og 48 EF.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Special Commissioners, London (Det Forenede Kongerige) den 24. december 2007 — HSBC Holdings plc og Vidacos Nominees Ltd mod Commissioners of Her Majesty's Revenue & Custom

(Sag C-569/07)

(2008/C 64/38)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Special Commissioners, London

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HSBC Holdings plc og Vidacos Nominees Ltd

Sagsøgt: Commissioners of Her Majesty's Revenue & Custom

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

Er artikel 10 og 11 i Rådets direktiv 69/335 ⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF ⁽²⁾ af 10. juni 1985 (EFT L 156, s. 23), eller artikel 43 EF, 49 EF eller 56 EF eller nogen anden fællesskabsbestemmelse til hinder for, at en medlemsstat (herefter »den første medlemsstat«) opkræver en afgift på 1,5 % på overdragelse af aktier til eller udstedelse af aktier ind i en clearingtjeneste, når:

- i. et selskab (herefter »selskab A«), der er etableret i den første medlemsstat, tilbyder at overtage de noterede og handlede aktier i et selskab (herefter »selskab B«), der er etableret i en anden medlemsstat (herefter »den anden medlemsstat«), mod aktier i selskab A, der udstedes på børsen i den anden medlemsstat
- ii. aktionærer i selskab B har mulighed for at modtage de nye aktier i selskab A enten
 - a. i fysisk form, eller
 - b. i papirløs form gennem et afviklingssystem i den første medlemsstat, eller
 - c. i papirløs form gennem en clearingtjeneste i den anden medlemsstat
- iii. lovgivningen i den første medlemsstat kort gengivet bestemmer, at:
 - a. i tilfælde af udstedelse af aktier i fysisk form (eller i papirløs form i afviklingssystemet for dematerialiserede aktier i den første medlemsstat) betales der ikke afgift ved udstedelsen af aktierne, men ved hver efterfølgende salg af aktierne, hvilken afgift opkræves med en sats på 0,5 % af vederlaget for overdragelsen, men

b. ved overdragelse eller udstedelse af papirløse aktier til en operatør af en clearingtjeneste, skal der opkræves afgift (når aktierne udstedes) med en sats på 1,5 % af udstedelsesprisen eller (når aktier overdrages mod vederlag (med en sats på 1,5 % af vederlagets beløb eller værdi, eller (i andre tilfælde) med en sats på 1,5 % af aktiernes værdi, og der opkræves derefter ingen andre afgifter på salg af aktierne (eller af rettigheder vedrørende aktierne) inden for clearingtjenesten

c. operatøren af en clearingtjeneste kan, når den får tilladelse fra vedkommende skattemyndighed, vælge, at der ikke skal opkræves afgift ved overdragelse eller udstedelse af aktierne til dens clearingtjeneste, men at der i stedet opkræves afgift af hvert salg af aktierne inden for clearingtjenesten med en sats på 0,5 % af vederlaget. Vedkommende skattemyndighed kan kræve (og kræver pt.), som betingelse for tilladelsen til et sådant valg, at operatøren af det clearingsystem, der ønsker at foretage et sådant valg, skal indføre og opretholde ordninger (som skattemyndigheden finder tilfredsstillende) til opkrævning af afgiften inden for clearingtjenesten og til overholdelse af bestemmelserne vedrørende afgiften

iv. de ordninger, der er i kraft ved børsen i den anden medlemsstat, kræver, at alle aktier udstedt inden for denne jurisdiktion skal holdes i papirløs form gennem en enkelt clearingtjeneste, der er etableret i den anden medlemsstat, og operatøren af denne clearingtjeneste ikke har foretaget det ovennævnte valg?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 69/335/EØF af 17.7.1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405).

⁽²⁾ EFT L 156, s. 23.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 28. december 2007 — Sea s.r.l. mod Comune di Ponte Nossia

(Sag C-573/07)

(2008/C 64/39)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sea s.r.l.

Sagsøgt: Comune di Ponte Nossia

Præjudicielt spørgsmål

Er en direkte tildeling af en kontrakt på tjenesteydelser vedrørende indsamling, transport og bortskaffelse af kommunalt fast affald til et 100 % offentligt ejet anpartsselskab, hvis vedtægter i medfør af artikel 113 i lovdekret nr. 267 af 18. august 2000, er udformet som angivet ovenfor, forenelig med fællesskabsretten, og navnlig med etableringsfriheden eller den frie udveksling af tjenesteydelser, med forbuddet mod forskelsbehandling og bestemmelserne om ligebehandling, gennemsigtighed og fri konkurrence som omhandlet i traktatens artikel 12, 43, 45, 46, 49 og 86?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 2. januar 2008 — Athesia Druck srl mod Ministero delle Finanze og Agenzia delle Entrate

(Sag C-1/08)

(2008/C 64/40)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Athesia Druck srl

Sagsøgt: Ministero delle Finanze og Agenzia delle Entrate

Præjudicielt spørgsmål

Hvorledes skal, med henblik på opkrævning af moms, leveringsstedet for en reklameydelse bestemmes i henhold til artikel 9, stk. 2, litra e), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssy-

stem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾, i tilfælde, hvor reklameydelsen præsteres af en tjenesteyder med hjemsted på området i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater til en tjenestemodtager, som er etableret uden for Fællesskaberne, men har en skatterepresentant på en medlemsstats område, idet det navnlig ønskes oplyst, om leveringsstedet er det sted, hvor adressaten for reklamen befinder sig, det sted, hvor selskabet, som i Italien er skatterepresentant for selskabet uden for EU, har hjemsted, det sted, hvor selskabet uden for EU, som bestiller reklameydelsen, har hjemsted, eller det sted, hvor ordregiveren til det selskab uden for EU, som bestiller ydelsen, er etableret?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Højesteret (Danmark) den 4. januar 2008 — Infopaq International A/S mod Danske Dagblades Forening

(Sag C-5/08)

(2008/C 64/41)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Højesteret

Parter

Sagsøger: Infopaq International A/S

Sagsøgte: Danske Dagblades Forening

Præjudicielle spørgsmål

- (i) Kan lagring og efterfølgende udprintning af et tekstuddrag fra en artikel i et dagblad bestående af et søgeord samt de 5 foranstående og 5 efterfølgende ord anses som reproduktionshandlinger, der er beskyttet, jf. infosoc-direktivets ⁽¹⁾ artikel 2?
- (ii) Er det af betydning for, om midlertidige reproduktionshandlinger kan anses for »flygtige«, jf. infosoc-direktivets artikel 5, stk. 1, i hvilken sammenhæng de sker?

- (iii) Kan en midlertidig reproduktionshandling anses for »flygtig«, når reproduktionen bearbejdes, f.eks. ved dannelse af en tekstfil på grundlag af en billedfil eller ved søgning af tekststreng e på grundlag af en tekstfil?
- (iv) Kan en midlertidig reproduktionshandling anses for »flygtig«, når en del af reproduktionen bestående af et eller flere tekstuddrag på 11 ord lagres?
- (v) Kan en midlertidig reproduktionshandling anses for »flygtig«, når en del af reproduktionen bestående af et eller flere tekstuddrag på 11 ord udprintes?
- (vi) Er det af betydning for, om midlertidige reproduktionshandlinger udgør en »integrerende og væsentlig del af en teknisk proces«, jf. infosoc-direktivets artikel 5, stk. 1, på hvilket stadie af den tekniske proces de finder sted?
- (vii) Kan midlertidige reproduktionshandlinger udgøre en »integrerende og væsentlig del af en teknisk proces«, når de består i manuel indscanning af hele avisartikler, hvorved avisartiklerne transformeres fra et trykt medie til et digitalt medie?
- (viii) Kan midlertidige reproduktionshandlinger udgøre en »integrerende og væsentlig del af en teknisk proces«, når de består i udprintning af en del af reproduktionen omfattende et eller flere tekstuddrag på 11 ord?
- (ix) Omfatter »lovlig brug«, jf. infosoc-direktivets artikel 5, stk. 1, enhver form for brug, der ikke kræver rettighedshaverens samtykke?
- (x) Omfatter »lovlig brug«, jf. infosoc-direktivets artikel 5, stk. 1, en erhvervsvirksomheds indscanning af hele avisartikler, efterfølgende bearbejdning af reproduktionen samt lagring og eventuel udprintning af en del af reproduktionen bestående af et eller flere tekstuddrag på 11 ord til brug for virksomhedens resumeskrivning, selvom rettighedshaveren ikke har givet samtykke til disse handlinger?
- (xi) Ud fra hvilke kriterier skal det bedømmes, om midlertidige reproduktionshandlinger har »selvstændig økonomisk værdi«, jf. infosoc-direktivets artikel 5, stk. 1, såfremt de øvrige betingelser i bestemmelsen er opfyldt?
- (xii) Kan brugerens rationaliseringsgevinster ved midlertidige reproduktionshandlinger indgå i bedømmelsen af, om handlingerne har »selvstændig økonomisk værdi«, jf. infosoc-direktivets artikel 5, stk. 1?
- (xiii) Kan en erhvervsvirksomheds indscanning af hele avisartikler, efterfølgende bearbejdning af reproduktionen samt lagring og eventuel udprintning af en del af reproduktionen bestående af et eller flere tekstuddrag på 11 ord uden rettighedshaverens samtykke betragtes som »visse specielle tilfælde, der ikke strider mod den normale udnyttelse« af avisartiklerne og »ikke indebærer urimelig skade for rettighedshaverens legitime interesser«, jf. artikel 5, stk. 5?
-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).
-
- Appel iværksat den 2. januar 2008 af U.S. Steel Košice, s.r.o. til prøvelse af kendelse afsagt den 1. oktober 2007 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-27/07, U.S. Steel Košice, s.r.o mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**
- (Sag C-6/08 P)**
- (2008/C 64/42)
- Processprog: engelsk
- Parter**
- Appellant:** U.S. Steel Košice, s.r.o (ved solicitor C. Thomas og advocaat E. Vermulst)
- Den anden part i appelsagen:** Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Annulation af kendelsen afsagt af Retten i Første Instans den 1. oktober 2007 i sag T-27/07, U.S. Steel Košice, s.r.o mod Kommissionen.
- Sagen hjemvises til Retten i Første Instans til realitetsbehandling.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten har anført, at appellen er begrundet i retlige fejl, som er begået af Retten i Første Instans vedrørende dens anvendelse af principperne for et søgsmåls antagelse til realitetsbehandling og fortolkningen af direktiv 2003/87 ⁽¹⁾, samt Rettens urigtige (falske) gengivelse af indholdet af den anfægtede beslutning.

1. Retten anerkendte uretmæssigt ikke, at den anfægtede beslutning afslog den slovakiske regerings plan om at tildele sagsøgeren et bestemt antal kvoter.
2. Retten anerkendte uretmæssigt ikke, at den anfægtede beslutning uundgåeligt medførte en nedsættelse af sagsøgerens kvoter, og at den udtrykkeligt foreskrev en sådan nedsættelse.
3. Retten anerkendte uretmæssigt ikke den anfægtede beslutnings proceduremæssige lighed med en beslutning om statsstøtte eller fusionskontrol;
 - de grundlæggende elementer i en procedure efter artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 svarer til elementerne ved statsstøtte og kontrol med fusioner;
 - den anfægtede beslutning foretog i realiteten en statsstøttebedømmelse af sagsøgerens kvoter.
4. Retten gik uretmæssigt ud fra, at »gennemførelsen« af den anfægtede beslutning indeholdt et »skøn«.

Sammenfattende fastholder sagsøgeren at være individuelt berørt af den anfægtede beslutning, der afslog en formel plan for tildelelse af emissionskvoter til sagsøgeren, der uundgåeligt nedsatte de kvoter, som kunne tildeles sagsøgeren, og som udtrykkeligt foreskrev en nedsættelse af disse kvoter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kamarrätten i Stockholm (Sverige) den 21. januar 2008 — Migrationsverket mod Edgar Petrosian, Nelli Petrosian, Svetlana Petrosian, David Petrosian og Maxime Petrosian

(Sag C-19/08)

(2008/C 64/43)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Kamarrätten i Stockholm

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Migrationsverket

Sagsøgte: Edgar Petrosian, Nelli Petrosian, Svetlana Petrosian, David Petrosian og Maxime Petrosian

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 20, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 (Dublinforordningen) ⁽¹⁾ fortolkes således, at ansvaret for behandlingen af en asylansøgning overføres til den medlemsstat, hvor ansøgning blev indgivet, såfremt overførslen ikke gennemføres inden seks måneder efter, at der er truffet en foreløbig afgørelse om, at overførslen skal udsættes, og uanset hvornår den endelige afgørelse om, hvorvidt overførslen skal gennemføres, foreligger?

⁽¹⁾ EUT L 50, s. 1.

Appel iværksat den 22. januar 2008 af Sunplus Technology Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 15. november 2007 i sag T-38/04 — Sunplus Technology Co. Ltd mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-21/08 P)

(2008/C 64/44)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Sunplus Technology Co. Ltd. (ved Rechtsanwälte H. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder, C. Niklas-Falter, M. Kinkeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Allekotte, K. Lochner, B. Ertle, C. Neuhierl og S. Prückner)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Sun Microsystems, Inc.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten har anlagt en fejlagtig vurdering og fortolkning af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾ ved at sammenligne de to varemærkers enkelte dele og ikke det helhedsindtryk, som varemærkerne fremkalder hos forbrugeren.

Ifølge appellanten har Retten gengivet de faktiske omstændigheder og bevismaterialet urigtig ved at fastslå, at det ansøgte varemærkes figurbestanddel indeholder en stiliseret sol og ikke et »stjernesymbol«, og ved at undlade at tage bogstavet »S« i betragtning ved sammenligningen af det helhedsindtryk, som varemærkerne fremkalder hos forbrugeren.

Appellanten har endvidere gjort gældende, at Rettens argumentation er selvmodsigende, idet den i dommens præmis 39 har anført, at de supplerende bestanddele skaber en forskel mellem varemærkerne, men har undladt at tage hensyn til disse bestanddele ved den fonetiske sammenligning af varemærkerne.

Endelig har appellanten gjort gældende, at Retten har gjort sig skyldig i en urigtig retsanvendelse ved ikke at tage hensyn til den omhandlede kategori af varer og tjenesteydelser, og de omstændigheder, hvorunder de afsættes, i forbindelse med vurderingen af risikoen for forveksling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) af 20.12.1993 om EF-varemærker, EFT L 11, s. 1.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 20. november 2007 — Metro International GmbH mod Hauptzollamt Düsseldorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf, Tyskland)

(Sag C-245/05) ⁽¹⁾

(2008/C 64/45)

Processprog: tysk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 20.8.2005.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. november 2007 — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie mod I. Günes (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State, Nederlandene)

(Sag C-296/05) ⁽¹⁾

(2008/C 64/46)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 26.11.2005.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 11. december 2007 — Tesco Stores Ltd mod MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-493/06) ⁽¹⁾

(2008/C 64/47)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 10.3.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-345/07) ⁽¹⁾

(2008/C 64/49)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 8.9.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-210/07) ⁽¹⁾

(2008/C 64/48)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 9.6.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-346/07) ⁽¹⁾

(2008/C 64/50)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 8.9.2007.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. januar 2008
— Strack mod Kommissionen

(Sag T-85/04) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesproceduren for 2001-2002 — bedømmelsesprocedurens lovlighed)

(2008/C 64/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Guido Strack (Wasserliesch, Tyskland) (først ved avocat J. Mosar, derefter ved avocats F. Gengler og P. Goergen)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Krämer og A. Manville, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation, dels af bedømmelsesproceduren for 2001-2002 for så vidt angår sagsøgeren, dels af afgørelsen om vedtagelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for denne periode.

Konklusion

- 1) Afgørelsen om vedtagelse af Guido Stracks karriereudviklingsrapport for bedømmelsesproceduren 2001/2002 annulleres.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. januar 2008
— Terezakis mod Kommissionen

(Sag T-380/04) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende bygningen af Athens nye internationale lufthavn i Spata — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af kommercielle interesser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med revision — delvis aktindsigt)

(2008/C 64/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ioannis Terezakis (Bruxelles, Belgien) (først ved avocats L. Defalque, G. Xanthoulis, A. Tsamis, A. Georgiadis, E. Stefanakis, É. Koeune og G. Stylianakis, derefter ved G. Stylianakis, solicitor B. Keane, og avocat P. Koutsoukos)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Flynn og P. Aalto, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 12. juli 2004 om ikke at give sagsøgeren aktindsigt i bestemte dokumenter vedrørende bygningen af Athens nye internationale lufthavn i Spata.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse af 12. juli 2004 annulleres, for så vidt angår afslaget på aktindsigt i kontrakt af 14. juni 1996 indgået mellem Athens International Airport SA og et virksomhedskonsortium ledet af Hochtief AG.

- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Ioannis Terezakis bærer halvdelen af sine omkostninger.
- 4) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Ioannis Terezakis afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 300 af 4.12.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. januar 2008
— Kommissionen mod Environmental Management Consultants**

(Sag T-46/05) (¹)

**(Voldgiftsklausul — tilbagebetaling af udbetalte beløb —
morarenter — udeblivelsessag)**

(2008/C 64/54)

Processprog: græsk

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. januar 2008
— Strack mod Kommissionen**

(Sag T-394/04) (¹)

**(Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfrem-
melsesåret 2003 — tildeling af forfremmelsespoints — afslag
på forfremmelse)**

(2008/C 64/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Guido Strack (Wasserliesch, Tyskland) (først ved advocat J. Mosar, derefter ved advocats F. Gengler og P. Goergen)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Berscheid og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af forfremmelsesproceduren vedrørende sagsøgeren i forfremmelsesåret 2003, af tildelingen af points inden for rammerne af denne procedure samt den efterfølgende afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Afgørelsen om tildeling af forfremmelsespoint til Guido Strack for forfremmelsesåret 2003 samt om ikke at forfremme ham i dette år annulleres.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 300 af 4.12.2004.

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Triantafyllou, som befuldmægtiget, bistået af advocat N. Koro-giannakis)

Sagsøgt: Environmental Management Consultants (Nicosia, Cypern)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt af Kommissionen i henhold til artikel 238 EF med henblik på at opnå tilbagebetaling af det beløb på 31 965,28 EUR, som den har udbetalt i henhold til aftalen IC18-CT98-0273 med tillæg af renter.

Konklusion

- 1) Environmental Management Consultants Ltd tilbagebetaler Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber et beløb på 31 965,28 EUR, forhøjet med renter:

- 9,26 % p.a. fra 1. til 31. august 2001
- 8,62 % p.a. fra 1. september til 31. december 2001
- 10,57 % p.a. fra 1. januar til 30. juni 2002
- 10,47 % p.a. fra 1. juli til 31. december 2002
- 9,97 % p.a. fra 1. januar til 30. juni 2003
- 9,22 % p.a. fra 1. juli til 31. december 2003
- 9,14 % p.a. fra 1. januar til 30. juni 2004
- 9,13 % p.a. fra 1. juli til 31. december 2004
- 9,21 % p.a. fra 1. januar til 31. januar 2005

— den lovbestemte sats beregnet i henhold til § 288 Bürgerliches Gesetzbuch, idet denne sats ikke må overstige 9,21 % regnet fra den 1. februar 2005 og indtil fuldstændig indfrielse af det skyldige beløb har fundet sted.

2) Environmental Management Consultants betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 108 af 6.5.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. januar 2008 — Dorel Juvenile Group mod KHIM (SAFETY 1ST)

(Sag T-88/06) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket SAFETY 1ST — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 64/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dorel Juvenile Group, Inc. (Canton, De Forenede Stater) (ved avocat G. Simon)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved Ó. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. januar 2006 af Andet Appellammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) i sag R 616/2004-2 vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket SAFETY 1ST som EF-varemærke.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Dorel Juvenile Group, Inc. betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 108 af 6.5.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 31. januar 2008 — Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana mod KHIM — Nador Cott Protection (Nadorcott)

(Sag T-95/06) (¹)

(Plantesorter — klage til EF-Sortsmyndighedens appelkammer — afvisning — ikke individuelt berørt — effektiv retsbeskyttelse — begrundelsespligt)

(2008/C 64/56)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana (Valencia, Spanien) (ved advocats S. Roig Girbes, R. Ortega Bueno og M. Delgado Echevarría)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (ved M. Ekvad, som befuldmægtiget, bistået af solicitor D. O'Keefe og advocats J. Rivas de Andrés og M. Canal Fontcuberta)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden og intervenient ved Retten: Nador Cott Protection SARL (Saint-Raphaël, Frankrig) (ved advocats M. Fernández Mateos, S. González Malabia og M. Marín Bataller)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. november 2005 af EF-Sortsmyndighedens appelkammer (sag A 001/2005) vedrørende meddelelse af EF-sortsbeskyttelse for mandarinsorten Nadorcott

Konklusion

1) EF-Sortsmyndigheden frifindes.

2) Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 131 af 3.6.2006.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. januar 2008
— Demp mod KHIM — BAU HOW (BAU HOW)**

(Sag T-106/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om BAU HOW som EF-figurmærke — ældre nationalt figurmærke BAUHAUS — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra a) og b), og artikel 73 i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 64/57)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Demp BV, tidligere Demp Holding BV (Maastricht, Nederlandene) (ved advokats R.-D. Härer, C. Schultze, J. Ossing og C. Weber)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: BAU HOW GmbH (Hattersheim/Okriftel, Tyskland)

Sagens genstand

Annulationssøgsmål indledt til prøvelse af afgørelse truffet den 31. januar 2006 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 92/2004-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Demp BV og BAU HOW GmbH.

Konklusion

1. Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked frifindes.
2. Demp BV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 17.6.2006.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. januar 2008
— Japan Tobacco mod KHIM — Torrefacção Camelo (CAMELO)**

(Sag T-128/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-figurmærket CAMELO — ældre nationalt figurmærke CAMEL — relativ registreringshindring — ingen risiko for utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg og renommé og ingen risiko for at dette skades — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 — ingen tilside-sættelse af reglerne for klageproceduren — artikel 74 i forordning nr. 40/94)

(2008/C 64/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Japan Tobacco, Inc. (Tokyo, Japan) (ved advokats A. Ortiz López, S. Ferrandis González og E. Ochoa Santamaria)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Torrefacção Camelo L^{da} (Campo Maior, Portugal) (ved advokats A. De Sampaio, I. Carvalho Franco og C. de Almeida Carvalho)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. februar 2006 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 669/2003-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Japan Tobacco, Inc. og Torrefacção Camelo L^{da}.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Japan Tobacco, Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler Harmoniseringskontorets omkostninger.
- 3) Torrefacção Camelo L^{da} bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 154 af 1.7.2006.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 29. januar 2008
— Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware mod
Rådet**

(Sag T-206/07) ⁽¹⁾

*(Dumping — import af strygebrætter med oprindelse i Folke-
republikken Kina og Ukraine — virksomhed undergivet
markedsøkonomisk behandling — ret til forsvar —
artikel 2, stk. 7, litra c), og artikel 20, stk. 5, i forordning (EF)
nr. 384/96)*

(2008/C 64/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (Foshan, Kina) (ved avocat J.-F. Bellis og barrister G. Vallera)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået først af solicitor B. O'Connor og avocat P. Vergano, derefter af solicitor B. O'Connor og barrister E. McGovern)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. van Vliet og K. Talabér-Ricz, som befuldmægtigede); Vale Mill (Rochdale) Ltd (Rochdale, Det Forenede Kongerige); Pirola SpA (Mapello, Italien); Colombo New Scal SpA (Rovagnate, Italien) (ved advokats G. Berrisch og G. Wolf), og Den Italienske Republik (ved I. Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato W. Ferrante)

Sagens genstand

Påstand annullation af Rådets forordning (EF) nr. 452/2007 af 23. april 2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af strygebrætter med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Ukraine (EUT L 109, s. 12), for så vidt som der herved indføres en antidumpingtold på importen af strygebrætter, der fremstilles af sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Unions frifindes.
- 2) Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union, Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA og Colombo New Scal SpA afholdte omkostninger.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Den Italienske Republik bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 7. januar
2008 — Marmara Import-Export mod KHIM — Marmara
Zeytin Tarim Satis (marmara)**

(Sag T-403/03) ⁽¹⁾

*(EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen
— ufornuddent at træffe afgørelse)*

(2008/C 64/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Marmara Import-Export GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokats A. von Arnswaldt og G. Rother)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Weberndorfer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Marmara Zeytin Tarim Satis Kooperatifleri Birliđi (Bursa, Tyrkiet) (ved avocat A. Andorfer-Erhard)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. oktober 2003 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) i sag R 515/2002-1 vedrørende en indsigelsessag mellem Marmara Import-Export GmbH og Marmara Zeytin Tarim Satis Kooperatifleri Birliđi.

Konklusion

1. Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse i sagen.
2. Sagsøgeren og intervenienten bærer deres egne omkostninger samt hver halvdelen af Harmoniseringskontorets omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 20.3.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 20. december 2007 — Dascalu mod Kommissionen

(Sag T-430/03) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — mellemdom — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)

(2008/C 64/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Iosif Dascalu (Kraainem, Belgien) (ved avocat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved C. Berardis-Kayser og L. Lozano Palacios, derefter ved C. Berardis-Kayser og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelser af henholdsvis 23. december 2002 og 14. april 2003, hvorved sagsøgerens indplacering i lønklasse blev ændret, for så vidt som hans indplacering i løntrin på datoen for hans udnævnelse deri fastsættes til lønklasse A6, første løntrin, og de økonomiske følger heraf, herved gives virkning fra den 5. oktober 1995, og hans karriere ikke genoprettes, og, om fornødent, en påstand om annullation af de afgørelser, hvorved sagsøgerens klager afslås, dels en påstand om erstatning for den skade, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler alle sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 47 af 21.2.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — Atlantic Container Line m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-113/04) ⁽¹⁾

(Opfyldelse af en dom fra Retten — godtgørelse af omkostningerne til bankgaranti, som er stillet med henblik på udsættelse med betaling af en af Kommissionen pålagt bøde, der efterfølgende er blevet annulleret af Retten — annullations- og erstatningssøgsmål — Fællesskabets ansvar uden for kontrakt — manglende direkte årsagsforbindelse mellem institutionens uretmæssige adfærd og den påberåbte skade)

(2008/C 64/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Atlantic Container Line AB (Göteborg, Sverige), Transportación Marítima Mexicana SA de CV (Mexico, Mexico); Hanjin Shipping Co. Ltd (Seoul, Sydkorea); Hyundai Merchant Marine Co. Ltd (Seoul); Mediterranean Shipping Co. SA (Genève, Schweiz); Neptune Orient Lines Ltd (Singapore, Singapore); Orient Overseas Container Line (UK) Ltd (Suffolk, Det Forenede Kongerige); P & O Nedlloyd Container Line Ltd (London, Det Forenede Kongerige); og Sea-Land Service, Inc (Jacksonville, Florida, De Forenede Stater) (først ved solicitors J. Pheasant, M. Levitt og K. Nicholson, derefter ved solicitors M. Levitt og K. Nicholson)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Oliver, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 6. januar 2004, hvorved der meddeltes afslag på tilbagebetaling af de udgifter til bankgarantier, som sagsøgerne havde stillet som følge af de bøder, de var blevet pålagt ved Kommissionens beslutning 1999/243/EF af 16. september 1998 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 og 86 [nu artikel 81 EF og 82 EF] (sag IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference Agreement) (EFT 1999 L 95, s. 1), som blev annulleret af Retten ved dom af 30. september 2003, Atlantic Container Line m.fl. mod Kommissionen (forenede sager T-191/98 og T-212/98-T-214/98, Sml. II, s. 3275), dels en påstand om erstatning med henblik på at få disse udgifter til bankgarantier tilbagebetalt.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 118 af 30.4.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. januar 2008 — Kommissionen mod Lior m.fl.

(Sag T-245/04) (¹)

(Voldgiftsklausul — Rettens kompetence — sag anlagt mod en europæisk økonomisk firmagruppe og mod dens medlemmer og tidligere medlemmer — delvis inkompetence)

(2008/C 64/63)

Processprog: fransk og græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved H. Støvlbæk, som befuldmægtiget, bistået af avocat M. Bra, derefter ved H. Støvlbæk og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede, bistået af avocat B. Wägenbaur)

Sagsøgte: Lior GEIE (Bruxelles, Belgien); Lior International NV (Hoeilaart, Belgien); Deira SA (Hoeilaart); Eutec Srl (Forli, Italien); Mindshare BVBA (Sint-Martens-Latem, Belgien); Società politecnica italiana ricerche e progetti Srl (Città di Castello, Italien); RPA SpA (Perugia, Italien); Carmen eV (Straubing, Tyskland) (ved avocat V. Marien); University College Dublin — Energy Research Group (Dublin, Irland) (ved advocats F. Herbert og L. Demeyere); Benepport SA (Bruxelles); Europe Information Service SA (Bruxelles); Managium SPRL (Bruxelles) (ved avocat J.-P. Bruseleers) og Aris Hellas EPE (Kifissia, Grækenland) (ved avocat K. Sakellariadis)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 238 EF med påstand om, at de sagsøgte tilpligtes solidarisk at tilbagebetale de forskud, der er udbetalt af Fællesskabet i henhold til seks kontrakter indgået i forbindelse med Thermie-Programmet og en kontrakt indgået i forbindelse med Altener II-programmet.

Konklusion

1) Sagen afvises, for så vidt som den er anlagt mod Deira SA, Eutec Srl, Mindshare BVBA, Società politecnica italiana ricerche e progetti Srl, RPA Spa, Carmen eV, University College Dublin — Energy Research Group, Benepport SA, Europe Information Service SA, Managium SPRL og Aris Hellas EPE

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagen anlagt mod Deira, Eutec, Mindshare, Società politecnica italiana ricerche e progetti, RPA, Carmen, University College Dublin — Energy Research Group, Benepport, Europe Information Service, Managium og Aris Hellas samt omkostningerne afholdt af Deira, Eutec, Mindshare, Società politecnica italiana ricerche e progetti, RPA, Carmen, University College Dublin — Energy Research Group, Benepport, Europe Information Service, Managium.

3) Aris Hellas bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 213 af 6.9.2003 (tidligere sag C-280/03).

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 7. januar 2008 — Pellegrini mod Kommissionen

(Sag T-375/07 R)

(Foreløbige forholdsregler — Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold — Kommissionens undladelse — foreløbig betaling af det erstatningsbeløb, der er nedlagt påstand om i hovedsagen — fumus boni juris foreligger ikke)

(2008/C 64/64)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Rosario Maria Pellegrini (Genova, Italien) (ved avocat L. Sulfaro)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagens genstand

Påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale foreløbig erstatning for det tab, som sagsøgeren skulle have lidt som følge af, at den nævnte institution ikke har foretaget en fuldstændig anvendelse og korrekt fortolkning af fællesskabsbestemmelserne om finansielle mellemmands aktiviteter.

Konklusion

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 16. november 2007 — DJEBEL mod Kommissionen

(Sag T-422/07)

(2008/C 64/65)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: DJEBEL, SGPS, SA (Funchal, Portugal) (ved M. Andrade Neves og S. Castro Caldeira)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens beslutning af 10. maj 2007, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* af 24. august 2007, om statsstøtte C 4/2006 (ex N 180/2005) — Portugal — støtte til Djebel (meddelt under nr. K(2007) 1959) (EUT L 219, s. 30).
- Det fastslås af Retten i Første Instans, at:
 - den ansøgte støtte var væsentlig for gennemførelsen af investeringsprojektet bestående i erhvervelsen af aktier i RASH og den hertil knyttede erhvervelse af hotel Rio Atlântico.
 - der blev ansøgt om støtte inden investeringen blev foretaget.
 - Djebels projekt udgør i realiteten Pestana-gruppens første internationale investering.
 - udviklingen af dette projekt ikke har medført ændringer i konkurrenceforholdene for europæiske virksomheder, uanset om de er beliggende på eller uden for Fællesskabets område.
 - udviklingen af projektet ikke har medført nogen fordele for Pestana-gruppen, som kan påvirke samhandelen mellem medlemsstater.
 - den støtte, som Djebel har ansøgt om, bærer samme kendetegn, som den, Vila Galé har ansøgt om, og som Kommissionen godkendte ved beslutning af 15. oktober 2003.
- Det fastslås, at den på de anførte betingelser og det anførte grundlag foretagne tildeling af støtte til Djebel ikke er uforenelig med EF-traktatens bestemmelser eller nogen anden bestemmelse til gennemførelse heraf eller i tilslutning hertil.
- Der træffes bestemmelse om, at Kommissionens beslutning af 10. maj 2007 om den af Djebel ansøgte støtte ændres

således, at det godkendes, at denne støtte ydes på de af Djebel og de portugisiske myndigheder foreslåede betingelser.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den statsstøtte, som sagsøgeren har ansøgt om, er ikke uforenelig med de relevante bestemmelser i EF-traktaten.

Djebel opfylder de lovmæssige betingelser for at blive optaget i SIME og Kommissionen er forpligtet til at iagttage de betingelser for optagelse, der er fastsat i den relevante portugisiske lovgivning.

Det er i den relevante portugisiske lovgivning fastsat, at ansøgninger, der fremsættes indtil den 31. januar 2001, kan omfatte støtte til investeringsomkostninger, der er afholdt efter den 1. juli 1999.

Den omhandlede statsstøtte har til formål at fremme og støtte Pestana-gruppens internationalisering og ansøgningen herom blev indgivet inden investeringerne blev foretaget.

Det må ikke være til ulempe for sagsøgeren, at de kompetente myndigheder ikke har foretaget en bedømmelse af projektet inden for den fastsatte frist.

Den statsstøtte, som sagsøgeren har ansøgt om, kan ikke være genstand for en gennemgang i forhold til de økonomiske og finansielle forhold, der foreligger på nuværende tidspunkt.

Uden den omhandlede støtte ville sagsøgeren ikke have foretaget investeringerne i det omhandlede projekt.

Den af sagsøgeren i forbindelse med dette investeringsprojekt foretagne erhvervelse udgør Pestana-gruppens første internationale investering.

I 1999 rådede Pestana-gruppen ikke over de finansielle midler til alene at gennemføre investeringen i Brasilien.

Gennemførelsen af denne investering har ingen væsentlig indvirkning på de forretningsmæssige vilkår i EU.

Der findes ingen sammenhæng mellem den af sagsøgeren foretagne erhvervelse i Brasilien og Pestana-gruppens ekspansion i Portugal.

Det af sagsøgeren fremlagte investeringsprojekt og den ydede støtte er forenelige med EF-traktatens bestemmelser, herunder artikel 87, stk. 3, litra c), EF.

Den til sagsøgeren ydede støtte har til formål at fremme udviklingen af en erhvervsgren og er derfor omfattet af undtagelsen artikel 87, stk. 3, litra c), EF.

Der foreligger hverken nogen tilsidesættelse af EF-traktaten eller supplerende retsforskrifter eller nogen fordrejning af konkurrencevilkårene på fællesmarkedet.

Sagsøgeren gør under henvisning til ligebehandlingsprincippet gældende, at eftersom det omhandlede investeringsprojekt bærer alle de samme kendetegn som Vila Gelés projekt, der var genstand for Kommissionens beslutning af 15. oktober 2003, burde Kommissionens beslutning om statsstøtte C 4/2006 have svaret hertil.

Sag anlagt den 19. december 2007 — Dow Agrosciences BV m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-470/07)

(2008/C 64/67)

Processprog: engelsk

Sag anlagt den 20. december 2007 — Salej i Technologie Buczek mod Kommissionen

(Sag T-465/07)

(2008/C 64/66)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøgere: Dow Agrosciences BV (Rotterdam, Nederlandene), Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Det Forenede Kongerige), Dow AgroSciences SAS (Mougins, Frankrig), Dow AgroSciences Export SAS (Mougins, Frankrig), Dow AgroSciences Italia Srl (Milano, Italien), Dow AgroSciences Iberica SA (Madrid, Spanien), Dow AgroSciences Vertriebsgesellschaft mbH (Neusiedl am See, Østrig), Dow AgroSciences LLC (Indianapolis, De Forenede Stater) (ved lawyers K. Van Maldegem og C. Mereu)

Parter

Sagsøgere: Emilian Salej, forvalter af konkursboet efter Technologie Buczek S.A. (Sosnowiec, Polen) og Technologie Buczek S. A. (Sosnowiec, Polen) (ved radca prawny D. Szlachetko-Reiter)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1, artikel 3, stk. 1, og artikel 3, stk. 3, i Kommissionens beslutning af 23. oktober 2007 om statsstøtte nr. C 23/2006 (ex NN 35/2006), som Polen har ydet Technologie Buczek Group, annulleres.
- Artikel 4 og 5 i Kommissionens beslutning af 23. oktober 2007 om statsstøtte nr. C 23/2006 (ex NN 35/2006), som Polen har ydet Technologie Buczek Group, annulleres, for så vidt Kommissionen kræver tilbagebetaling af støtten nævnt i beslutningens artikel 1.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens beslutning 2007/619/EF annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De anbringender, sagsøgeren har fremsat til støtte for sit søgsmål, er identiske med dem, der er blevet fremsat i sag T-440/07, Huta Buczek mod Kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT 2008 C 22, s. 50.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2007/619/EF af 20. september 2007 om afvisning af at optage 1,3-dichlorpropen i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾ (»direktiv 91/414«) og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette stof.

Ifølge sagsøgerne er den anfægtede beslutning ulovlig af følgende grunde:

- a) Den anfægtede beslutning tilsidesætter væsentlige formforskrifter, idet den er baseret på en rapport fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (»EFSA«), som angiveligt er i strid med artikel 8, stk. 7 i Kommissionens forordning 451/2000 ⁽²⁾. Dertil kommer, at sagsøgte har tilsidesat ovennævnte forordnings artikel 8, stk. 8, og at den anfægtede beslutning er vedtaget i strid med den relevante lovgivningsprocedure, hvorved der er sket en tilsidesættelse af artikel 5 EF, artikel 7 EF og artikel 5 i afgørelse 1999/468 ⁽³⁾.

- b) Den anfægtede beslutning indeholder åbenbare fejlskøn, eftersom den medfører en afvisning af at optage 1,3-dichlorpropen i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF, uden at det godtgøres, at stoffet udgør en risiko for menneskers sundhed eller for miljøet, og idet stoffet ikke opfylder kravene i artikel 5, stk. 1, og artikel 5, stk. 2, i direktiv 91/414 for at blive optaget i bilag I.
- c) Den anfægtede beslutning tilsidesætter fællesskabsrettens generelle principper, navnlig i) retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, ii) proportionalitetsprincippet, iii) ligebehandlingsprincippet, iv) princippet om god forvaltning og v) sagsøgernes ret til forsvar og ret til en retfærdig rettergang.
- d) Den anfægtede beslutning tilsidesætter EF-traktaten og den lovgivning, som er knyttet til anvendelsen heraf, og navnlig i) artikel 13 i direktiv 91/414 samt ii) artikel 95 EF og nævnte direktivs artikel 4 og 5.

Sagsøgerne har endvidere rejst en ulovlighedsindsigelse i henhold til artikel 241 EF mod artikel 20 i Kommissionens forordning nr. 1490/2002 ⁽¹⁾, som ifølge sagsøgernes opfattelse udgør et alvorligt indgreb i deres berettigede forventning, idet forordningen indebærer en ændring af forordning nr. 451/2000, som medfører, at EFSA skal inddrages i vurderingen af det omhandlede stof.

- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plan-
tebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1).
- ⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 451/2000 af 28.2.2000 om de
nærmere bestemmelser for iværksættelsen af anden og tredje fase af
det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets
direktiv 91/414/EØF (EFT L 55, s. 25).
- ⁽³⁾ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28.6.1999 om fastsættelse af de
nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der
tillægges Kommissionen (EFT L 184, s. 23).
- ⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1490/2002 af 14.8.2002 om
yderligere bestemmelser for iværksættelsen af tredje fase af det
arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv
91/414/EØF, og om ændring af forordning (EF) nr. 451/2000
(EØS-relevant tekst) (EFT L 242, s. 23).

**Appel iværksat den 21. december 2007 af Kommissionen
for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt
den 10. oktober 2007 af EU-Personaleretten i sag F-107/06,
Berrisford mod Kommissionen**

(Sag T-473/07 P)

(2008/C 64/68)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved
D. Martin og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Den anden part i appellsagen: Michael Berrisford (Bruxelles,
Belgien)

Appellantens påstande

— EU-Personalerettens dom af 10. oktober 2007 i sag F-107/06 ophæves, for så vidt som det herved efter gennemgang af det andet anbringendes første led, hvorefter sagsøgerens egenskab af medlem af »restgruppen« ikke blev taget i betragtning, blev fastslået, at ansættelsesmyndigheden således havde foretaget urigtig retsanvendelse i forbindelse med den sammenlignende undersøgelse af sagsøgerens fortjenester og i det foreliggende tilfælde følgelig havde foretaget et åbenbart urigtigt skøn.

— Sagen hjemvises til EU-Personaleretten.

— Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har Kommissionen nedlagt påstand om delvis ophævelse af den den 10. oktober 2007 afsagte dom i sag F-107/06, Berrisford mod Kommissionen, hvorved EU-Personaleretten (herefter: »EUP«) annullerede Kommissionens afgørelse om ikke at opføre sagsøgerens navn på listen over forfremmede tjenestemænd i forfremmelsesåret 2005 og frifandt Kommissionen for så vidt angik sagsøgerens øvrige påstande.

Til støtte for appellen gør Kommissionen indledningsvis to anbringender gældende, hvorefter EUP foretog urigtig retsanvendelse inden for rammerne af den appellerede dom.

Kommissionen gør for det første gældende, at EUP har tilsidesat vedtægtens artikel 45 stk. 1, for så vidt som den fastslog, at ansættelsesmyndigheden var forpligtet til ved tildeling af supplerende point i forbindelse med gennemgangen af sagsøgerens fortjenester at tage den omstændighed i betragtning, at sagsøgeren ved to lejligheder af sit generaldirektorat er blevet bragt i forslag inden for rammerne af den såkaldte »anden forfremmelsesrunde«.

Det andet tilfælde af urigtig retsanvendelse i den appellerede dom, som anfægtes af Kommissionen, består i en tilsidesættelse af artikel 13, stk. 1 og 3, litra b), i DGE-45, idet EUP ikke anerkendte, at sagsøgerens situation i 2003 og 2004 i forbindelse med ansættelsesmyndighedens tildeling af point stiltiende var taget i betragtning som en fortjeneste ved varigheden af hans indplacering i lønklassen.

Kommissionen gør endelig et anbringende om den appellerede doms tilsyneladende selvmodsigende begrundelse gældende.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er fremsat i sag T-417/07, Lodato Gennaro & Co.

Sag anlagt den 17. december 2007 — Cofra mod Kommissionen

(Sag T-477/07)

(2008/C 64/69)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Cofra srl (Barletta, Italien) (ved avvocato M.A. Calabrese)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning SG/E/3/MIB/mbp D(2007) 8992 af 17. oktober 2007 annulleres
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er fremsat i sag T-417/07, Lodato Gennaro & Co.

Sag anlagt den 17. december 2007 — Nuova Agricast mod Kommissionen

(Sag T-479/07)

(2008/C 64/70)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Nuova Agricast srl (Cerignola, Italien) (ved avvocato M. A. Calabrese)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning SG/E/3/MIB/mbp D(2007) 8992 af 17. oktober 2007 annulleres

Sag anlagt den 17. december 2007 — SIMSA mod Kommissionen

(Sag T-480/07)

(2008/C 64/71)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Società imballaggi metallici Salerno Srl (SIMSA) (Salerno, Italien) (ved avvocato M.A. Calabrese)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning SG/E/3/MIB/mbp D(2007) 8992 af 17. oktober 2007 annulleres
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er fremsat i sag T-417/07, Lodato Gennaro & Co.

Sag anlagt den 21. december 2007 — Deltalinqs og SVZ mod Kommissionen

(Sag T-481/07)

(2008/C 64/72)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Deltalinqs og SVZ, Havenondernemersvereniging Rotterdam (Rotterdam, Nederlandene) (ved advocaat M. Meulenbelt)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne anfægter Kommissionens beslutning af 10. maj 2007 (EUT C 227, s. 4) om en flamsk ordning vedrørende støtte til intermodal transport ad sejlbare vandveje (støtteordning N 682/06 — Belgien). Kommissionen erklærede med beslutningen støtteordningen for forenelig med EF-traktaten og besluttede ikke at gøre indsigelse.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgerne for det første gældende, at der er sket tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, som indeholdt i Rådets forordning (EØF) nr. 1107/70 af 4. juni 1970 om støtte, som ydes inden for sektoren for transporter med jernbaner, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT 1970 II, s. 309) og tilsidesættelse af artikel 12 og 73 EF. Sagsøgerne anfører, at der kan ydes støtte til omladning af containere i indenlandske flamske havne, når disse containere ankommer til eller forlader Den Europæiske Unions område gennem en flamsk søhavn, men ikke hvis det drejer sig om en søhavn i en anden medlemsstat. Dette udgør ifølge sagsøgerne forskelsbehandling på grundlag af nationalitet.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at støtten indebærer en forurening af konkurrencen. Støtten medfører en alvorlig ulempe for alle havne i Nordvesteuropa, hvorigennem der drives handel med det flamske bagland, navnlig havnen i Rotterdam.

Endelig gør sagsøgerne gældende, at der er sket tilsidesættelse af undersøgelses- og begrundelsespligten. Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen ikke har undersøgt de følger, som denne ordning kan have for konkurrencen, og har endvidere ikke angivet grundene til, at den har besluttet ikke at foretage nogen økonomisk gennemgang.

Sag anlagt den 20. december 2007 — Cabel Hall Citrus mod KHIM — Casur (EGLÉFRUIT)

(Sag T-488/07)

(2008/C 64/73)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Cabel Hall Citrus Ltd (Grand Cayman, Cayman Islands) (ved barrister C. Rogers)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Casur S. Coop. Andaluza (Viator, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 19. september 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 293/2007-1 annulleres.
- Det pålægges Annullationsafdelingen ved Harmoniseringskontoret at erklære EF-varemærket EGLÉFRUIT, registreringsnummer 3 517 431, for ugyldigt.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »EGLÉFRUIT« for varer og tjenesteydelser i klasse 29, 30 og 31 — EF-varemærke nr. 3 517 431

Indehaver af EF-varemærket: Casur S. Coop. Andaluza

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Cabel Hall Citrus Ltd

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: EF-ord- og figurmærket og det nationale ord- og figurmærke »UGLI« for varer i klasse 29, 31 og 32

Annullationsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, idet appelkammeret anvendte kriteriet vedrørende risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker fejlagtigt.

Sag anlagt den 21. december 2007 — Insight Direct USA mod KHIM — Net Insight (Insight)

(Sag T-489/07)

(2008/C 64/74)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Insight Direct USA, Inc. (Tempe, De Forenede Stater) (ved solicitors M. Gilbert og M. Moore)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Net Insight AB (Stockholm, Sverige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. september 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1428/2006-2 annulleres, afslaget på ansøgningen vedrørende alle tjenesteydelser i klasse 37 og 42 og de afviste tjenesteydelser i klasse 35 omgøres, og ansøgningen fremmes for alle de tjenesteydelser, der er omfattet af den ansøgning, der blev offentliggjort.
- Harmoniseringskontoret og Net Insight AB tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Insight Direct USA, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Insight« for tjenesteydelser i klasse 35, 36, 37 og 42 — ansøgning nr. 3 309 002

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Net Insight AB

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket og det nationale ordmærke »NET INSIGHT« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 37 og 41

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages delvis til følge og forkastes delvis

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Ifølge sagsøgeren fastlagde appelkammeret fejlagtigt de bestanddele ved det ældre varemærke, der har dominans og særpræg, og det tog ikke hensyn til alle de relevante forhold, da det vurderede ligheden mellem de relevante varer og tjenesteydelser. Endvidere tog appelkammeret ikke alle de relevante forhold i betragtning, da det i helhedsbedømmelsen fastslog risikoen for forveksling mellem de to omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 21. december 2007 — Notartel mod KHIM — SAT.1 SatellitenFernsehen (R.U.N.)

(Sag T-490/07)

(2008/C 64/75)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Notartel SpA — società informatica del Notariato (Rom, Italien) (ved avvocato M. Bosshard og avvocato M. Balestrieri)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH (Berlin, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Principalt, afgørelsen truffet den 22. oktober 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1267/2006-4) annulleres delvist, for så vidt som indsigelsen herved er taget til følge.
- Subsidiært, afgørelsen truffet den 22. oktober 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1267/2006-4) annulleres delvist, for så vidt som indsigelsen herved blev taget til følge i forhold til det ansøgte varemærke for klasse 38.
- Under alle omstændigheder afvises enhver eventuel fremtidig sag eller modpåstand, idet de dele af den anfægtede afgørelse, der ikke er genstand for den foreliggende sag, stadfæstes i denne henseende.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Notartel SpA — società informatica del Notariato

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »R.U.N.« (EF-varemærkeansøgning nr. 1.069.861 for tjenesteydelser i klasse 35, 38 og 42, for så vidt angår den foreliggende sag).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket og det nationale ordmærke »ran« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 38, 41 og 42.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes.

Appelkammerets afgørelse: Delvis medhold i klagen for så vidt angår visse tjenesteydelser i klasse 38 og 42.

Søgsmålsgrunde: Den anfægtede afgørelse synes at være behæftet med en logisk modsigelse, idet appelkammeret angav en række korrekte retsprincipper, som det betegnede som bindende ved bedømmelsen af ligheden mellem tegnene og varerne/tjenesteydelserne med henblik på at fastslå, hvorvidt registreringshindrengen i artikel 73, stk. 1, i forordningen om EF-varemærker foreligger, men derefter anvendte nogle andre kriterier ved den konkrete bedømmelse i den foreliggende sag. Denne logiske modsigelse har derfor givet anledning til dels en retlig fejl, der består i anvendelsen af andre retsprincipper end dem, der (korrekt) var angivet i de retlige bemærkninger i afgørelsen, dels en selvmodsigende og utilstrækkelig begrundelse.

Sag anlagt den 27. december 2007 — CB mod Kommissionen

(Sag T-491/07)

(2008/C 64/76)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Groupement des Cartes Bancaires (CB) GIE (Paris, Frankrig) (ved advokats A. Georges, J. Ruiz Calzado og É. Barbier de La Serre)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres i sin helhed.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har ved dette søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 5060 endelig udg. af 17. oktober 2007 om en procedure i henhold til artikel 81 EF (sag COMP/D1/38606 — GROUPEMENT DES CARTES BANCAIRES — »CB«) om de afgifter for tilslutning til gruppen, der finder anvendelse på nye medlemmer, og den mekanisme, der kaldes »vække sovende«, der finder anvendelse på medlemmer af gruppen, der ikke har udviklet nogen betydende bankkortvirksomhed siden deres tilslutning.

Sagsøgeren gør seks anbringender gældende til støtte for søgsmålet.

Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 81 EF og ligebehandlingsprincippet samt begrundelsesmangel, idet den metode, som Kommissionen har anvendt til bedømmelse af foranstaltninger og markeder, angiveligt var mangelfuld, eftersom Kommissionen herved ikke tog helhedsindtrykket af alle de relevante oplysninger i betragtning i den konkrete sammenhæng, hvori de er blevet vedtaget og har deres virkning.

Sagsøgeren gør for det andet et anbringende gældende, hvorefter der er sket tilsidesættelse af artikel 81, stk. 1, EF, idet Kommissionen har foretaget urigtig retsanvendelse, urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og urigtige skøn ved gennemgangen af genstanden for de anmeldte foranstaltninger. Det er sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at foretage undersøgelse af formålet med en beslutning om en sammenslutning af virksomheder og ikke har godtgjort, at dette formål var konkurrencebegrænsende.

Sagsøgeren gør med det tredje anbringende gældende, at den anfægtede beslutning ligeledes udgør en tilsidesættelse af artikel 81, stk. 1, EF, idet Kommissionen har foretaget urigtig retsanvendelse, urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og urigtige skøn ved gennemgangen af virkningerne af de anmeldte foranstaltninger.

Sagsøgeren gør subsidiært gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 81, stk. 3, EF ved gennemgangen af spørgsmålet om anvendelse af de fire betingelser, der kræves opfyldt for at kunne være omfattet af en fritagelse.

Det femte anbringende, der gøres gældende af sagsøgeren, vedrører tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik som følge af, at visse af de i den anfægtede beslutning indeholdte argumenter angiveligt er behæftede med udeladelser, er indbyrdes selvmodsigende og fordrejede.

Det sidste anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitets- og retssikkerhedsprincippet.

Appel iværksat den 28. december 2007 af Carlos Sanchez Ferriz m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt den 17. oktober 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-115/06, Sanchez Ferriz m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-492/07 P)

(2008/C 64/77)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Carlos Sanchez Ferriz (Bruxelles, Belgien), Isabelle Chantraine (Bruxelles, Belgien), José De Viana Costa Ribeiro (Meise, Belgien), Brigitte Housiaux (Ramillies, Belgien), Chantal Vellemans (Bruxelles, Belgien), Sylvie Schaack (Remich, Storhertugdømmet Luxembourg), Andrea Losito (Sandweiler, Storhertugdømmet Luxembourg), Alain Hertert (Scheidgen, Storhertugdømmet Luxembourg), Marie-Josée Gaspar-Lis (Luxembourg, Storhertugdømmet Luxembourg), Otilia Ferreira-Nielsen (Gostingen, Storhertugdømmet Luxembourg) (ved avocat F. Frabetti)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanternes påstande

- Ophævelse af kendelsen afsagt af Retten for EU-personalesager den 17. oktober 2007 i sag F-115/06.
- De påstande som appellanterne havde nedlagt for Retten for EU-personalesager tages til følge, hvorfor og søgsmålet i sag F-115/06 antages til behandling, og appellanternes påstande tages til følge.
- Subsidiært, sagen hjemvises til Retten for EU-personalesager.
- Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

I appelsagen har appellanterne nedlagt påstand om ophævelse af kendelsen afsagt af Retten for EU-personalesager, hvorved denne afviste deres søgsmål, hvori de havde nedlagt påstand om principalt annullation af listen over forfremmelser for tjenestemænd i forfremmelsesåret 2005, fordi denne liste ikke omfatter appellanternes navne og, subsidiært, annullation af afgørelserne om tildeling af prioritetspoint til appellanterne for nævnte forfremmelsesår.

Til støtte for deres appel har appellanterne gjort gældende, at gennemførelsesbestemmelserne af 26. april 2002, hvis gyldighed blev anfægtet i første instans — i modsætning til det, der blev lagt til grund i den anfægtede kendelse — har en direkte juridiske relevans i denne sag.

Endvidere har de gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl, for så vidt den fastslog, at anbringendet vedrørende tilside-

sættelse af gennemførelsesbestemmelserne, der blev fremsat den 23. december 2004, på grund af fremsættelsen på det sene tidspunkt i replikken, måtte afvises. Appellanterne har gjort gældende, at dette anbringende allerede var blevet fremsat i deres klage samt i stævningen, og at replikken alene indeholdt en uddybning heraf.

Endelig har appellanterne gjort gældende, at i modsætning til det af Retten fastslåede, er de konkret og individuelt berørt af tilsidesættelsen af artikel 6, nr. 1, og af artikel 10, stk. 2, i bilag XIII til vedtægten, hvorfor de klart har søgsmålsinteresse.

Sag anlagt den 28. december 2007 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-494/07)

(2008/C 64/78)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af skrivelse nr. 011140 af 18. oktober 2007 fra Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene vedrørende betalinger fra Kommissionen, der afviger fra det ansøgte beløb. Ref. DOCUP Toscana Ob. 2 (n. CCI 2000 IT 16 2DO 001)
- Annullation af skrivelse nr. 011538 af 29. oktober 2007 fra Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene vedrørende betalinger fra Kommissionen, der afviger fra det ansøgte beløb. Ref. Programma Operativo Regionale «Campania» 2000-2006 (n. CCI 1999 IT 16 1PO 007)
- Annullation af skrivelse nr. 011869 af 8. november 2007 fra Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene vedrørende betalinger fra Kommissionen, der afviger fra det ansøgte beløb. Ref. DOCUP Piemonte 2000-2006 (n. CCI 2000 IT 16 2DO 007)

- Annulation af skrivelse nr. 011871 af 8. november 2007 fra Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene vedrørende betalinger fra Kommissionen, der afviger fra det ansøgte beløb. Ref. DOCUP »Lazio« Ob. 2 2000-2006 (n. CCI 2000 IT 16 2DO 009)
- Annulation af skrivelse nr. 012137 af 15. november 2007 fra Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene vedrørende attestering og angivelse af anmodning om mellemudgifter samt betaling. Ref. DOCUP Veneto Ob. 2 2000-2006 (n. CCI 2000 IT 16 2DO 005)
- Annulation af skrivelse nr. 012139 af 15. november 2007 fra Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene vedrørende betalinger fra Kommissionen, der afviger fra det ansøgte beløb. Ref. Programma Operativo Regionale »Campania« 2000-2006 (n. CCI 1999 IT 16 1pO 007)
- Annulation af skrivelse nr. 012212 af 16. november 2007 fra Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene vedrørende betalinger fra Kommissionen, der afviger fra det ansøgte beløb. Ref. PON Sviluppo Imprenditoriale Locale 2000-2006 (n. CCI 1999 IT 16 1PO 002)
- Annulation af skrivelse nr. 012567 af 26. november 2007 fra Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene vedrørende betalinger fra Kommissionen, der afviger fra det ansøgte beløb. Ref. Programma Operativo Regionale »Sardegna« 2000-2006 (n. CCI 1999 IT 16 1PO 010)
- Annulation af samtlige andre foranstaltninger, der har tilknytning til eller ligger til grund for de anfægtede retsakter, hvorfor Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-345/04, Den Italienske Republik mod Kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004, s. 55.

Sag anlagt den 20. december 2007 — **Productos Asfálticos mod Kommissionen**

(Sag T-495/07)

(2008/C 64/79)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Productos Asfálticos (Proas) SA (Madrid, Spanien) (ved abogada C. Fernandez Vicién, abogada P. Carmona Botana og abogado A. Pereda Miquel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning annulleres.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der er blevet pålagt Productos Asfálticos SA.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Der er ved dette søgsmål nedlagt påstand om annulation af Kommissionens beslutning K(2007) 4441 endelig udg. af 3. oktober 2007 i sag COMP/38.710 — Bitumen, Spanien. Kommissionen har i den anfægtede beslutning fastslået, at sagsøgeren sammen med andre virksomheder har tilsidesat artikel 81 EF, ved i en nærmere angiven periode at have deltaget i en samling af aftaler og samordnet praksis vedrørende »penetrationsbitumen« til vejbyggeri, som nærmere bestod i aftaler om markedsopdeling og om koordinering af priser. Kommissionen har for disse overtrædelser pålagt sagsøgeren en bøde til solidarisk hæftelse med en anden virksomhed.

Sagsøgeren gør til støtte for sine påstande for det første gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder. Det er i den forbindelse sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen foretog en urigtig bedømmelse af overtrædelsens grovhed og sagsøgerens stilling i kartellet, navnlig for så vidt angår sagsøgerens konkrete vægt på markedet og vurderingen, hvorefter sagsøgeren udgjorde en del af kartellets ledelse.

Sagsøgeren kritiserer for det andet Kommissionen for at have tilsidesat relevante retsregler. Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede beslutning udgør en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, idet der heri er foretaget urigtig anvendelse af samarbejdsmeddelelsen af 2002 ⁽¹⁾, at den udgør en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, idet proceduren ikke er blevet afsluttet inden for en rimelig tid og at der er fastsat en bøde, der er større en den lovmæssige grænse, som er fastsat i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽²⁾, hvorved der er sket tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Det er endvidere sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen har tilsidesat begrundelsespligten.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 [EF] og 82 [EF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 18. december 2007 — Repsol YPF Lubricantes y especialidades m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-496/07)

(2008/C 64/80)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Repsol YPF Lubricantes y especialidades SA (Madrid, Spanien), Repsol Petróleo SA (Madrid, Spanien), Repsol YPF SA (Madrid, Spanien) (ved abogado L. Ortiz Blanco, abogado J. Buendía Sierra og abogada M. Muñoz de Juan)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

— Beslutningen annulleres, for så vidt som, der herved:

- pålægges Repsol Petróleo SA solidarisk ansvar for overtrædelsen
- pålægges Repsol YPF SA solidarisk ansvar og ansvar på grundlag af samhørighedsforhold
- er sket fastsættelse af grundbeløbet i strid med proportionalitetsprincippet, idet hverken det påvirkede markeds begrænsede geografiske udstrækning og økonomiske værdi eller manglende virkning på markedet (eller, subsidiært, de begrænsede virkninger) er blevet taget i betragtning

- er foretaget urigtig anvendelse af samarbejdsmeddelelsen, navnlig i forhold til den procentuelle nedsættelse af den bøde, som er blevet pålagt Repsol
- foretages kvalificering af ledelse som en skærpende omstændighed.
- Den bøde, som er blevet pålagt Repsol, nedsættes til et passende beløb under udøvelse af Rettens fulde prøvelsesret.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Der er ved dette søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 4441 endelig udg. af 3. oktober 2007 i sag COMP/38.710 — Bitumen, Spanien. Kommissionen har i den anfægtede beslutning fastslået, at sagsøgerne sammen med andre virksomheder har tilsidesat artikel 81 EF ved i en nærmere angiven periode at have deltaget i en samling af aftaler og samordnet praksis vedrørende »penetrationsbitumen« til vejbyggeri, som nærmere bestod i aftaler om markedsopdeling og om koordinering af priser. Kommissionen har for disse overtrædelser pålagt sagsøgerne en bøde til solidarisk hæftelse.

Til støtte for deres påstande gør sagsøgerne for det første gældende, at der er foretaget en urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder og urigtig retsanvendelse, idet Repsol YPF Lubricantes y especialidades SA's moderselskaber med urette er blevet pålagt ansvar for overtrædelsen. I denne forbindelse gør sagsøgerne gældende, at pålæggelse af ansvar på grundlag af samhørighedsforhold er i strid med fællesskabsretspraksis.

Sagsøgerne kritiserer for det andet Kommissionen for at have tilsidesat proportionalitetsprincippet ved beregningen af grundbeløbet.

Sagsøgerne gør for det tredje gældende, at der er blevet foretaget et åbenbart urigtigt skøn eller, subsidiært, er sket tilsidesættelse af de grundlæggende principper om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet ved fastsættelsen af den procentsats, hvormed bøden blev nedsat i henhold til samarbejdsmeddelelsen af 2002 ⁽¹⁾.

Det er endelig sagsøgernes opfattelse, at Kommissionen foretog et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med, at ledelsen af kartellet i fællesskab med en anden virksomhed blev kvalificeret som en skærpende omstændighed.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 20. december 2007 — Compañía Española de Petróleos mod Kommissionen

(Sag T-497/07)

(2008/C 64/81)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Compañía Española de Petróleos (Cepsa) SA (Madrid, Spanien) (ved abogados P. Pérez-Llorca Zamora, O. Armengol i Gasull og A. Pascual Morcillo)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1-4 i Kommissionens beslutning K(2007) 4441 annulleres, for så vidt som det herved erklæres, at Compañía Española de Petróleos SA har tilsidesat artikel 81 EF, der pålægges dette selskab en bøde, det pålægges selskabet at bringe overtrædelsen til ophør og selskabet anføres som adressat for beslutningen.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som er blevet pålagt Compañía Española de Petróleos SA.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Der er ved dette søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 4441 endelig udg. af 3. oktober 2007 i sag COMP/38.710 — Bitumen, Spanien. Kommissionen har i den anfægtede beslutning fastslået, at sagsøgeren sammen med andre virksomheder har tilsidesat artikel 81 EF ved i en nærmere angiven periode at have deltaget i en samling af aftaler og samordnet praksis vedrørende »penetrationsbitumen« til vejbyggeri, som nærmere bestod i aftaler om markedsopdeling og om koordinering af priser. Kommissionen har for disse overtrædelser pålagt sagsøgeren en bøde til solidarisk hæftelse med en anden virksomhed.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren for det første gældende, at der er foretaget urigtig retsanvendelse, idet sagsøgeren er blevet holdt ansvarlig for en overtrædelse, der er begået af en anden virksomhed, ved anvendelse af retspraksis vedrørende »økonomisk enhed«. Det er endvidere sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen foretog en åbenbar urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, idet den tilsidesatte de af sagsøgeren fremlagte beviser til godtgørelse af, at det selskab, der begik overtrædelsen, var uafhængigt og idet den lagde til grund, at der var mange forhold, der pegede i retning af, at nævnte selskab ikke var uafhængigt. I den forbindelse er det endvidere sagsøge-

rens opfattelse, at Kommissionen har tilsidesat begrundelsespligten, idet den uden grundlag forkastede sagsøgerens argumenter vedrørende den omstændighed, at det selskab, der begik overtrædelsen, var uafhængigt.

Vedrørende bøden gør sagsøgeren, subsidiært, gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og sagsøgerens ret til sagsbehandling uden unødigt forsinkelse, idet den ikke vedtog klagepunktsmeddelelsen inden for en passende tid i lyset af de foreliggende oplysninger, og at den tilsidesatte proportionalitetsprincippet samt foretog et åbenbart urigtigt skøn, idet den undlod at tage i betragtning, at sagsøgeren havde iværksat en plan for overholdelse af reglerne.

Sag anlagt den 27. december 2007 — Republikken Bulgarien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-499/07)

(2008/C 64/82)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Republikken Bulgarien (ved Anani Ananiev, Daniela Drambozova og Elina Petranova)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2007) 5255 endelig udg. af 26. oktober 2007 om den nationale plan for tildeling af emissionskvoter for 2008-2012, som Bulgarien har fremlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, annulleres i sin helhed i henhold til artikel 230 EF, eller
- Kommissionens beslutning K(2007) 5255 endelig udg. af 26. oktober 2007 om den nationale plan for tildeling af emissionskvoter for 2008-2012, som Bulgarien har fremlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, annulleres delvist i henhold til artikel 230 EF, for så vidt det samlede antal kvoter, som kan tildeles, fastsættes.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionens beslutning K(2007) 5255 endelig udg. af 26. oktober 2007 om den nationale plan for tildeling af emissionskvoter for 2008-2012 (NAP) bør annulleres helt eller delvist af følgende grunde:

Tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter

Kommissionen har afvist den bulgarske NAP uden tilstrækkelig begrundelse af sin konklusion, hvorefter den bulgarske NAP ikke opfylder kriterierne 1, 2, 3 og 10 i bilag III til direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾, hvorfor der er sket tilsidesættelse af artikel 253 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Den anfægtede kommissionsbeslutning er blevet truffet efter udløbet af den i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF fastsatte frist.

Kommissionen gav ikke inden beslutningens vedtagelse Bulgarien mulighed for at gøre indsigelse mod bedømmelsen af NAP på grundlag af den nyeste version af PRIMES, hvorved den har tilsidesat kontradiktionsprincippet.

Tilsidesættelse af EF-traktaten eller en retsforskrift forbundet med anvendelsen heraf

Ifølge artikel 9, stk. 1 og 3, og artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF er alene medlemsstaterne kompetente til at fastsætte den samlede mængde emissionskvoter. Kommissionen kontrollerer anvendelsen af kriterierne i direktivets bilag III, men er ikke beføjet til at fastsætte den samlede mængde kvoter uden at tage hensyn til de NAP, som medlemsstaterne har udarbejdet. Kommissionen har overskredet sin kontrolbeføjelse i henhold til direktivet, idet den har erstattet den af Bulgarien anvendte fremgangsmåde, som opfylder kriterierne i bilag III, med en fremgangsmåde, som ikke er egnet til at bedømme den bulgarske økonomi, og som tilsidesætter en del af kriterierne.

Kommissionen har bedømt den bulgarske NAP på grundlag af den nyeste version af PRIMES, hvis data først er blevet meddelt Bulgarien efter vedtagelsen af den anfægtede beslutning. Følgelig har Kommissionen tilsidesat princippet om loyalt samarbejde.

Ved bedømmelsen af NAP på grundlag af PRIMES har Kommissionen ikke foretaget en tilstrækkeligt passende analyse af den bulgarske NAP med hensyn til formålene i direktiv 2003/87/EF. Ved anvendelsen af PRIMES til bedømmelse af den bulgarske NAP har Kommissionen fejlagtigt konkluderet, at planen er uforenelig med kriterierne 1, 2 og 3 i direktivets bilag III. Afvisningen af planen og nedsættelsen af den samlede mængde kvoter, som kan tildeles, med 37 % medfører, at bulgarske driftsledere af anlæg stilles ringere i forhold til de øvrige driftsledere inden for Fællesskabets handelsordning. Derved har Kommissionen tilsidesat proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet.

I betragtning af Rettens dom i sag T-374/04 har Kommissionen tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet, idet den ikke ved bedømmelsen af den bulgarske NAP anvendte de i forbindelse med direktiv 2003/87/EF retsakter i fuldt omfang. Der er sket en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, da den bulgarske NAP er blevet bedømt på grundlag af den nyeste version af PRIMES, hvis data først er blevet meddelt Bulgarien efter vedtagelsen af den anfægtede beslutning.

Der er sket en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, idet Kommissionen ved bedømmelsen af den bulgarske NAP har anvendt et uofficielt dokument.

Der er sket en tilsidesættelse af princippet om god forvaltnings-skik, idet Kommissionen ved bedømmelsen af den bulgarske NAP i forhold til kriterierne 1, 2 og 3 i bilag III til direktiv 2003/87/EF ikke har undersøgt alle relevante økonomiske og økologiske faktorer på omhyggelig og objektiv vis.

Kommissionen har ved bedømmelsen af den bulgarske NAP anvendt de bindende retsakter, som den havde vedtaget i forbindelse med direktiv 2003/87/EF, fejlagtigt og dermed tilsidesat kriterierne 1, 2, 3, 4, 6 og 10 i bilag III til direktiv 2003/87/EF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

Sag anlagt den 27. december 2007 — Republiken Bulgarien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-500/07)

(2008/C 64/83)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Republiken Bulgarien (ved Anani Ananiev, Daniela Drambozova og Elina Petranova, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2007) 5256 endelig udg. af 26. oktober 2007 om den nationale plan for tildeling af emissionskvoter for 2007, som Bulgarien har fremlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, annulleres i sin helhed i henhold til artikel 230 EF, eller
- Kommissionens beslutning K(2007) 5255 endelig udg. af 26. oktober 2007 om den nationale plan for tildeling af emissionskvoter for 2007, som Bulgarien har fremlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, annulleres delvist i henhold til artikel 230 EF, for så vidt det samlede antal kvoter, som kan tildeles, fastsættes.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionens beslutning K(2007) 5256 endelig udg. af 26. oktober 2007 om den nationale plan for tildeling af emissionskvoter for 2007 (NAP) bør annulleres helt eller delvist af følgende grunde:

Tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter

Kommissionen har afvist den bulgarske NAP uden tilstrækkelig begrundelse af sin konklusion, hvorefter den bulgarske NAP ikke opfylder kriterierne 1, 2, 3 og 10 i bilag III til direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾, hvorfor der er sket tilsidesættelse af artikel 253 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Den anfægtede kommissionsbeslutning er blevet truffet efter udløbet af den i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF fastsatte frist.

Kommissionen gav ikke inden beslutningens vedtagelse Bulgarien mulighed for at gøre indsigelse mod bedømmelsen af NAP på grundlag af den nyeste version af PRIMES, hvorved den har tilsidesat kontradiktionsprincippet.

Tilsidesættelse af EF-traktaten eller en retsforskrift forbundet med anvendelsen heraf

Ifølge artikel 9, stk. 1 og 3, og artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF er alene medlemsstatene kompetente til at fastsætte den samlede mængde emissionskvoter. Kommissionen kontrollerer anvendelsen af kriterierne i direktivets bilag III, men er ikke beføjet til at fastsætte den samlede mængde kvoter uden at tage hensyn til de NAP, som medlemsstaterne har udarbejdet. Kommissionen har overskredet sin kontrolbeføjelse i henhold til direktivet, idet den har erstattet den af Bulgarien anvendte fremgangsmåde, som opfylder kriterierne i bilag III, med en fremgangsmåde, som ikke er egnet til at bedømme den bulgarske økonomi, og som tilsidesætter en del af kriterierne.

Kommissionen har bedømt den bulgarske NAP på grundlag af den nyeste version af PRIMES, hvis data først er blevet meddelt Bulgarien efter vedtagelsen af den anfægtede beslutning. Følgelig har Kommissionen tilsidesat princippet om loyalt samarbejde.

Ved bedømmelsen af NAP på grundlag af PRIMES har Kommissionen ikke foretaget en tilstrækkeligt passende analyse af den bulgarske NAP med hensyn til formålene i direktiv 2003/87/EF. Ved anvendelsen af PRIMES til bedømmelse af den bulgarske NAP har Kommissionen fejlagtigt konkluderet, at planen er uforenelig med kriterierne 1, 2 og 3 i direktivets bilag III. Afvisningen af planen og nedsættelsen af den samlede mængde kvoter, som kan tildeles, med 20 % medfører, at bulgarske driftsledere af anlæg stilles ringere i forhold til de øvrige driftsledere inden for Fællesskabets handelsordning. Derved har Kommissionen tilsidesat proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet.

I betragtning af Rettens dom i sag T-374/04 har Kommissionen tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet, idet den ikke ved bedømmelsen af den bulgarske NAP anvendte de i forbindelse med direktiv 2003/87/EF retsakter i fuldt omfang. Der er sket en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, da den bulgarske NAP er blevet bedømt på grundlag af den nyeste version af PRIMES, hvis data først er blevet meddelt Bulgarien efter vedtagelsen af den anfægtede beslutning.

Der er sket en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, idet Kommissionen ved bedømmelsen af den bulgarske NAP har anvendt et uofficielt dokument.

Der er sket en tilsidesættelse af princippet om god forvaltnings-skik, idet Kommissionen ved bedømmelsen af den bulgarske NAP i forhold til kriterierne 1, 2 og 3 i bilag III til direktiv 2003/87/EF ikke har undersøgt alle relevante økonomiske og økologiske faktorer på omhyggelig og objektiv vis.

Kommissionen har ved bedømmelsen af den bulgarske NAP anvendt de bindende retsakter, som den havde vedtaget i forbindelse med direktiv 2003/87/EF, fejlagtigt og dermed tilsidesat kriterierne 1, 2, 3, 4, 6 og 10 i bilag III til direktiv 2003/87/EF ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF.

Sag anlagt den 24. december 2007 — RS Arbeitsschutz mod KHIM — RS Components (RS)

(Sag T-501/07)

(2008/C 64/84)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: R.S. Arbeitsschutz Bedarfshandelsgesellschaft mbH (Kaltenkirchen, Tyskland) (ved lawyer M. Ivens)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: RS Components Ltd (Corby, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 16. oktober 2007 af Andet Appellkammer og meddelt sagsøgeren den 26. oktober 2007 (sag R 531/2007-2) og afgørelse truffet den 13. februar 2007 af Indsigelsesafdelingen i indsigelsessag nr. B 902 660 annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: RS Arbeitsschutz Bedarfshandelsgesellschaft mbH

Det omhandlede EF-varemærke: EF-figurmærke sammensat af en figurbestanddel, der forestiller en stiliseret handske eller hånd, og bogstaverne »RS« skrevet med store bogstaver og fed skrift, for varer i klasse 9, 17 og 25 — ansøgning nr. 4 113 981

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: RS Components Ltd

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-figurmærket »RS« for varer i klasse 9, 17 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen som helhed

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94.

Sag anlagt den 8. januar 2008 — Buczek Automotive mod Kommissionen

(Sag T-1/08)

(2008/C 64/85)

*Processprog: polsk***Parter**

Sagsøger: Buczek Automotive sp. z o.o. (Sosnowiec, Polen) (ved radca prawny T. Gackowski)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1 og artikel 3, stk. 1 og stk. 3, i Kommissionens beslutning af 23. oktober 2007 om statsstøtte nr. C 23/2006 (ex NN 35/2006), som Polen har ydet Technologie Buczek Group, annulleres.

— Subsidiært annulleres artikel 1 og artikel 3, stk. 1 og stk. 3, i Kommissionens beslutning af 23. oktober 2007 om statsstøtte nr. C 23/2006 (ex NN 35/2006), som Polen har ydet Technologie Buczek Group, for så vidt Kommissionen kræver tilbagebetaling af 7 183 528 PLN af selskabet Buczek Automotive sp. z o.o.

— Artikel 4 og artikel 5, i Kommissionens beslutning af 23. oktober 2007 om statsstøtte nr. C 23/2006 (ex NN 35/2006), som Polen har ydet Technologie Buczek Group, for så vidt Kommissionen kræver tilbagesøgning af støtten fra selskabet Buczek Automotive sp. z o.o.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De anbringender, sagsøgeren har fremsat til støtte for sit søgsmål, er identiske med dem, der er blevet fremsat i sag T-440/07, Huta Buczek mod Kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT 2008 C 22, s. 50.

Sag anlagt den 2. januar 2008 — Landesanstalt für Medien Nordrhein-Westfalen mod Kommissionen

(Sag T-2/08)

(2008/C 64/86)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Landesanstalt für Medien Nordrhein-Westfalen (LfM) (Düsseldorf, Tyskland) (ved Rechtsanwälte A. Rosenfeld og G.-B. Lehr)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulering af Kommissionens beslutning K(2007) 5109 endelig udg. af 23. oktober 2007, vedrørende statsstøtte som Forbundsrepublikken Tyskland agter at tildele med henblik på indførelsen af jordbaseret digitalt tv (DVB-T) i Nordrhein-Westfalen.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anlagt sag til efterprøvelse af Kommissionens beslutning K(2007) 5109 endelig udg. af 23. oktober 2007, om statsstøtte C 34/2006 (ex N 29/2005 og ex CP 13/2004), hvorved Kommissionen har fastslået, at den statsstøtte, som Forbundsrepublikken Tyskland agter at tildele private radio-/tv-selskaber i forbindelse med indførelsen af jordbaseret digitalt tv (DVB-T) i Nordrhein-Westfalen, og som er anmeldt til Kommissionen, ikke er forenelig med fællesmarkedet.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet for det første gjort gældende, at den anfægtede beslutning tilsidesætter artikel 87, stk. 1, EF, da den uretmæssigt har fastslået, at foranstaltningen har karakter af støtte. I den forbindelse gøres ligeledes en tilsidesættelse af art. 253 EF gældende.

Sagsøgeren har endvidere anført, at der er foretaget en bedømmelse, der ikke er tilladt inden for rammerne af artikel 87, stk. 3. I den forbindelse har sagsøgeren endvidere gjort gældende, at der er begået fejlskøn og -vurderinger, ligesom art 253 EF er tilsidesat.

Det gøres desuden, at artikel 87, stk. 3, litra b) og d), er tilsidesat på grund af fejlskøn og -vurderinger.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at de berørte foranstaltninger under alle omstændigheder er omfattet af artikel 86, stk. 2, EF's anvendelsesområde. Det gøres også i den forbindelse gældende, at artikel 253 EF er tilsidesat.

Sag anlagt den 2. januar 2008 — Coedo Suárez mod Rådet

(Sag T-3/08)

(2008/C 64/87)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Angel Coedo Suárez (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at nærværende stævning kan antages til realitetsbehandling.
- Rådets afgørelse af 30. oktober 2007 annulleres for så vidt som der heri gives afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i flere af Rådets dokumenter, der vedrører og som efterfølger en hændelse mellem sagsøgeren og en af hans kolleger, som fandt sted den 19. februar 2004 (referater fra interne møder, resultater af undersøgelser og en rapport fra sikkerhedstjenesten).
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med det foreliggende søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 30. oktober 2007 af GD F i Generalsekretariatet for Rådet, hvorved der gives afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i dokumenter vedrørende en hændelse, der fandt sted mellem sagsøgeren og en af hans kolleger.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort to anbringender gældende.

Det første anbringende vedrører tilsidesættelsen af artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ og tilsidesættelsen af pligten til begrundelse for anvendelsen af denne bestemmelse.

Det andet anbringende vedrører tilsidesættelsen af artikel 5 i forordning nr. 45/2001 ⁽²⁾ og en åbenbar fejlagtig anvendelse af denne forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18.12.2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8, s. 1).

Sag anlagt den 4. januar 2008 — Nestlé mod KHIM — Master Beverage Industries (Golden Eagle)

(Sag T-5/08)

(2008/C 64/88)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Société des Produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (ved lawyer A. von Mühlendahl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Master Beverage Industries Pte Ltd (Singapore, Singapore)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 1. oktober 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 563/2006-2 (EF-varemærke nr. 3 157 005) annulleres.
- Det erklæres, at der skal gives afslag på den omtvistede EF-varemærkeansøgning nr. 3 157 005 med figurbestanddelen RED MUG og med påskriften »Golden Eagle« og et ørnedesign.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger i sagen for appelkammeret.

— Den anden part i sagen for appelkammeret, Master Beverage, tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger i sagen for appelkammeret, i tilfælde af, at selskabet bliver intervenient i den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Master Beverage Industries Pte Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Golden Eagle« for varer i klasse 30 — ansøgning nr. 3 157 005

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Société des Produits Nestlé SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF- figur- og ordmærkerne samt de internationale og nationale figur- og ordmærker »Red Cup«, »Gold Blend« og gengivelser af en kop til bl.a. kaffe.

Indsigelsesaftdelingens afgørelse: Indsigelsen afvises i det hele.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, da der er en høj grad af visuel lighed mellem de omtvistede varemærker på grund af en identisk disponering af ni bestanddele i både det ansøgte varemærke og i de fleste af de ældre varemærker, hvilke har særpræg i sig selv.

Sag anlagt den 4. januar 2008 — Nestlé mod KHIM — Master Beverage Industries (Golden Eagle Deluxe)

(Sag T-6/08)

(2008/C 64/89)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Société des Produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (ved lawyer A. von Mühlendahl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Master Beverage Industries Pte Ltd (Singapore, Singapore)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 1. oktober 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 568/2006-2 (EF-varemærke nr. 3 156 924) annulleres.
- Det erklæres, at der skal gives afslag på den omtvistede EF-varemærkeansøgning nr. 3 156 924 med figurbestanddelen RED MUG og med påskriften »Golden Eagle Deluxe«.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger i sagen for appelkammeret.
- Den anden part i sagen for appelkammeret, Master Beverage, tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger i sagen for appelkammeret, i tilfælde af, at selskabet bliver intervenient i den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Master Beverage Industries Pte Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Golden Eagle Deluxe« for varer i klasse 30 — ansøgning nr. 3 156 924

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Société des Produits Nestlé SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-fugur- og ordmærkerne samt de internationale og nationale figur- og ordmærker »Red Cup«, »Gold Blend« og gengivelsen af en kop til bl.a. kaffe

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen afvises i det hele

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, da der er en høj grad af visuel lighed mellem de omtvistede varemærker på grund af en identisk disponering af ni bestanddele i både det ansøgte varemærke og i de fleste af de ældre varemærker, hvilke har særpræg i sig selv.

Sag anlagt den 4. januar 2008 — Nestlé mod KHIM — Master Beverage Industries (Golden Eagle Deluxe)

(Sag T-7/08)

(2008/C 64/90)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Société des Produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (ved lawyer A. von Mühlendahl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Master Beverage Industries Pte Ltd (Singapore, Singapore)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 1. oktober 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1312/2006-2 (EF-varemærke nr. 3 157 534) annulleres.
- Det erklæres, at der skal gives afslag på den omtvistede EF-varemærkeansøgning nr. 3 157 534 med figurbestanddelen RED MUG og med påskriften »Golden Eagle Deluxe«.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger i sagen for appelkammeret.
- Den anden part i sagen for appelkammeret, Master Beverage, tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger i sagen for appelkammeret, i tilfælde af, at selskabet bliver intervenient i den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Master Beverage Industries Pte Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Golden Eagle Deluxe« for varer i klasse 30 — ansøgning nr. 3 157 534

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Société des Produits Nestlé SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-figur- og ordmærkerne samt de internationale og nationale figur- og ordmærker »Red Cup«, »Gold Blend« og gengivelsen af en kop til bl.a. kaffe.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen afvises i det hele.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, da der er en høj grad af visuel lighed mellem de omtvistede varemærker på grund af en identisk disponering af ni bestanddele i både det ansøgte varemærke og i de fleste af de ældre varemærker, hvilke har særpræg i sig selv.

Sag anlagt den 2. januar 2008 — Piccoli mod KHIM (gengivelse af en muslingeskal)

(Sag T-8/08)

(2008/C 64/91)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: G.M. Piccoli Srl (Alzano Lombardo, Italien) (ved advokat S. Giudici)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 28. september 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), meddelt den 23. oktober 2007, om at tillade registreringen af de tredimensionale EF-varemærke nr. 4522892, der består af den stiliserede form af en muslingeskal (kammusling), til også at betegne »boller fyldt med creme, syltetøj, chokolade og honning«, annulleres eller ændres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Tredimensionalt varemærke, der forestiller en muslingeskal set fra fire forskellige vinkler (registreringsansøgning nr. 4.522.892 for varer i klasse 30).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registreringsansøgningen for så vidt angik »næringsmidler af korn, konditorivarer, konfekturvarer og iscreme«.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 4 og artikel 7, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker samt en urigtig fortolkning af visse bestemmelser i direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker. Det anføres i denne henseende, at det såvel i direktivets artikel 2 som i forordningens artikel 4 udtrykkeligt og klart er anerkendt, at ikke alene varens indpakning, men også selve varens form kan have fornødent særpræg i sig selv.

Sag anlagt den 7. januar 2008 — Volkswagen mod KHIM (CAR SILHOUETTE III)

(Sag T-9/08)

(2008/C 64/92)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved Rechtsanwältin H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus, R. Jepsen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. november 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og meddelt den 9. november 2007 (sag R 1306/2007-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede varemærke: Det internationale figurmærke »CAR SILHOUETTE III« for varer i klasse 12 (international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, nr. W 878 349).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på beskyttelse

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 74, stk. 1, første punktum, i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, idet de faktiske omstændigheder ikke på behørig måde blev prøvet ex officio.
- Tilsidesættelse af artikel 73 i forordning nr. 40/94, dvs. af retten til kontradiktion.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, idet det blev anført, at der ikke forelå fornødent særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 7. januar 2008 — Kwang Yang Motor mod KHIM — Honda Giken Kogyo (gengivelse af en forbrændingsmotor)

(Sag T-10/08)

(2008/C 64/93)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Kwang Yang Motor Co. Ltd (Kaohsiung City, Taiwan) (ved lawyers P. Rath og W. Festl-Wietek)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha Co. Ltd (Tokyo, Japan)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 8. oktober 2007 af Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), som blev meddelt sagsøgers repræsentanter den 30. oktober 2007, i sag R 1337/2006-3 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Retten og appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-design, der begæres erklæret ugyldigt: Det registrerede EF-design for en »forbrændingsmotor« — EF-design nr. 000 163 290 — 0001

Indehaver af EF-designet: Kwang Yang Motor Co. Ltd

Indgiveren af begæringen om, at EF-designet erklæres ugyldigt: Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha Co. Ltd

Indgiverens design: Det registrerede amerikanske design for en »forbrændingsmotor« — patent nr. D 367 070

Ugyldighedsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Ugyldighedsafdelingens afgørelse annulleres og designet erklæres ugyldigt

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 4 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design.

Sag anlagt den 7. januar 2008 — Kwang Yang Motor mod KHIM — Honda Giken Kogyo (gengivelse af forbrændingsmotor)

(Sag T-11/08)

(2008/C 64/94)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Kwang Yang Motor Co. Ltd. (Kaohsiung City, Taiwan) (ved lawyers P. Rath og W. Festl-Wietek)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha Co. Ltd (Tokyo, Japan)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 8. oktober 2007 af Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), som blev meddelt sagsøgers repræsentanter den 30. oktober 2007, i sag R 1380/2006-3 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Retten og appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-design, der begæres erklæret ugyldigt: Det registrerede EF-design for en »forbrændingsmotor« — EF-design nr. 000 163 290 — 0002

Indehaver af EF-designet: Kwang Yang Motor Co. Ltd.

Indgiveren af begæringen om, at EF-designet erklæres ugyldigt: Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha Co. Ltd

Indgiverens design: Det registrerede amerikanske design for en »forbrændingsmotor« — patent nr. D 282 071

Ugyldighedsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen i sin helhed.

Appelkammerets afgørelse: Ugyldighedsafdelingens afgørelse annulleres og designet erklæres ugyldigt.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 4 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design

Sagsøgeren har anført, at den frihed, som tilkommer personer, der designer forbrændingsmotorer, er begrænset til fremstillingen af designs, som opfylder et funktionalitetskrav. Dertil kommer, at eftersom branchen næsten har nået sit udviklingsmæssige højdepunkt, er det langt sværere for designere på dette område at fremkomme med alternativer, som kan efterlade et fuldstændig anderledes helhedsindtryk uden at mindske designets funktionalitet. Ifølge sagsøger skal selv de mindste detaljer derfor tages i betragtning ved vurderingen af et designs individuelle karakter.

Sagsøgeren har i øvrigt anført, at selskabet under alle omstændigheder har været i stand til at opretholde det omtvistede designs funktionalitet og tekniske kendetegn, samtidig med at designets væsentligste bestanddele har fået individuel karakter.

Appel iværksat den 4. januar 2008 af M til prøvelse af dom afsagt den 19. oktober 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-23/07, M mod Det Europæiske Lægemeddelagentur

(Sag T-12/08 P)

(2008/C 64/95)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: M (Broxbourne, Det Forenede Kongerige) (ved advokater S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Lægemeddelagentur

Appellantens påstande

- Den kendelse, der blev afsagt af Retten for EU-personalesager den 19. oktober 2007 i sag F-23/07, M mod Det Europæiske Lægemeddelagentur, ophæves.
- Agenturets afgørelse af 25. oktober 2006 om afslag på appellantens ansøgning af 8. august 2006 om, at sagen forelægges invaliditetsudvalget, annulleres.
- Agenturets afgørelse, hvorved sagsøgerens anmodning om erstatning blev afslået, annulleres.
- Det Europæiske Lægemeddelagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge retsinstanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har i appelstævningen nedlagt påstand om annullation af Personalerettens kendelse om afvisning af det søgsmål, appellant havde anlagt til prøvelse af afgørelse af 25. oktober 2006, hvorved Det Europæiske Lægemeddelagentur afslog hans ansøgning om nedsættelse af et invaliditetsudvalg, samt af afgørelsen af 31. januar 2007, hvorved hans anmodning om erstatning blev afslået.

Appellanten har til støtte for appellen fremsat ét anbringende, nemlig et anbringende om, at Personaleretten har tilsidesat fællesskabsretten. Han gør gældende, at Retten har anlagt en urigtig fortolkning af rækkevidden af hans søgsmål i første instans, og følgelig har truffet afgørelse ultra petita. Han gør ligeledes gældende, at Personaleretten desuden har tilsidesat artikel 33, stk. 1 og 2, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

Sag anlagt den 11. januar 2008 — Perfetti Van Melle mod KHIM — Cloetta Fazer (CENTER SHOCK)

(Sag T-16/08)

(2008/C 64/96)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Perfetti Van Melle SpA (Linate, Italien) (ved lawyers P. Perani og P. Pozzi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cloetta Fazer AB (Ljungsbro, Sverige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. november 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmoniseringskontoret i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 149/2006-4) og meddelt den 9. november 2007 ændres.
- Afgørelse truffet den 24. november 2005 af Annullationsafdelingen ved Kontoret for Harmoniseringskontoret i det Indre Marked (Varemærker og Design) vedrørende ugyldighedsbegæring nr. 941 C 973 065 annulleres.
- Det fastslås, at Perfettis EF-varemærkeregistrering nr. 973 065 CENTER SHOCK er gyldig.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med ugyldighedssagen og klagesagen ved Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »CENTER SHOCK« for varer i klasse 30 — EF-varemærke nr. 973 065

Indehaver af EF-varemærket: Perfetti Van Melle SpA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Cloetta Fazer AB

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Det nationale ordmærke »CENTER« og »CLOETTA CENTER« bl.a. for varer i klasse 30

Annullationsafdelingens afgørelse: EF-varemærket erklæres ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a) i Rådets forordning nr. 40/94, da de omtvistede varemærker samlet set er forskellige med hensyn til lyd, indhold og helhedsindtryk, selv om de har et fælles træk. Ifølge sagsøgeren er Cloetta og Peretti aktive på forskellige markeder, idet deres produkter opfylder forskellige behov og henvender sig til forskellige forbrugere.

Appel iværksat den 14. januar 2008 af Marta Andreassen til prøvelse af dom afsagt den 8. november 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-40/05, Marta Andreassen mod Kommissionen

(Sag T-17/08 P)

(2008/C 64/97)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Marta Andreassen (Barcelona, Spanien) (ved avocat B. Marthoz)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Ophævelse af dommen afsagt af Retten for EU-personalesager den 8. november 2007 i sag F-40/05, således at appellantens påstande for Retten for EU-personalesager tages til følge, herunder påstanden om erstatning.
- Appelindstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale samtlige omkostninger i sagen.
- Subsidiært, ophævelse af dommen afsagt af Retten for EU-personalesager den 8. november 2007 i sag F-40/05, hjemvisning af sagen til Retten for EU-personalesager og afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

I appelsagen har appellant nedlagt påstand om ophævelse af dommen afsagt af Retten for EU-personalesager, hvorved hendes søgsmål, hvori hun havde nedlagt påstand om dels annullation af afgørelse af 30. oktober 2004, hvorved Kommissionen pålagde hende den disciplinære sanktion fjernelse fra tjenesten uden reduktion af retten til alderspension, dels erstatning, blev forkastet.

Til støtte for sin appel har appellant fremsat fem anbringender.

For det første har hun gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 10 i bilag IX til vedtægten, for så vidt den ikke har foretaget en prøvelse af lovligheden og forholdsmæssigheden af den ved første instans anfægtede afgørelse i forhold til den nævnte bestemmelse under hensyn til de faktiske omstændigheder i sagen og appellantens særlige situation, der var knyttet til de arbejdsopgaver hun udførte.

Med sit andet anbringende har hun gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af principperne om fællesskabsretsakters lovlighed, den tidsmæssige anvendelse af fællesskabsretsakter og om retssikkerhed, for så vidt som Retten ikke har begrundet sin dom ved anvendelsen på den foreliggende sag af bestemmelserne i den tidligere og den nuværende tjenestemandsvedtægt.

Endvidere har appellanten foreholdt Retten at have fordrejet de faktiske omstændigheder, den skulle vurdere.

Appellanten har ligeledes gjort gældende, at Retten har anlagt et urigtigt skøn og tilsidesat vedtægtens artikel 11, 12, 17 og 21 for så vidt som den ikke har begrundet sin dom på lovlig vis, idet den har stadfæstet den måde, hvorpå disse bestemmelser blev anvendt i den afgørelse, der blev anfægtet i første instans.

Endelig har appellanten gjort gældende, at Retten ligeledes har tilsidesat principperne i artikel 6, stk. 1, og artikel 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og artikel 41 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 8. januar 2008 — Evets mod KHIM (DANELECTRO)

(Sag T-20/08)

(2008/C 64/98)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Evets Corporation (Irvine, De Forenede Stater) (ved solicitor S. Ryan)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. november 2007 af Fjerde Appellammer (sag R 603/2007-4) annulleres.
- Der afsiges i stedet kendelse om, at ansøgningen om restitutio in integrum er indgivet inden for de frister, som er fastsat i henhold til artikel 78, stk. 2.
- Sagen hjemvises til Fjerde Appellammer med henblik på stillingtagen til det reelle spørgsmål om, hvorvidt der blev

udvist den fornødne omhu for at forny det omhandlede varemærke.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: EF-ordmærket »DANELECTRO« for varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 15 — ansøgning nr. 117 937

Afgørelse truffet af Afdelingen for administration af varemærker og for juridiske spørgsmål: Ansøgningen om restitutio in integrum afslås og varemærket anses for annulleret

Appellammerets afgørelse: Klagen afvises og ansøgningen om restitutio in integrum anses for ikke at være indgivet

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 78, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94.

Sagsøgeren har gjort gældende, at spørgsmålet om overholdelse af den i nævnte bestemmelse indeholdte to-måneders frist for indgivelse af ansøgning om fornyelse af varemærkeregistrering og betaling af fornyelsesgebyr ikke var omfattet af klagens genstand. Såfremt Retten finder, at appellammeret var beføjet til at undersøge dette spørgsmål, har sagsøgeren subsidiært anført, at tidsfristen er beregnet på en forkert måde.

Sag anlagt den 8. januar 2008 — Evets mod KHIM (QWIK TUNE)

(Sag T-21/08)

(2008/C 64/99)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Evets Corporation (Irvine, De Forenede Stater) (ved solicitor S. Ryan)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. november 2007 af Fjerde Appellammer (sag R 604/2007-4) annulleres.

- Der afsiges i stedet kendelse om, at ansøgningen om restitutio in integrum er indgivet inden for de frister, som er fastsat i henhold til artikel 78, stk. 2.
- Sagen hjemvises til Fjerde Appellkammer med henblik på stillingtagen til det reelle spørgsmål om, hvorvidt der blev udvist den fornødne omhu for at forny det omhandlede varemærke.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: EF-figurmærket »QWIK TUNE« for varer og tjenesteydelser i gruppe 9 og 15 — ansøgning nr. 117 994

Afgørelse truffet af Afdelingen for administration af varemærker og for juridiske spørgsmål: Ansøgningen om restitutio in integrum afslås og varemærket anses for annulleret

Appellkammerets afgørelse: Klagen afvises og ansøgningen om restitutio in integrum anses for ikke at være indgivet

Søgsmålsgrunde: De af sagsøgeren påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er identiske med eller ligner dem, der er omhandlet i sag T-20/08, Evets mod KHIM (DANELECTRO).

Sag anlagt den 16. januar 2008 — Weldebräu mod KHIM — Kofola Holding (en flaskes form)

(Sag T-24/08)

(2008/C 64/100)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Weldebräu GmbH & Co. KG (Plankstadt, Tyskland) (ved Rechtsanwalt W. Göpfert)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Kofola Holding a.s. (Ostrava, Den Tjekkiske Republik)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 15. november 2007 af Fjerde Appellkammer (sag R 1096/2006-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Kofola Holding a.s.

Det omhandlede EF-varemærke: Det tredimensionale varemærke »en flaskes form« for varer i klasse 30, 32 og 33 (ansøgning nr. 3 367 539).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Weldebräu GmbH & Co. KG.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tredimensionale varemærke »en flaskes form« for varer i klasse 21, 32 og 33 (EF-varemærke nr. 690 016).

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾, da der er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 11. januar 2008 — Katjes Fassin mod KHIM (Yoghurt-Gums)

(Sag T-25/08)

(2008/C 64/101)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich, Tyskland) (ved Rechtsanwalt R. Uecker)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 25. oktober 2007 af Fjerde Appellkammer (klagesag R 1322/2006-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Yoghurt-Gums« for varer i klasse 29, 30 og 32 (ansøgning nr. 4 929 808).

Undersøgerens afgørelse: Delvis afslag på registreringsansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾ for så vidt angår de endnu omtvistede varer i klasse 30.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. januar 2008 — Fédération Internationale des Maisons de l'Europe mod Kommissionen

(Sag T-417/03) ⁽¹⁾

(2008/C 64/102)

Processprog: fransk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 6.3.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. november 2007 — Microsoft mod Kommissionen

(Sag T-313/05) ⁽¹⁾

(2008/C 64/103)

Processprog: engelsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 257 af 15.10.2005.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

EU-Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) den 12. december 2007 — Kerelov mod Kommissionen

(Sag F-109/07)

(Tjenestemænd — åbenbart, at sagen må afvises — artikel 44, stk. 1, litra c), i procesreglementet for Retten i Første Instans)

(2008/C 64/104)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Georgi Kerelov (Pazardzhik, Bulgarien) (ved avocat A. Kerelov)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagens genstand

Påstand om dels annullation af De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontors afgørelse af 2. februar 2007 om dels ikke at tilstille sagsøgeren oplysninger og dokumenter vedrørende udvælgelsesprøven, dels om erstatning for den skade, han har lidt.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

EU-Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) den 12. december 2007 — Kerelov mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag F-110/07)

(Personalesag — åbenbart, at sagen må afvises — artikel 44, stk. 1, litra c), i procesreglementet for Retten i Første Instans)

(2008/C 64/105)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Georgi Kerelov (Pazardzhik, Bugarien) (ved avocat A. Kerelov)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagens genstand

Påstand om annullation af De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontors afgørelse af 7. februar 2007 om dels ikke at tilstille sagsøgeren oplysninger og dokumenter vedrørende udvælgelsesprøven, dels om erstatning for den lidt skade, han har lidt.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

EU-Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 12. december 2007 — Kerelov mod Kommissionen

(Sag F-111/07)

(Personalesag — åbenbart, at sagen må afvises — artikel 44, stk. 1, litra c), i procesreglementet for Retten i Første Instans)

(2008/C 64/106)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Georgi Kerelov (Pazardzhik, Bulgarien) (ved avocat A. Kerelov)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagens genstand

Påstand om annullation dels af De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontors afgørelse af 14. december 2006 om ikke at opfordre sagsøgeren til at udfylde et ansøgnings-skema til brug for en mulig adgang til prøverne, dels om erstatning for den skade, han har lidt.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

Sag anlagt den 25. oktober 2007 — Marcuccio mod Kommissionen**(Sag F-122/07)**

(2008/C 64/108)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avvocato G. Cipressa)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sag anlagt den 8. oktober 2007 — Tomas mod Parlamentet**(Sag F-116/07)**

(2008/C 64/107)

*Processprog: litauisk***Parter**

Sagsøger: Stanislovas Tomas (Kerkrade, Nederlandene) (ved avocat M. Michalaukas)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om at afskedige sagsøgeren for så vidt som afgørelsen ikke er blevet annulleret ved afgørelsen om afslag på klagen, eller annullation af afgørelsen om afslag på klagen for så vidt som den ikke har annulleret afgørelsen om afskedigelse.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren 125 000 EUR i erstatning for ikke-økonomiske og økonomiske skade.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har dels nedlagt påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om at afskedige sagsøgeren, dels om erstatning. Til støtte for sit søgsmål har han gjort gældende, at ansættelsesmyndigheden har begået magtnisbrug, tilsidesat adskillige bestemmelser i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, samt princippet i artikel 19 i den europæiske kodeks om god forvaltningsskik, principperne om overholdelse af retten til forsvar og god forvaltningsskik og Parlamentets omsorgspligt.

Sagsøgerens påstande

- Notat dateret 30. november 2006, prot RELEX.K.4 D(2006) 522434 annulleres.
- Notat dateret 15. februar 2007, prot. D(2007) 502458 annulleres.
- Afgørelsen om at afslutte den undersøgelse, der blev indledt vedrørende begivenheden den 6. september 2001, hvor sagsøgeren anmodede om bistand fra sikkerhedstjenesten ved Europa-Kommissionens Delegation i Angola med henblik på udskiftning af et dæk på hans bil, annulleres.
- Om fornødent annulleres notat af 16. juli 2007, prot. ADMIN.B.2/MB/nb D(07) 16072.
- Om fornødent annulleres afslaget uanset dets grundlag på sagsøgerens klage til ansættelsesmyndigheden af 26. marts 2007.
- Kommissionen tilpligtes at foranstalte en undersøgelse med henblik på at klarlægge begivenhedsforløbet den 5. maj 2003, hvor den midlertidige chef for Europa-Kommissionens Delegations administration i Angola førte sagsøgerens køretøj fra den ydre gård ved sagsøgerens bopæl til et område ca. fire kilometer væk, begivenhederne den 6. september 2001 og den omstændighed, at der eventuelt foreligger en sammenhæng mellem disse begivenheder, samt ufortøvet at meddele sagsøgeren resultatet af denne undersøgelse og på forskellige lokaliteter at opsætte egnede og tydelige opslag indeholdende uddrag af undersøgelsens resultater og at sikre adgangen til disse resultater, eller subsidiært at tilpligte Kommissionen at betale sagsøgeren — i erstatning for den skade, der er forårsaget ved afslaget på ansøgningen af 1. september 2006, og som allerede er indtrådt — et beløb på 100 000 EUR eller et større eller mindre beløb, Personaleretten finder rimeligt og passende, og i anledning af den skade, der indtræder efter dags dato, et beløb på 20 EUR eller et større eller mindre beløb, som Retten finder rimeligt og passende for hver dag, der hengår fra dags dato og til den dag efter undersøgelsens afslutning, sagsøgeren får meddelelse herom, samt at resultatet bekendtgøres på passende vis.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for den skade, der allerede er indtrådt i anledning af afslaget på at tilstille ham en italiensk oversættelse af notatet af 30. november 2006, i størrelsesordenen 20 000 EUR eller et større eller mindre beløb, Personaleretten finder rimeligt og passende, samt med hensyn til den skade, der indtræder efter den 26. oktober 2007, et beløb på 2 EUR eller et større eller mindre beløb, Personaleretten finder rimeligt og passende for hver dag, der hengår fra dags dato og til den dag, hvor alle foranstaltninger til gennemførelse af annullationen af afslaget vedtages.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for den skade, der allerede er indtrådt, samt for den skade, der kan indtræde i fremtiden, som følge af afslutningen af undersøgelsen, for så vidt angår den skade, der allerede er indtrådt, i størrelsesordenen 20 000 EUR eller et større eller mindre beløb, Personaleretten finder rimeligt og passende, der skal udbetales straks efter, at der er afsagt dom i denne sag. Hvad angår den skade, der indtræder efter den 26. oktober 2007, tilpligtes Kommissionen at betale en erstatning på 25 EUR eller et større eller mindre beløb, Personaleretten finder rimeligt og passende for hver dag, der hengår fra dags dato og til den dag, hvor alle foranstaltninger til gennemførelse af annullationen af afgørelsen om at afslutte undersøgelsen, er truffet.
- Det fastslås, at det er ulovligt, at sagsøgeren — i hvert fald indtil den dato, hvor han modtog notatet af 30. november 2006 — ikke fik nogen meddelelse om, at undersøgelsen var blevet afsluttet.
- Det fastslås, at den manglende meddelelse af undersøgelsens afslutning er ulovlig.
- Kommissionen tilpligtes som erstatning for den skade, der følger af den manglende meddelelse om undersøgelsens afslutning, at betale sagsøgeren et beløb på 50 000 EUR eller et større eller mindre beløb, Personaleretten finder rimeligt og passende.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål fremsat tre anbringender: 1) der foreligger en fuldkommen mangel på begrundelse, og Kommissionens udsagn er ulogiske, usammenhængende, irrationelle, egnede til forveksling og har en prætentios karakter, og

der er desuden tale om en manglende eller ufuldstændig oplysning af sagen. 2) Det er åbenbart, at gældende ret er blevet groft og åbenlyst tilsidesat. 3) Der foreligger en tilsidesættelse af omsorgsforpligtelsen og af princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 3. december 2007 — Adjemian m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-134/07)

(2008/C 64/109)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Vahan Adjemian (Angera, Italien) m.fl. (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagens genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Kommissionens afgørelser om dels afslag på at forny sagsøgernes ansættelse som kontraktansatte for en tidsbestemt eller tidsubestemt varighed, dels fastsættelse af arbejdsvilkårene. Sagsøgerne har til støtte for deres påstande påberåbt sig en tilsidesættelse af princippet om stabilitet i arbejdsforholdene, herunder bl.a., at artikel 88 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte er ulovlig, idet bestemmelsen begrænser varigheden af kontraktansattes kontrakter.

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens successive afgørelser, herunder afgørelsen af 28. april 2004 vedrørende den maksimale varighed for benyttelse af ikke-permanent personale i Kommissionens tjenestegrene, annulleres.
- Det fastslås, at artikel 88 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte er ulovlig, idet bestemmelsen begrænser varigheden af kontraktansattes kontrakter.

- Kommissionens afgørelser af 23. august og 31. oktober 2007 om afslag på klage R/236/07, R/492/07 og R/390/07 over Kommissionens afgørelser om enten at indgå en kontrakt eller om kun at forny sagsøgernes ansættelse som kontraktansatte for en tidsbestemt periode, annulleres.
- Kommissionens afgørelse af 5. september 2007 om afslag på sagsøgernes ansøgninger af 31. maj og 20. juli 2007 om tidsbestemt forlængelse af sagsøgernes kontraktansættelse annulleres.
- Kommissionens afgørelser om fastsættelse af sagsøgernes respektive ansættelsesvilkår, annulleres, for så vidt som ansættelsen af sagsøgerne eller forlængelsen heraf, er begrænset til en bestemt varighed.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 29. december 2007 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-146/07)

(2008/C 64/110)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Søgsmålet vedrører Kommissionens afgørelse om ikke at efterkomme sagsøgerens ansøgning om, at Kommissionen skulle foretage eller gennemføre en undersøgelse vedrørende den omstændighed, at sagsøgeren den 29. oktober 2001 i lokalerne tilhørende Kommissionens Delegation i Angola, hvor han var ansat som tjenestemand ved Kommissionen, i arbejdstiden kom i kontakt med et hvidt pulver af ukendt art, samt om at Kommissionen til ham skal udlevere enhver oplysning om, hvad der skete med prøven af dette pulver, og oplysninger vedrørende procedurerne for opbevaring heraf samt adgang hertil.

Sagsøgeren gør følgende tre anbringender gældende til støtte for argumenterne angående Kommissionens afslag: 1) Absolut begrundelsesmangel, samt at afgørelsen var ulogisk, selvmodsigende, urimelig, usammenhængende, udgjorde et påskud og var støttet på en utilstrækkelig forberedende undersøgelse. 2) Afslaget var på væsentlig, klar og åbenbar måde retsstridigt. 3) Afgørelsen udgjorde en tilsidesættelse af omsorgspligten i forhold til tjenestemænd og princippet om god forvaltningsskik.

Sagsøgerens påstande

- I fornødent omfang annulleres notatet af 23. februar 2007, prot. ADMINB.2/MB/nb D(07)4623.
- Den afgørelse, hvorledes den end fremtræder, der udgør Kommissionens afslag på at efterkomme den ansøgning, sagsøgeren den 10. oktober 2006 indgav til ansættelsesmyndigheden, annulleres.
- Den afgørelse, hvorledes den end fremtræder, hvorved der meddeltes afslag på den af sagsøgeren til ansættelsesmyndigheden indgivne klage af 27. april 2007, annulleres i fornødent omfang.
- I fornødent omfang annulleres notatet af 4. september 2007 prot. ADMINB.2/MB/lis D(07) 19393.
- Det fastslås, at Kommissionen ikke foretog eller gennemførte nogen passende undersøgelse, herunder gennemførelse af foranstaltninger til forberedelse eller som følge af en sådan undersøgelse, med henblik på at fastlægge enhver omstændighed, uanset om den fandt sted forudgående eller efterfølgende, der på nogen måde havde forbindelse med den omstændighed, at sagsøgeren den 29. oktober 2001 i lokalerne tilhørende Kommissionens Delegation i Angola, hvor han var ansat som tjenestemand ved Kommissionen, i arbejdstiden kom i kontakt med et hvidt pulver af ukendt art.
- Det fastslås og erklæres, at den manglende gennemførelse af undersøgelsen var retsstridig.
- Kommissionen tilpligtes at foretage eller gennemføre undersøgelsen, at foretage en række relevante handlinger som følge heraf, at forsyne sagsøgeren med oplysninger om den begivenhed, der fandt sted den 29. oktober 2001 og til at sikre sagsøgeren adgang til pulverprøven.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 3 000 000 EUR, eller et sådant større eller mindre beløb, som Retten måtte finde rimeligt og billigt, som erstatning for den del af skaden, der allerede uafvendeligt er forvoldt som følge af den manglende gennemførelse af undersøgelsen.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for den del af skaden, der efterfølgende er opstået som følge af den manglende gennemførelse af undersøgelsen, et beløb på 300 EUR, eller et sådant større eller mindre beløb, som Retten måtte finde rimeligt og billigt, for hver dag, der forløber fra dagen efter d.d. og den dag, hvor der efter undersøgelsens gennemførelse og herunder gennemførelse af foranstaltninger til forberedelse eller som følge heraf, gives sagsøgeren meddelelse om undersøgelsens resultater samtidig med, at der foretages en passende offentliggørelse heraf i delegationens lokaler og i Generaldirektoratet for Udvikling og Eksterne Forbindelser.
- Der foretages en bedømmelse af Kommissionens adfærd før, under og efter begivenheden den 29. oktober 2001, der på nogen måde måtte have forbindelse med denne begivenhed, bortset fra undladelsen af at foretage en undersøgelse.
- Det fastslås og erklæres, at den omhandlede adfærd var retsstridig.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 5 000 000 EUR, eller et sådant større eller mindre beløb, som Retten måtte finde rimeligt og billigt, som erstatning for den skaden, der er forvoldt af den omhandlede adfærd.
- Kommissionen tilpligtes at godtgøre sagsøgeren alle de omkostninger, udbetalinger og vederlag, der er forbundet med sagens behandling, herunder sådanne, som vedrører forberedelsen af en af sagsøgeren eventuelt indhentet sagkyndig erklæring, som kan blive udarbejdet med henblik på at afgøre, hvorvidt betingelserne er opfyldt for at tilpligte Kommissionen at betale sagsøgeren hvert af de ovennævnte beløb samt for generelt at afklare enhver omstændighed, der måtte have betydning for den dom, der skal afsiges i denne sag.

Sag anlagt den 2. januar 2008 — Bart Nijs mod Revisionsretten

(Sag F-1/08)

(2008/C 64/111)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (ved avocat F. Rollinger)

Sagsøgt: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Dels annullation af appeludvalgets afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse A*11 i forfremmelsesåret 2005, dels påstand om erstatning.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af bedømmelsesrapporten 2005/06 vedrørende sagsøgeren, herunder appeludvalgets afgørelse nr. 01/2007 om at stadfæste denne rapport, der blev modtaget af sagsøgeren den 2. marts 2007.
- Annullation af de hermed forbundne og efterfølgende afgørelser, navnlig om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 11 i 2007.
- Annullation af den afgørelse, der blev truffet på mødet med begrænset deltagelse i Revisionsretten den 8. marts 2007 om at genudnævne Michel Hervé den 1. juli 2007 for en periode på seks år.
- Revisionsretten tilpligtes at betale erstatning for ikke-økonomisk skade, i alt 10 000 EUR, samt erstatning for den økonomiske skade, der består i forskellen mellem den løn, som sagsøgeren har modtaget fra ikrafttrædelsestidspunktet for de sidstnævnte forfremmelsesafgørelser, der blev meddelt den 3. april 2007, og den løn, som sagsøgeren ville have oppebåret, såfremt han var blevet forfremmet fra dette tidspunkt.
- Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 3. januar 2008 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-3/08)

(2008/C 64/112)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avvocato G. Cipressa)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Sagen er anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse om at afslå sagsøgerens anmodning om at modtage en italiensk oversættelse af et notat på engelsk, der var adresseret til ham.

Sagsøgerens påstande

- Notat prot. REFLEX.K7/PL/dg D(2007)502497 af 15. februar 2007 annulleres.
- Kommissionens afgørelse uanset dens grundlag om at meddele afslag på den anmodning, sagsøgeren indgav til ansættelsesmyndigheden den 27. januar 2007, annulleres.
- Om fornødent annulleres den afgørelse uanset dens grundlag, hvorved der blev meddelt afslag på den klage, sagsøgeren indgav til ansættelsesmyndigheden den 26. maj 2007.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for den skade, han er forvoldt ved de anfægtede akter, på 1 000 EUR, eller et større eller mindre beløb, som Retten finder rimeligt og passende.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 10. januar 2008 — Brune mod Kommissionen

(Sag F-5/08)

(2008/C 64/113)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Markus Brune (Bruxelles, Belgien) (ved Rechtsanwalt H. Mannes)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Kommissionens afgørelse om ikke at optage sagsøgeren på reservelisten for udvælgelsesprøven EPSO AD/26/05, fordi han ikke havde opnået et tilstrækkeligt antal points.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Annulation af sagsøgtes afgørelse af 10. maj 2007 og klageafgørelsen af 2. oktober 2007; reservelisten for udvælgelsesprøven EPSO AD/26/05 kendes ugyldig
- Subsidiært; annulation af sagsøgtes afgørelse af 10. maj 2007 og klageafgørelsen af 2. oktober 2007 og sagsøgte tilpligtes at optage sagsøgeren på reservelisten for udvælgelsesprøven EPSO AD/26/05
- Mere subsidiært; annulation af sagsøgtes afgørelse af 10. maj 2007 og klageafgørelsen af 2. oktober 2007 og sagsøgte tilpligtes at fastsætte en ny frist for afholdelse af den mundtlige prøve for sagsøgeren med en passende forberedelsestid og vurdere hans eventuelle optagelse på reservelisten på grundlag af rimelige bedømmelseskriterier
- Sagsøgte tilpligtes at give en begrundelse for afgørelsen af 10. maj 2007 og at give adgang til aktindsigt i bedømmelsesprotokollatet vedrørende den mundtlige prøve, der blev afholdt den 6. marts 2007
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger
- Mest subsidiært; der afsiges udeblivelsesdom.

Sag anlagt den 14. januar 2008 — Schönberger mod Parlamentet

(Sag F-7/08)

(2008/C 64/114)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Peter Schönberger (Luxembourg, Luxembourg) (ved Rechtsanwalt O. Mader)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Parlamentets afgørelse om ikke at tildele sagsøgeren tre forfremmelsespoints for bedømmelsesåret 2003.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Annulation af den søgte institutions afgørelse af 15. januar 2007 om ikke at tildele søgeren tre forfremmelsespoint for bedømmelsesåret 2003, og annulation af den søgte institutions afgørelse af 16. oktober 2007, hvorved søgerens klage over afgørelsen af 15. januar 2007 blev afslået.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

- Sagsøgte tilpligtes i økonomisk henseende at stille søgeren som om han var blevet indplaceret korrekt
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 18. januar 2008 — Rosenbaum mod Kommissionen**(Sag F-9/08)**

(2008/C 64/115)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Eckehard Rosenbaum (Bonn, Tyskland) (ved Rechtsanwalt H.-J. Rüber)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af søgtes afgørelse om ved søgerens ansættelse at indplacere ham i lønklasse AD 6/2.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Annulation af ansættelsesmyndigheden ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers afgørelse af 13. februar 2007 om indplacering af søgeren i lønklasse AD 6/2
- Det fastslås, at søgeren skal indplaceres i lønklasse AD 9
- Subsidiært; det fastslås, at søgeren skal indplaceres i lønklasse AD 8
- Mere subsidiært; det fastslås at søgeren skal indplaceres i lønklasse AD 7

Sag anlagt den 21. januar 2008 — Aayhan m.fl. mod Parlamentet**(Sag F-10/08)**

(2008/C 64/116)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Laleh Aayhan (Strasbourg, Frankrig) m.fl. (ved avocat R. Blindauer)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Europa-Parlamentets afgørelse af 25. oktober 2007 om afvisning af søgernes klage af 21. juni 2007 med henblik på at få fastslået, at samtlige tidsbestemte kontrakter som denne institution har indgået skal anses for en samlet tidsbestemt ansættelseskontrakt

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Annulation af afgørelsen om udtrykkelig afvisning truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær, ansættelsesmyndigheden, af en klage modtaget den 27. juni 2007 af Parlamentet
- Det fastslås, at samtlige tidsbestemte kontrakter som Europa-Parlamentet har indgået skal anses for en samlet tidsbestemt ansættelseskontrakt, der forlænges med virkning fra 1. januar 2007
- Samtlige sagsøgere med en tidsbestemt ansættelseskontrakt genindsættes i Europa-Parlamentets tjeneste
- Hver sagsøger ydes en godtgørelse svarende til retten til betalt ferie, som er optjent i samtlige ansættelsesperioder fra ansættelsesforholdets begyndelse

— Det fastslås, at sagsøgerne anser afgørelsen af 20. april 2007 som afslag på en klage, og at de allerede har anlagt sag ved Retten for EU-personalesager.

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling) den 22. januar 2008 — Erbežnik mod Parlamentet

(Sag F-106/06) ⁽¹⁾

(2008/C 64/117)

Processprog: slovensk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret efter en mindelig bilæggelse af tvisten.

⁽¹⁾ EUT C 281 af 18.11.2006, s. 46.

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling) den 23. januar 2008 — De Fays mod Kommissionen

(Sag F-62/07) ⁽¹⁾

(2008/C 64/118)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret efter en mindelig bilæggelse af tvisten.

⁽¹⁾ EUT C 199 af 25.8.2007, s. 53.

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 23. januar 2008 — De Fays mod Kommissionen

(Sag F-123/07)

(2008/C 64/119)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.